

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 58

Izlazi subotom

Zagreb, 16. svibnja 2009.

Sadržaj:

Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Hrvatska knjižara	4
Okupljanje	5
Izbori	8
Križni put	9
Odličja	18
To su im uzori	19
Trg	20
S Pantovčaka	21
Otvoreno pismo	22
Fašisti u crvenom	24
Poprdalo u prozi	27
Vrijeme je za pravdu	28
Manifest	29
Memorandum	30
Povijest i čovjek	32
Ratni zločini	33
Fra Martinova propivijed hrvatskom puku	36
Pjesma	38
Svijet	39
Jugoistočna Europa	42
Bosno moja	44
Sjećanje	43
Zgodopis	48
Osvrti	50
Živjeti NDH	56
Bog nas je stvorio	57
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Otvoreno pismo Sinodu Srpske pravoslavne crkve: Čistite crkvu od komesara i udbaških pukovnika!

Prof. Filip Ćorlukić:
**OVOGODIŠNJA ĆE KOMEMORACIJA
NA BLEIBURŠKOM POLJU BITI POD
DOJMOVIM OTKRIĆA TITOVA ZLOČINA
U HUDOJ JAMI**

**OKUPLJANJE DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA
ZAGREB - TUŠKANAC 61 - 25. 5. 2009. - 11 SATI**

Posjetitelje Okupljanja želim obavijestiti glede autobusnih sveza između Britanskog trga i Tuškanca (ZET: 01/66.00.445 ZET, 01/66.00.446). Autobusi br. 102 i 105 voze s Britanca na Tuškanac: br. 102 vozi svakih pola sata, i to na puni sat i na pola, a br. 105 vozi između, pa dakle autobus za Tuškanac ima svakih 15 min. U autobusu treba pitati na kojoj postaji treba izaći za Tuškanac 61.

POČASNI BLEIBURŠKI VOD (PBV)

BLEIBURGER EHRENZUG ◊ HONORARY BLEIBURG GUARD

Predstavništvo u RH: X Ferencica 14 (sjedište), Savska 56 a (ured), 10000 Zagreb

Tel.: 00385-1-5545 040 ◊ Tel/fax: 00385 - 1- 2371 467 ◊ Fax: 00385-1-5545047

SBS: 3406800171504 ◊ E-mail: pbv@zg.t-com.hr

Počasni bleiburški vod: Hrvatska poštanska banka, Jurišićeva 4, 10000 Zagreb

Kunski žiro račun (nerezidentni): 2390001-1070000029 ◊ poziv na broj: 80970-00000523

SREDSTVIMA INFORMIRANJA

Štovani,

želimo Vas izvijestiti o programu ovogodišnje središnje komemoracije žrtvama Bleiburške tragedije i Hrvatskog križnog puta, koja će se -pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora- održati u subotu 16. svibnja 2009. na Bleiburškom polju u Austriji:

- 11.00 sati - molitva kod hrvatskog groba na groblju u Unter-Loibachu
- 11.15 sati - procesija od groblja u Unter-Loibachu prema Bleiburškom polju
- u isto vrijeme nazočni na Bleiburškom polju
pjevat će Marijanske pjesme
- 12.00 sati - početak službenog dijela komemoracije na Bleiburškom polju
- hrvatska himna Lijepa naša
- minuta šutnje
- pozdravni govor prof. dr. Andrije Hebranga,
izaslanika Predsjednika Hrvatskog sabora gosp. Luke Bebića
- pozdravni govor gosp. Ilije Filipovića,
predsjedavatelja Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH
kao predstavnika hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini,
- molitva za stradale islamske vjeroispovijesti,
Idriz efendija Bešić, imam iz Gunje,
predstavnik Mešihata Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj
- pozdravni govor gosp. Ivana Pompera u ime PBV-a
- 12.30 sati - Sveta misa koju će predvoditi mons. Ratko Perić,
biskup mostarsko-duvanjski
- 13.45 sati - polaganje vijenaca uz spomenik na Bleiburškom polju

Komemoraciju će od 12.00 do 14.00 sati izravno prenositi Hrvatska radio-televizija. Voditelj komemoracije bit će gospodin Domagoj Pejić, novinar Hrvatskog katoličkog radija.

Počasni bleiburški vod, iz donacijskih sredstava Hrvatskog sabora, i ove je godine zakupio 25 autobusa za besplatan prijevoz hodočasnika iz Zagreba u Bleiburg.

Autobusi će polaziti ujutro 16. svibnja 2009. između 05.00 i 06.00 sati s prvog perona na Autobusnom kolodvoru u Zagrebu.

U Zagrebu, 8. svibnja 2009. godine

Uz srdačan pozdrav,

Počasni bleiburški vod i Ured Hrvatske inozemne pastve

Ante Ulić

IZBORI ILI PREUZIMANJE VLASTI

Izborima se odabiru oni koji će voditi državu, županiju, općinu ili bilo koji drugi društveni, odnosno politički ustroj. „Mnogo zvanih, malo odabranih.“ Glasači uvijek odlučuju tko će to biti. Bez ikakvih uvjeta ili možda prigovora. Na to upućuju načela demokracije.

Nakon izbora slijedi preuzimanje vlasti. Od strane odabranih. Jednostavno i jasno.

Na žalost ne i točno.

Dolaskom na vlast, međutim, ne preuzima se i vlast. Jer, vlast čini mnogo toga što nije baš na dohvat i u stvarnoj moći izabranih. Tu su državni činovnici, tko zna kada i od koga postavljeni. Tu su društvena pravila i zakoni, tko zna kada i od koga doneseni. Tu su financijske mogućnosti i obveze (za vratom), tko zna kada i od koga (pred)određene.

A, svezane ruke ne umiju upravljati kormilom.

Izbori, tako mu dođu, počesto i prečesto, samo su šminka za pokriće nastavnosti postojećeg društvenog sustava. Bez obzira kako on nevaljao i poguban bio. Za ljude i po ljude.

Izborima se, dakle, ne može (od strane novih snaga) preuzeti vlast, nego se samo aktualnoj vlasti na taj način daje formalna potpora za njenu opstojnost i u budućnosti. Takvoj kakva ona već jest.

Od 1945. godine u Hrvatskoj je vlast u rukama „radnog naroda“: Josipa Broza, Vladimira Bakarića, Jakova Blaževića, Milke Planinc, Dušana Dragosavca, Milutina Baltića, Josipa Manolića, Josipa Boljkovca, Ivice Račana ... Još i danas.

Stjepan Mesić, Luka Bebić ... Franjo Gregurić, Ante Todorić ... Milan Artuković, Anđelko Leko, Dragutin Drk, ... Njihove su pare, njihovo je jare.

Unatoč izborima!

Demokratskim, kako se znade i običava reći. I priopćiti širom svijeta.

Što se nakon uspostave nezavisne Republike Hrvatske dogodilo s brojnim poslušničkim službeničkim kadrom, odabranim po strogim i probirljivim komunističkim aršinima? Ništa novo. Ostao je tamo gdje je i bio. Onakav kakav je i bio. Pomnivo odabran i ispiranjem mozga posve dotjeran zahtjevima Komunističkog i Tajnog političkog komiteta koji se nije micao s

kormila našeg broda kojim smo kao trebali doploviti u slobodu.

Što se nakon uspostave nezavisne Republike Hrvatske dogodilo s nebrojenim medijskim uzdanicima „borbaški“, „poletovski“ i „tanjugovski“ odgojenim i uzgojenim pod „vječnim“ suncem „Partije i Tita“? Ništa novo. Nino Pavić, Jasna Babić, Sonja Modrić, Branko Mijić, Ante Tomić (ovih dana u Jutarnjem listu: „Kad je štrajkao gladu, Glavašu je trebalo dati da jede govna!“) ... i dalje sude što je pravo, a što krivo u Državi Hrvatskoj.

Što se nakon uspostave nezavisne Republike Hrvatske dogodilo s našom lisnicom u njihovu džepu? Ništa novo. Ona je i dalje tamo gdje je i prije bila, sada još i nešto dublje, pa i bolje uokvirena „poslovnim tajnom“. Franjo Luković, Božo Prka, Antun Kovačev ... uz čaršijski tim jugo-komunističkih šaptalaca ... i dalje određuje kome će se i uz kakve uvjete na raspolaganje staviti „likvidnost“ (ne i novac!) kako bi se promišljenim „avizicijama“ hrvatsku ribu stjeralo u mreže.

Samo sebi i svojim proširiti životni prostor, osigurati zaposlenje i osigurati ugodne uvjete za egzistenciju.

Na žalost, nismo uspjeli preuzeti vlast.

Onaj put.

Unatoč pobjedi u Domovinskom ratu.

Što nam onda preostaje?

Izlaziti na izbore, glasovati, „birati“?

Da, ako nemamo pametnijeg posla.

Moramo, konačno, zbilja krenuti u preuzimanje vlasti. Stvarne!

Za to pak nužno nam je potražiti i nešto drugačije putove.

Revolucija? Pobuna?

Taman posla. Nisu one ono jedino što nam stoji pri ruci. Ima i drugih, dovoljno dobrih, dostupnih i prikladnih oruđa pomoću kojih možemo doći na svoje. Za preuzeti vlasti u svojoj Nezavisnoj Republici Hrvatskoj. Jednom i za – svagda!

T. Držman

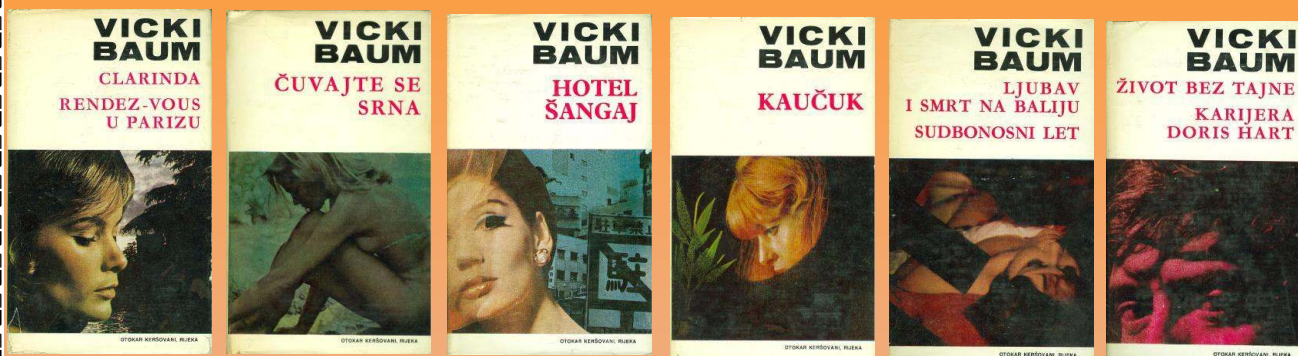

HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

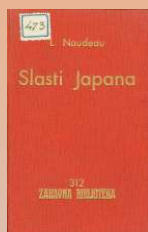
preporučuje Vam knjige

Vicki Baum:

Otokar Keršovani, Rijeka, 1970. godina
6 x 45,00 kuna

Izdavamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Ludovic Naudean:
SLASTI JAPANA,
str. 124, 1922. godina
40,00 kuna

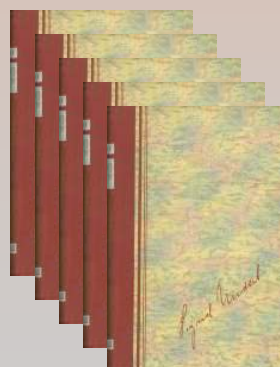
Henryk Sienkiewicz:
NA POLJU SLAVE,
str. 228, 1936. godina
45,00 kuna

Julijan Semjonov:
MAJOR VIHOR,
str. 338, 1978. godina
50,00 kuna

Charles Bohlen:
SVJEDOK POVIJESTI 1929-1969
str. 492, 1976. godina
80,00 kuna

Sigrid Undset:
KRISTINA -
LAVRANSOVA KĆI
1-5,
str. 280+277+303+244+230, 1943./44. godina
200,00 kuna

ZEMLJOVID

ovu kartu, iz internetskih izvora, za
Hrvatski Uljudbeni Pokret
priredila je
Udruga Croatia Fidelis,
www.CroatiaFidelis.hr

Za one koji će doći javnim prijevozom: sa Britanskog trga, svakih 15 minuta voze autobusi 102 i 105. Vozača pitajte kod koje je stanice Tuškanac 61.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građan

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.com

091-33-88.431

*Zagreb, na dne 27. travnja 2009.***HRVATSKIM GRAĐANIMA
U DOMOVINI I ISELJENIŠTVU**

Predmet:

PRVI SLUŽBENI POZIV za

sudjelovanje u radu političkog skupa.-

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET,

Udruga za zaštitu prava građana, pri-
ređuje*Zagreb, Tuškanac 61 (foto: Dragutin Šafarić)*

25. svibnja 2009. godine u 11 sati u Zagrebu, ispred kuće Tuškanac 61,
a u kojoj stanuje komunistički ratni zločinac Stjepan Hršak,

OKUPLJANJE**DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA**

u svrhu poticaja dotičnog Stjepanu Hršaku, komandantu vojne OZNE za područje Krapine na kajanje
za ubojstvo 22 franjevca i svećenika u noći od 4. na 5. lipnja 1945. godine u Maceljskoj šumi.

Priredba je prijavljena Policijskoj Upravi Zagrebačkoj.

POZIVAMO

Vas za sudjelovanje u radu ovog političkog skupa, bez ikakvih ograničenja glede iznošenje svojih
stajališta.

Radni raspored priredbe:

Molitva**Pozdravna besjeda****Čitanje ulomka iz knjige Frana Živičnjaka: U VJEČNI SPOMEN****Govori sudionika skupa****Prozivka dodijeljenih odličja VELEREDA HUDA JAMA****Recitacija pjesme Mile Prpe: PRELUDIJ ZA MARŠEVE SMRTI****Lijepa naša i odjava skupa**

Molimo Vas, zbog potrebnog osiguranja, dostavite nam svoj odgovor najdalje do 10. svibnja 2009. go-
dine na adresu: Zagreb, Pete poljanice 7, odnosno na e-mail: hrvatska.uljudba@gmail.com ili na tele-
fon: 01/29-23-756, 01/29-23-757 (fax), 091/33-88-431.

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

Gospodin

TOMISLAV DRAGAN ZAGREB

Z A G R E B

Pete poljanica 7

Primio sam Vaš podnesak od 8. travnja 2009. god. u kojem iznosite da sam ja prema informaciji pismenoj Frana Živičnjaka izvršio ubojstvo 21 svećenika u šumi Macelj kod Krapina 5. lipnja 1945. god. U vezi sa ovom teškom izmišljotinom i pretpostavkom lažira želim u kratko iznijeti činjenice sa dokazima da ja nisam imao nikakove veze ni saznanja o ubojstvu ovih svećenika, a nisam ni tada boravio i živio u Krapini nego u Zagrebu.

Početkom mjeseca svibnja 1945. god. ja sam kao komandant Zagorsko odreda sa vojskom zauzeo Krapinu i ostala mjesta u blizini Krapine. Kod toga u Krapini je zarobljeno 7 vojnika, a ostali neprijateljski vojnici sa svojom komandom su pobjegli u pravcu Slovenije. Zarobljeni vojnici su istog dana saslušani i nakon toga su pušteni svojim domovima jer su u vojsci bili svega nekoliko mjeseci.

Moj štap je bio smješten u hotelu u Krapini. Nakon dva dana saradnici odreda Bežanijski Zvonko i Ljudevit u štap su doveli svezanog Josipa Živičnjaka i tražili su od mene odobrenje da ga ubiju u obližnjoj šumi jer je sa svojim ocem nedavno opljačkao njihovu kuću. Odbio sam njihov zahtjev i rekao sam da pljačku istragom mora utvrditi policija i da se to nakon izvršene istrage rješava na sudu. Nakon toga oni su napustili moj ured. Iza toga preko telefona nazvao sam komandira stanice Horvata i s time sam ga upoznao i zatim su moji stražari-vojnici odveli Živičnjaka kod komandira stanice. Drugog dana Horvat mi je rekao da pljačku je izvršio otac od Josipa i da se njega ne može kažnjavati za ovu krađu. Zatim je izjavio da je Josip vojni bjegunac i da je bio nepovoljno preko 7 mjeseci i uputio ga na prisilni rad u Slavoniju na 3 mjeseca, a vratio se u Zagreb nakon dva mjeseca i došao je do mene u stan i zahvalio mi se što sam mu spasio život od prisilne smrti. Vi ste u pismu naveli da je prijavu protiv mene podnio FRAN Živičnjak a Josip, pa Vas molim da mi javite pravo ime ovog Živičnjaka. Ne vjerujem da je Josip Živičnjak iznosio ove laži o ubojstvu svećenika. Nakon povratka u Zagreb gospodin Josip me je više puta posjećivao i zahvalivao mi se na pažnji i brizi o njegovom životu. Ne vjerujem da je on bilo što učinio i pouzeo da se mene tereti za ovo nedokazano ubojstvo svećenika.

U lipnju mjesecu 1992. god. bio sam dobio poziv od Županijskog suda u Zagrebu da dođem na ročište. Određenog dana došao sam na ročište, a u sobi uz suda je bio javni tužilac Zagreba. Po dolasku sudac mi je rekao da je protiv mene podignuta tužba da sam u lipnju mjesecu 1945. god. u šumi Macelj kod Krapine ubio 21 svećenika i da je tužbu podnijelo Tužilaštvo i pozvao me sudac da se o tome izjasnim. Odmah sam rekao da je to teška izmišljotina bez dokaza istine o tome i nakon toga sam iznio da sam početkom mjeseca svibnja 1945. god. kao komandant Odreda zagorskog sa vojskom zauzeo Krapinu sa obližnjim mjestima i da je kod toga zarobljeno sedam vojnika i da nisu bili zarobljeni svećenici i nisam ni znao da su oni u Krapini. Zatim sam satražio od tužioca da iznese ime i prezime osobe koja je javila da sam ja ubijao svećenike i zatim sam dobio da bez dokaza istine ovom zločinu ne možemo raspravljati. Odgovora tužoca na ovaj moj zahtjev nisam dobio, pa sam ponovio ovaj zahtjev ali opet bez rezultata. Iza toga sam izjavio da početkom mjeseca lipnja 1945. godine nisam živio u Krapini jer sam bio premješten Zagreb, pa sam opet ponovio da za ovo ubojstvo nisam znao da je izvršeno. Nakon toga tužilac je izjavio da odustaje od tužbe podignute protiv mene i time je ovaj tužbeni spor prekinut. Iza toga sudac je iznio da prekida ovaj sudijski spor i da će dobiti rješenje o tome.

To je još jedan dokaz da ja nisam ništa znao o ubojstvu ovih svećenika a nisa ni tada živio u Krapini. To je slobna izmišljotina.

Na kraju još jednom molim da organizirate kaznjeni razgovor sa Živičnjakom.

Zagreb 08. 05. 2009. god.

Stjepan Brzak

Na temelju članka 34. stavka 1. podstavaka 6. u vezi sa člancima 20. i 21. Zakona o izboru članova predstavničkih tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ("Narodne novine 44/05. - pročišćeni tekst i 109-07. dalje: Zakon) Gradsko izborno povjerenstvo Grada Zagreba, sastavilo je i objavljuje

ZBIRNA LISTA KANDIDACIJSKIH LISTA ZA IZBOR ČLANICA/ČLANOVA GRADSKE SKUPŠTINE GRADA ZAGREBA

OVOGODIŠNJA ĆE KOMEMORACIJA NA BLEIBURŠKOM POLJU BITI POD DOJMMOM OTKRIĆA TITOVA ZLOČINA U HUDOJ JAMI

prof. Filip Ćorlukić, Pula

Još je jedna obljetnica Bleiburške tragedije, a budući da sam još u jesen 1943. u Tuzli 40 dana živio pod titovskom vlašću, a kasnije preživio i Križni put, o kojemu sam kao svjedok stalno pisao, sve od 1989.: u opširnom intervjuu tjedniku Start 1989. pa u člancima u novinama i portalima do 2008. g. Mnogi su o tomu pisali, pa je prikupljena ogromna količina činjenica, ali u Hrvatskoj još nije službeno usvojena objektivna povijesna istina. No, nakon brojnih otkrića masovnih zločina titovskog režima učinjenih neposredno po završetku II. svj. rata, najnovije otkriće u starom rudniku Barbarin rov u Hudoj Jami, konačno djeluje kao nekakav mistični čin nastojanja te povijesne istine da se psihološkim šokom probije kroz šezdeset godina nametani nam lažni obrazac poimanja onovremenih događanja. Stoga povodom ovogodišnjeg jubileja pišem o tomu.

Danas je zaista teško shvatiti da su strašni zločini Titove onovremene vladavine tako uspješno skrivani čak i tijekom njegove dugogodišnje vladavine, ali činjenica da i dvadeset godina nakon stjecanja neovisnosti najljepši zagrebački trg i danas nosi njegovo ime, vodi nas u područje masovnog ludila, ili podsvjesnog straha od osвете povampirenog Maršala! Psihologija i psihijatrija tu mogu dati svoja mišljenja, o tomu se mogu napisati brojna i obimna stručno-politička, ali i romansirana djela. No, da bismo ipak barem donekle mogli shvatiti uzroke ovakvog, racionalno neshvatljivog

ponašanja, pokušat ću to u ovom članku navođenjem činjenica, logičnim definiranjem danas iskrivljenih pojmova, te postavljanjem Josipa Broza u kontekst slijeda i ranijih povijesnih zbivanja.

Tijekom vremena izvorni pojmovi: "ljeвица" i "desnica" koji su uslijed sukoba rada i kapitala nastali pojavom industrijske revolucije, djelovanjem ideologija vremenom su dobili iskrivljena značenja. Izvorne se ideje socijalne pravde razdvajaju: s jedne strane na socijaldemokraciju, a s druge na totalitarnu socijalističku sustave. Stranke i ideologije koje zastupaju rad nazvane su lijevima, a kapital desnim. To je temeljna podjela, a sukob je trajan - i to ne samo između lijevih i desnih, nego još jače i unutar lijevih. Poznato je da su ideologije prečesto grobari i najplemenitijih ideja.

U 19. se stoljeću na ljevici pojavljuje Karl Marks, ekonomist, filozof i sociolog, koji je svojim djelom Kapital dao do sada najbolju kritiku kapitalističkog sustava, ali je kao filozof i sociolog polazeći od onovremenog razvoja društvenih odnosa zacrtao jednu zaista utopističku sliku budućeg organiziranja države, koju je nemoguće ostvariti. Međutim, njegovu nejasnu ideju o prisilnom preuzimanju vlasti Lenjin je na svoj način modificirao i primijenio nakon revolucije u Rusiji krajem I. svj. rata. Zbacivši s vlasti socijaldemokrate uspostavio je totalitarni sustav okrutne vlasti komunista-boljševika, pri čemu je od Marksova idejnog korpusa ostao samo naziv komunist, te globalni cilj da širenjem revolucija ovladaju cijelim svijetom.

Premda krajnje zločinački i gospodarstveno krajnje neučinkovit, boljševizam je vještom propagandom putem Kominterne (Komunističke internacionale) stvarao velike neprilike nestabilnim zapadnim demokracijama, čemu su se one teško suprotstavljale. Tek kad je talijanski socijalist Benito Mussolini osnovao državotvorno i ideološki ojačanu socijalističku stranku nazvanu Fašizam, a koji je došao na vlast 1922. g., zaustavljen je prodor komunista u Italiju. Taj je režim bio izrazito manje zločinački od boljševičkog, a sociološki i gospodarski se pokazao vrlo učinkovitim. Stoga je nailazio na simpatizere čak i u SAD-u, Engleskoj i Francuskoj.

U gospodarski i socijalno nestabilnoj poslijeratnoj Njemačkoj, nekoliko godina kasnije na vlast je došla Nationalsocijalistička stranka Adolfa Hitlera, koja je formalno preuzela fašistički oblik vlasti, ali uz jednu bitnu ideološku razliku: Za fašizam je temelj bila država, a za nacizam njemački narod, nacija - iz čega su kasnije proizašla sva ona zla rasizma i antisemitizma. Nacizam je bio izrazito zločinački režim, po okrutnosti usporediv samo s boljševizmom i po tomu ga nipošto ne smijemo svrstavati u fašističke režime.

Zahvaljujući izvanredno učinkovitom gospodarskom sustavu nacistička je Njemačka vrlo brzo toliko ojačala da je pokrenula svoje ranije hegemonističke težnje i počela osvajati europske države. Napala je i Jugoslaviju, koja se ubrzo raspala. Još prije dolaska njemačke vojske Hrvatska je proglasila neovisnost. Mnoge su je države odmah priznale, a Njemačka

tek šest dana kasnije. Budući da je u vrijeme napada na Jugoslaviju Njemačka sa Sovjetima imala Ugovor o nenapadanju, **komunisti nisu osporavali uspostavu NDH**. Međutim, čim je Njemačka napala SSSR, komunisti su počeli dizati ustanke, ne protiv režima u državi, nego **protiv vlastite države kao takve**. Tada se prvi put čulo da im je vođa nekakav Tito, da bi se tek dvije godine kasnije saznalo da se radi o predratnom komunistu, Zagorcu Josipu Brozu - ali suvremena istraživanja osporavaju taj identitet.

U svakom slučaju radi se o najsposobnijem, školovanom agentu Kominterne, čovjeku izvanredne inteligencije, ali i nesputanom sebeljubu koji svoje interese diže iznad svih ostalih. Nije opsjednut nikakvom ideologijom, ali ideologije vješto koristi za ostvarenje svojih ciljeva. Međutim, treba naglasiti da on nije bio patološki ubojica, kao što su npr. Staljin i Hitler, ali ako to odgovara nekakvom njegovom cilju, hladno će prepustiti uništenju i ogromnu masu nevinih ljudi. **"Uništenja neprijatelja" nije organizirao zbog mržnje, ili bolesne potrebe za ubijanjem, nego kao kad normalan čovjek uništava štetne insekte!** Bio je genijalni glumac, demagog i manipulator, a tragove zločina je vrlo učinkovito skrivao.

Tijekom rata je bio nesmiljeno okrutan čak i prema svojim borcima, tjerajući ih u nepotrebne bitke koje ne mogu dobiti, a za ogromne žrtve među svojim borcima okrivljavao je neprijatelje. Po završetku rata je masovnim zločinom **u samo mjesec dana i bez ikakva suđenja dao pobiti mnogo više zarobljenih osoba, nego što je tijekom četiri godine rata u zatvorima i logorima u NDH pobijeno osuđenih i neosuđenih osoba.**

Činjenica je također da su četiri poslijeratne, a to znači mirnodobne godine, u Jugoslaviji po mnogočemu bile gore od četiri ratne godine u NDH. Strahovlada je nastavljena uz namještena brojna suđenja, nacionalizacije, prisiljavanje seljaka u radne zadruge, a zaoravanjem domobranskih groblja i rušenjem povijesnih spomenika **brisao je hrvatsku povijest**. U svojem je ekstremnom samoljublju želio da ga se smatra začetnikom povijesti.

Još dok je prije rata s ostalim jugoslavenskim komunistima boravio u Sovjetskom Savezu denuncirao je sve one koji su ga mogli spriječiti u hijerarhijskom napredovanju. Paranoični Staljin je lažno optužene dao pogubiti, a među njima je bio sekretar KP Jugoslavije Gorkić, pa je Tito dobio taj položaj. Iz nedavno otvorenih arhiva, konačno je dokazano da je Tito krivac za smrt nekoliko stotina onih koje je trebao smatrati boljševičkim suborcima.

Prema poimanju paranoičnog Staljina Tito je poslije rata postao nedozvoljivo samostalan, pa ga je odlučio uništiti, ali se veliki genijalac samoodržanja brzo snašao. Na vlast je došao koristeći okrutnu boljševičku ideologiju, a da bi nju mogao zamijeniti nečim drugim, prvo je u skladu s tom ideologijom odlučio uništiti njezine najvjernije zagovornike, t.j. one koji su ga doveli na vlast. Uništavao je sve one koji su optuženi kao staljinisti. Nije se tu puno dokazivalo. Da bi jадnik bio odveden na Goli

otok, bila je dovoljna anonimna prijava, a u toj su masovnoj i improviziranoj čistki stradali čak i neki koji s KP nisu imali nikakve veze.

Domobranska kapa

Tek nakon toga je svoj operativni zločinački boljševizam zamijenio novokomponiranim, humanijim oblikom marksističkog socijalističkog samoupravnog sustava. SAD mu je pružila punu zaštitu, a da bi bio potpuno siguran svoju je rezidenciju iz Beograda preselio na otok Brijun, gdje je primao i sve svjetske državnike, vješto se pretvarajući u pravog lidera Pokreta nesvrstanih zemalja.

Nikada većina građana Jugoslavije nije imala bolji i sigurniji život, nego u zadnjih dvadesetak godina njegova života, a to je glavni razlog da na šnjeg "jugonostagičarstva" onih koji se ne sjećaju, ili se zbog vlastitog interesa ne žele sjećati što se sve događalo. Međutim, Tito je i tada javno nevidljivom čeličnom šakom držao vlast u svojim rukama. Kad su 1971. g. u Hrvatskoj mnogi pomislili da je prošlo vrijeme strahovlade i pokrenuli borbu za ostvarivanjem više slobode, on im je okrutno pokazao "tko je gazda", da bi nakon toga opet glumio dobrotvora. On je bio genijalan glumac koji je u stanju izvanredno uvjerljivo djelovati u bilo kojoj ulozi koju si je odabrao.

Danas u Hrvatskoj vlada prava ideološka zbrka, a da bismo mogli shvatiti dominaciju suvremenog "antifašizma" u Hrvatskoj, nužno je točno definirati što konkretno znače barem dva dominantna pojma naših suvremenih političkih

tenzija. To su: antifašist i komunist.

Dok je u Italiji na vlasti bio fašizam, sve one koji nisu odobravali taj sustav vlasti možemo nazvati antifašistima. Međutim, kada je Njemačka napala Sovjetski Savez, Staljin je taj pojam prenamijenio proglašivši i naciste fašistima, a fašizam "najvišim stadijem kapitalizma" - što znači krajnjom desnicom, pa prema tome i glavnim idejnim neprijateljem. Time je unio ogromnu pojmovnu zbrku. Naime, i boljševizam i fašizam po definiciji pripadaju ljevici, ali za razliku od socijaldemokracija to su totalitarni sustavi, samo što je boljševizam po usmjerenju internacionalni (globalni) dok je fašizam nacionalni (u vlastitoj državi).

Koaliciju u ratu protiv hitlerovske Njemačke, zapadni su saveznici ispravno nazivali: antihitlerovskom, dok ju je Staljin nazivao antifašističkom. No, da to nije bila borba protiv fašizma, najbolje pokazuje činjenica da nitko nije ratovao protiv fašističke Španjolske. Ne samo da je u svojoj ratnoj retorici Staljin sve ratne neprijatelje nazivao fašistima, to su poslije rata za njega postali i bivši saveznici Englezi i Amerikanci, a nakon razlaza s Titom, s njihovih se radiopostaja stalno ponavljalo o Titu i njegovoj fašističkoj bandi. No treba priznati da nakon razlaza sa Staljinom "izgradnja socijalističkog društva" u Jugoslaviji nije imala internacionalni karakter, pa se bez obzira na druge razlike organizacijski i može svrstati u fašističke sustave.

Danom završetka II. svj. rata staljinistički ratni pojam: "antifašizam" - gubi svaki smisao.

Izvorno značenje naziva komunist bilo bi da je to osoba koja je po svjetonazoru sljedbenik ideja Marksova socijalizma, te da kao takva

može, ali i ne mora biti član Komunističke partije. Nakon pogroma nad "informbirovcima" u KPJ više praktično nije bilo pripadnika marksističke ideologije, nego gotovo isključivo samo kao članova KP zbog mogućnosti sudjelovanja u vlasti, ili obnašanja neke duž-

nosti npr. direktora gimnazije ili nekog poduzeća. Oni su sebe javno nazivali komunistima, ali smo ih mi cijelo vrijeme ispravno nazivali partijcima - članovima KP. O antifašizmu nitko nije govorio, jer nije bilo nikakva fašizma kojemu bi se trebalo protiviti.

No, o zločinima učinjenim nakon završetka ratnih zbivanja nije se smjelo govoriti. Prvobitni strah, ali i neznanje što se stvarno događalo, pa kasnije više od tri desetljeća mirnog života, boljeg nego u bilo kojoj drugoj tzv. socijalističkoj državi, učinili su da i oni poznati zločini počnu padati u zaborav. Stoga je zavlдалo pravo zaprepашtenje, kad su se neposredno prije raspada Jugoslavije pojavile prve informacije o masovnim partizanskim zločinima nad zarobljenim hrvatskim vojnicima i civilima u Austriji i Sloveniji.

Raspad Jugoslavije bio je nemino-

van, ali je agresivna Miloševićeva politika učinila želju za osamostaljenjem još intenzivnijom, a toj su se želji pridružili i mnogi bivši partizani kao i njihovi sinovi. Milošević je ostvario nacionalnu pomirbu i nije ju trebalo posebno proklamirati. No, predsjednik Tuđman je učinio ne samo to, nego je iz povijesne zaostavštine izvukao ratni staljinističko-titovski antifašizam, a što je najgore **tu je besmislicu uvrstio i u Ustav RH**, čime je "antifašiste" učinio nedodirljivim, a vlastohlepnom dijelu bivših titovskih aktivista omogućio da zauzmu mnoga ključna mjesta u vlasti. No, upravo su oni glavni krivci što se povijesna istina još uvijek pokušava sakriti.

Tijekom vremena se otkriva sve više i više masovnih grobnica, što predstavlja opasnost za njihov opstanak na vlasti, pa koristeći povampirenu ideju antifašizma oni ne samo da su sve do prije tri godine uspijevali potpuno marginalizirati masovne komemoracijske skupove, koji se svake godine održavaju na Bleiburškom polju, nego uspijevaju i da zagrebački Kazališni trg još uvijek nosi ime po prokletom Maršalu, kao i da se pred kućom Josipa Broza u Kumrovcu nalazi veliki spomenik tom istom samozvanom Maršalu, oko kojeg se svake godine povodom njegova "rođendana" održavaju zombijevski skupovi njegovih idolopoklonika.

Danas, kad ne postoji nikakav fašizam, ne postoji nikakva fašistička stranka, niti itko zastupa takvu ideologiju, pa je "antifašizam" kao političko opredjeljenje najveća besmislica. Ništa manja nego kad bi se npr. pokrenula nekakva agresivna "antifeudalistička", ili "antimarsovska" ideologija. No upravo je ta nejasnoća omogućila da je prihvate i neki poštenji, ali naivni ljudi, podrazumijevajući pod time nešto plemenito.

Šok zbog najnovijeg otkrića zločina Maršalovih izvršitelja i Hudoj Jami izgleda da je konačno probio mentalnu barijeru u mnogim mozgovima, pa počinju shvaćati razliku u ponašanju između Maršala Tita i Predsjednika Tita, shvaćati da je Maršal Tito uz Staljina i Hitlera jedan od trojice najvećih europskih zločinaca u minulom stoljeću, dok je Predsjednik Tito jedan od najvećih - ali ne hrvatskih - nego svjetskih političara.

Na čelu države Hrvatske su nakon kralja Zvonimira bili: Pavelić, Tuđman i sada Mesić - dok Tito spada u vladarski niz: Habsburzi, Karađorđevići, Tito - dok je Hrvatska bila u sklopu njihovih država.

Stoga Hrvatska nema nikakva razloga zahvaljivati Titu, zbog Istre i dijelova Dalmacije. Premda su se mnogi Istrani i Dalmatinci stjecajem okolnosti borili u partizanskim jedinicama, besramna je tvrdnja da su se oni borili protiv fašizma. Da su se borili protiv fašizma to bi značilo da se bore samo za promjenu režima, a da i dalje žele ostati u Italiji. Oni su se borili protiv talijanskog okupatora. Borili bi se i da u Italiji fašizam nije bio na vlasti, a to što su bili u sastavu Titovih jedinica, pa: režimi prolaze, a država ostaje.

Tito nije Istru darovao Hrvatskoj, nego svojoj Jugoslaviji, a njegove su ambicije bile mnogo veće: dio Austrije, Trst, Bugarska i Albanija. Ostvario je što je u danim okolnostima mogao ostvariti. Hrvatskoj je u okviru Jugoslavije priključio Istru, ali joj je oduzeo Srijem i priključio ga Srbiji - za uvijek. **Na popisu stanovništva 1940. g. u Zemunu je bilo samo 5% Srba!**

Još samo jedan podatak o kojemu nitko ne govori. Naime, još prije nego je Tito proglasio priključenje Istre Jugoslaviji, već sutradan nakon kapitulacije Italije Pavelić (bez obzira što o njemu mislimo) je ras-

kinuo nametnuti mu Rimski ugovor i proglasio priključenje Istre Hrvatskoj. Obzirom na blizinu fronta nije tamo mogao organizirati vlast, nego je bila pod posebnim režimom njemačke vojske, **ali je radiostanica u Puli vijesti tada po prvi puta u povijesti emitirala i na hrvatskom jeziku.**

Tko su zapravo hrvatski "antifašisti"? Imaju li oni nekakav svoj posebni politički, gospodarski, ili nekakav drugi program za Hrvatsku? Ništa od toga čak ni u zametku, nego sve svoje napore ulažu u krivotvorenje povijesne istine uporno tvrdeći da su: "Branitelji NDH fašistički zločinci, a oni (rušitelji) plemeniti borci za slobodu", kao i: "Da nije bilo antifašističke borbe, ne bi bilo ni današnje slobodne Hrvatske". Njihovo je temeljno opredjeljenje borba za slavnu prošlost "hrvatskog antifašizma", a budući da je taj zaštićen i Ustavom RH, njima se zbog vlastita interesa pridružuju i oni koji s tim ratom nemaju nikakve veze - prvenstveno neki od još živih partizana i njihovi sinovi, kao i sinovi davno umrlih partizana.

S bahatim i samouvjerenim "antifašistima" se ne može argumentirano raspravljati, pa ih u ljutnji ostali nazivaju "komunjarama" i "partizancinama", što nema nikakva smisla, ali je i netočno. Idejni komunisti nisu nikakvo zlo, svatko ima pravo na svoje mišljenje, a većina titoističkih boljševika je uništena poslije rezolucije IB-a. Preživjeli su samo najvjestiji.

Što se pak tiče partizana, kojima se pristupalo iz najrazličitijih razloga, ogromna većina njih uopće nije bila svjesna da se ne bori protiv režima u svojoj državi, nego za njezino priključenje Jugoslaviji - i to boljševičkoj. Premda su se borili u zločinačkoj vojsci, većina od njih nije sudjelovala u zločinima, a posebno ne u bleiburškom pokolju. Okrivljavati ih sve samo zbog toga

što su bili partizani - nema nikakva smisla. Današnji antifašisti su jednostavno: "antifašisti" - radikalni titoistički krivotvoritelji povijesne istine.

Zahvaljujući, ne zakonskoj, nego ustavnoj zaštiti "antifašista" nismo sudski procesuirali ni one koje se moglo optužiti jer su još živjeli i bili dostupni u Hrvatskoj. Tek nakon otkrića zločina u Hudoj Jami "antifašistički" su upravljači bili prisiljeni dozvoliti pokretanje tužbe protiv Sime Dubajića koji se godina hvali svojim zločinima. No ni "drug Simo", kao ni ostali nisu bili nekakvi pojedinačni zločinci, nego su bili dio Titova zločinačkog sustava, a bez osude tog sustava, a prvenstveno zapovjednika Maršala Tita, kao da nismo ništa učinili.

Nadajmo se da će nas nevine žrtve u Hudoj Jami osvijestiti, pa da saborskom odlukom osudimo masovni zločin i njegova začetnika Maršala Tita. Kao vidljive znakove stvarnosti te odluke bit će dovoljno da uklonimo njegovo ime sa najljepšeg zagrebačkog trga i maknemo njegov spomenik ispred kuće Josipa Broza u Kumrovcu. No, ne smijemo slijediti njegov i barbarizam njegovih sljedbenika.

Premda on objektivno zaslužuje da njegov spomenik javno uništimo na Bleiburškom polju, to ne trebamo učiniti, nego ga odložiti npr. u Povijesni muzej. On je dio naše povijesti, a povijesne činjenice ne smijemo ni krivotvoriti, niti uništavati, ali besmislicu: **"antifašizam" - u svakom se slučaju mora ukloniti iz teksta Ustava RH.** "Antifašizam" moramo konačno svrstati tamo gdje mu je mjesto: neprijatelj hrvatske prošlosti i sadašnjosti, kao i uljudbe uopće, a "antifašisti" neka se nastoje uključiti u normalan politički život višestranačke demokracije.

Tako nam Bog pomogao!

„HUMANI“ ZLOČINI KOMUNISTIČKE REVOLUCIJE

Želimir Kužatko, Ljubljana, Slovenija, 27. travnja 2009.

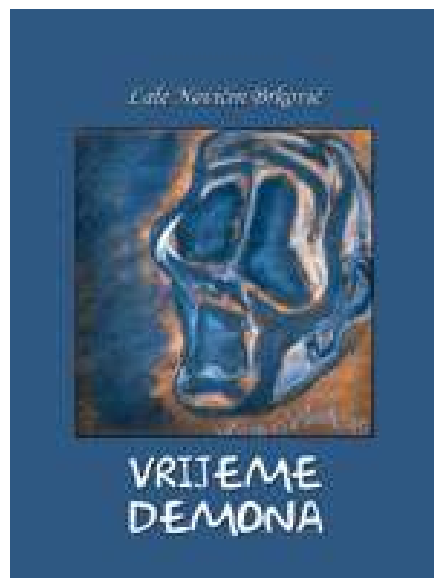
Francuska revolucija bila je jako krvava, ali donijela je i neke pozitivne promjene i novi poredak, dok je komunistička ideologija, koja je zagovarala bolje i humanije društvo, bila čista utopija, što je povijest i dokazala.

Lenjin je rekao da je komunističko humano društvo moguće ostvariti samo revolucijom za koju danas možemo samo reći da je bila jako krvava. Komunizam se zasnivao na parolama diktature proletarijata, jednakosti, zemlja seljacima – tvornice radnicima. S tim parolama i revolucijom ostvarili su jaku i moćnu komunističku tvorevinu SSSR na čelu s mudrim rukovodstvom i generalisimusom Josifom Visarionovičem Staljinom, a krajnji rezultat je komunistička diktatura kojom je zemlja oduzeta seljacima i isti su natjerani u kolhoze, tvornice su nacionalizirane, a mnogi su suđeni i protjerani u Sibir. Dok je u likvidacijama Lenjina ubijeno od 1917- 1924. 4,017.000 ljudi, u vrijeme Staljinove vladavine od 1929- 1953. god. likvidirano je 42,670.000 ljudi, što ga je postavilo na prvo mjesto svjetske rang liste zločinaca dvadesetoga stoljeća. To je istina o boljševizmu koji je naš voljeni maršal sa svojim komunistima uvezao u Jugoslaviju.

Pripadam tragičnoj generaciji koja je u Titovoj Jugoslaviji osjetila sve blagodati titoizma. Ne mogu a da se ne oglasim na česte emisije tzv. Hrvatske televizije i njenog jugo-programa g. Latina, a posebno g. Stankovića koji na mala vrata u svojim emisijama jugo-

nostalgicari uvode neokomunističku propagandu na hrvatsko područje, pa i dalje, a poznato je da su jedino u tome bili jaki kao i u likvidacijama koje su opisali kao borbu protiv klasnih neprijatelja, a kasnije hapšenjima i zastrašivanjima. Kao dokaz samo da navedem prikazivanje inserta iz filma okupacija u 26 slika, da bi bilo uvjerljivije dovodi akademika g. Dušana Bilandžića povjesničara koji izjavljuje da je na križnom putu usmrćeno oko 30.000 Hrvata, za što smatram da neki povjesničari u Hrvatskoj još uvijek pišu povijest kao u vrijeme kako su učili u Kumrovcu i po diktatu partije. Ukoliko stvarno ne znaju neka se prije sudjelovanja u emisijama obrate g. Manoliću, Fumiću i sličnim ili vjerojatno i danas govore po njihovim uputama. Također i g. Goldstein, istina malo uvećano, ali ne govori istinu o žrtvama Križnog puta. Ako su oni u pravu, a nisu, jer kako opovrgnuti dokument međunarodnih istraživanja koji na rang listi ratnih zločinaca i diktatora Tita stavljaju na deveto mjesto. Kako piše, u razdoblju od 1941-1987 u Jugoslaviji je likvidirano 1,172.000 ljudi. Kako Hrvatska nema svog jednog Wiesenthala da istražuje, isto sam se prihvatio da istražim zločine Titove armije u Sloveniji i kako bih odgovorio na to da je samo Slovenija „Zemlja mrtvih Hrvata“, gdje je našlo prisilnu smrt 192.000 Hrvata (Podatci: Tudi mi smo umrli za domovino, Društvo za obilježavanje žrtava poraća), ne poštujući međunarodne konvencije o ratnim zarobljenicima. Među njima je bio veliki broj civilnih osoba, i to mnogo staraca, žene i djece. Samo u Kočevskom Rogu je oko trideset tisuća Hrva-

ta. To je potvrdio i Simo Dubajić a mogla je to učiniti i majorica Milka Planinc za koju je Simo Dubajić izjavio lordu Nikolaju Tolstoyu da je ona određivala borce za streljački vod. Osim u Kočevskom Rogu, za koji Simo Dubajić žali što nije bilo 100.000 žrtava, tu su još Hrastnik s oko 30.000, Huda Jama 8-10.000 Maribor 60-80.000, Kidričevo, Krakovski Gozd, Mostec, Brežice, Žička Kartuzija i da ne nabrajam dalje.

Za ova zlodjela g. Dr. Goldstein (hrvatski historičar!) navodi da su djelo pojedinaca i osvetu za Jasenovac, te da Tito s tim nije imao ništa. Ovo izjavljuje na isti način i hrvatski predsjednik Stjepan Mešić, što je dokaz partijske sprege i solidarnosti, pa i u zločinu.

I predsjednik Slovenske zveze borcev je tako izjavljivao, a kada smo u Tezanskom Gozdu uspjeli zaustaviti izgradnju Mariborske obvoznice, te se pristalo na sondažu isti je izjavio da je u Mariboru likvidirano 2.000 ustaša, jer je toliko predviđao na terenu i dužini prekopa auto ceste.

Kada smo na dužini 70 m protu-oklopnog rova iskopali 1.179 zemnih ostataka žrtava izjavio je:

„Istina je da su se takvi slučajevi događali, no Tito je odmah naredio da se provede istraga, te je isto učinjeno i krivci su kažnjeni smrću.“

Ovo je zaista po dolasku Koste Nađa i učinjeno, no to su bili bugarski vojnici koji su stigli ranije, te vršili pljačke, a kada im je naređeno da isto predaju njemu, što su oni odbili, iste je dao postrijeljati, a od 18. svibnja 1945. pljačke i strijeljanja nastavili su vojnici Treće armije narodnog heroja Koste Nađa. Ovo je istina koja ne ide u hrvatsku povijest koju pišu historičari tipa Dr. Goldsteina i dr. Akademik Dušan Bilandžić i sam je bio oficir te armije, pa mu je sve to dobro poznato.

Gospodin Goldstein nadalje objašnjava da se ne mogu uspoređivati bleiburške žrtve s Jasenovcem, jer u Jasenovcu je bio genocid. 1944. godine ta Titova vojska, za koju više ne znam kako da je nazovem, jer sada su svi samo antifašisti, na Kosovu i Metohiji je mobilizirala 21.000 mladića albanske nacionalnosti, te ih je 7.000 poslano za oslobođenje Beograda, a 14.000 navodno u Dalmaciju. Jedni i drugi su napuštanjem svog područja poklani. Jedan srpski oficir, inače popularni španski borac i antifašista, pokušao ih je zaštititi, no zauvijek je nestao.

Kako predsjednik Mesić ima povjerenja u struku, ali onu kumrovačkih stručnjaka, molim da mi objasnite kako se to naziva, vjerojatno samo „slučaj“ ili ekses. Pored stručnih za ovakve radove trebaju i moralne kvalitete.

Nadalje, kada smo kod Jasenovca, vi Stjepane Mesiću tvrdite da nije bilo likvidacija zarobljenika i da ste isti bili upućeni direktno u Beogradu. Ako je to točno onda vi lažete iz nekih vama poznatih razloga ili direktiva. Čudi me da vi kao stručnjak i režimski čovjek ne znate da je vršena sondaža, te da je istom rukovodila zaposlenica u Beogradu, inače Slovenka iz Kranja i da je ista izjavila da je gornji sloj žrtava hrvatske vojske, a to je objavila i televizija.

Drugo i sam sam svjedok da su 1946. godine vršene likvidacije i da je Sava bila prekrivena leševima kao i Dunav po dolasku Crvene armije u Mađarsku. Iste godine jedan hrvatski zrakoplovac uspijeva pobjeći iz Jasenovca preplivavši Savu. Došao je u Vukovar kod moje bake i rekao joj da je jedne noći skupina Hrvata izvedena na Savu, a u istoj je bio i njen sin. Slušali su rafale strojnica i Rafu od tada nisu više vidjeli.

Danas u Jasenovcu postoji spomenik žrtvama fašizma no zašto nemaju pravo koje im pripada po međunarodnoj konvenciji o ratnim zarobljenicima i žrtve komu-

nizma posebno na ovome mjestu gdje su žrtve dva totalitarna režima na istome mjestu. Imaju li pravo komunisti i ateisti to uskraćivati vjernicima?

Tko su ta čudovišta prošlosti koja mi zabranjuju da se kao vjernik pomolim i zapalim svijeću na ovome mjestu gdje su njihovi djedovi i očevi slavili svoj krvavi pir, a njihovi potomci danas plešu bal crvenih vampira.

I dok mi, kako nas nazivaju, amateri želimo objaviti dugo skrivanu istinu o nedjelima komunista i načinu provođenja revolucije nakon rata, kako se to nikada ne bi više ponovilo, Mesić dolazi sa sebi sličnima, umjesto molitve i pieteta za žrtve, držati političku propovijed optužujući neke druge da se otvaraju novi grobovi i maše baš sada njihovim kostima.

Da drugarice Antunović i Pusić, da družu Mesiću, otvaraju se nove grobnice tek sada, jer smo morali šutjeti, a i danas vas se mnogi boje. U vaše vrijeme na Goli Otok i Sv. Grgur su išli ljudi i kad su šutjeli i kako vas je učio vaš maršal bolje je zatvoriti i sto nevinih nego da jedan ostane.

Ovaj moj članak sam napisao kako se vidi ranije, no sada ga dopunjujem i objavljujem isprovociran vašim neumjesnim govorom u Jasenovcu.

Za napomenuti vam je da sam ja posjetio sa svojim prijateljima Jasenovac, što potvrđuje i moj upis u knjigu posjetitelja, a i slike koje smo snimili, no na žalost to vaša televizija i mediji ne prenose, jer smo došli s istinskim pietetom za mrtve položiti vijence, zapaliti svijeće, te se pomoliti. Zatim smo obišli memorijalni centar i otišli u miru na Sv. Misu u Jasenovcu. No kako nismo politizirali i držali predizborne govo-

re mediji vama skloni nisu to ni objavili, jer nas nisu mogli napadati.

Nedavno u Hudoj Jami otvoreno je rudarsko okno Sv. Barbara i otkrivene su grozote koje počinili su vaši politički uzori i pripadnici partije kojoj ste i sami pripadali. Taj jedinstveni prizor strahote i užasa obišao je svijet, a to je u Sloveniji družo Mesiću i nema veze s vašim mandatom i kandidaturom vaših skojevki, a isto je vodila, uradila i radi struka, ali ne kumrovačka.

U vašem govoru nije se osjećalo niti malo pieteta za žrtve, već suprotno puno žala za mandatom, s puno cinizma i predizborne komunističke propagande. Sve drugo negirate i kao vjeran sljedbenik, da se dokažete svojoj partiji, upotrebljavate kao uzrečicu riječi Vaše miljenice Dolores Ibarruri: „Ne će proći“, a ja vama, Manoliću, Boljkovcu, Fumiću i drugim partijskim instruktorima u SDPu, HNSu i njima sličnima.

Poručujem im: „Ne će proći“.

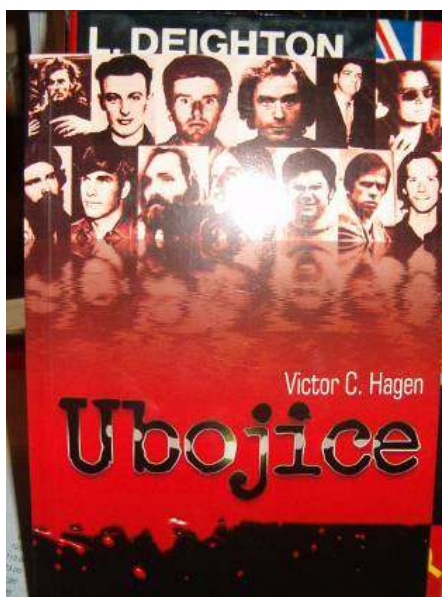
O kakovoj to vi pomirbi i suživotu govorite? U Jasenovcu naglašavate genocid i optužujete svoje političke protivnike sakrivajući se iza poštenih boraca i antifašista, a kad se otkrije ili otvori neka nova grobnica, koji zločin počinili su boljševici i komunisti, ne obični borci i antifašisti, tada govorite „Pustite te kosti na miru, to je davno bilo“. Ako ćemo sada o tome govoriti ne će nikada biti pomirbe i suživota. „Tako vam i treba. Da smo vas u Bleiburgu sve pobili ne bi sada imali problema sa vama“, to je vaša ideologija.

Šezdeset godina ste udobno živjeli koristeći se svojim boračkim privilegijama, a na račun radničke klase za koju ste se navodno

borili. Radi studentskog štrajka ste iste sudili i slali na robije, a danas u borbi za vlast izazivate nemire gdje god vam se ukaže prilika kako bi optužili svoje političke protivnike.

„Ne će proći“.

Napokon smo shvatili vašu podvalu u stvaranju Hrvatske države kad ste prividno prešli na drugu stranu kako bi zadržali politički položaj, a, što je još važnije bilo, da ne doživite sudbinu rumunjske Sekuritete.

Danas kad ste zadržali imunitet i ne može vam nitko suditi, postajete drski i napadate. Pa kada je to tako, mi amateri i volonteri moramo činiti ovo što činimo da bi se konačno saznala istina o komunističkoj revoluciji i njenoj tobožnjoj borbi za humano društvo što bi trebala opravdati ove zločine.

Na osnovu naših istraživanja i istraživanja struke istina je drugačija i na ono što jedan istaknuti povjesničar reče: „Narodni heroji su serijske ubojice“, ja dodajem: i jako velike kukavice.

Kako su ti heroji u stvari velike kukavice i karijeristi, koji se danas odriču komunizma i sakrivaju

iza poštenih boraca i antifašista, jedino je rješenje da se poštenu borci distanciraju od takvog Saveza boraca i od komunističke ideologije.

Pripajanjem Istre i Dalmacije 1918. godine, u Istri je već 1920. godine osnovan antifašistički pokret i njegovi pripadnici zvani Tigrovci podigli su ustanak i uključili se u aktivnu borbu. Stvaranjem partizanskih jedinica čiji je cilj bio borba protiv okupatora došlo je do suradnje i koordinacije tih jedinica. Dolaskom političkih komesara komunista u partizanske jedinice došlo je do podjele. Do tada su se susretali u akcijama i međusobno pozdravljali, no tada prestaje sve, i umjesto pozdrava započinju međusobne borbe.

Dizanje ustanka pripisuje se Titovim partizanima i vodstvu Komunističke partije, a Tigrovce, te prve antifašiste u Istri, 1945. godine ubijaju i bacaju u danas poznate fojbe.

Zločini počinjeni u Vukovaru, Srebrenici i na drugim mjestima bili su pred očima javnosti transparentni i odmah razotkriveni, što je na žalost i jedan od razloga da se isto brzo zaboravlja.

Komunistički zločini su dobro organizirani i skrivana tajna koju amateri otkrivaju slučajno i u hodu. Što se tiče iskopavanja i mahanja kostima, kako to može nazvati samo jedan bezbožnik, samo su slučajna vremenska podudarnost, jer se isto obavlja stručno, etično i po zakonskim i ljudskim normama, zato dugo i traje, a kako se samo u Sloveniji radi o 600 masovnih grobnica, s obzirom na sredstva koja se mogu za to odvojiti i potrebno vrijeme da se isto obavi. Ako bi se išlo tempom rova Barbara za isto bi bilo potrebno 600 godina, u

Hrvatskoj još i više, jer tamo zahvaljujući utjecaju Mesića, Manolića, Boljkovca i njima sličnih, broj grobišta još je i veći.

Kako se te masovne grobnice budu otkrivale ili vršile ekshumacije, tako će se uvijek i iznova pokretati i pitanje komunističkih zločina, a kako se i dalje slušaju optužbe i prebacivanje krivice na druge moramo početi i objavljivati imena oficira OZNE, UDBE i ostalih zločinaca još uvijek aktivnih kao i njihovi potomaka, jer geni su geni.

Pa neka bude kako voljeni maršal reče, bolje da zatvorite sto nevinih nego da jedan ne nevin prođe.

Da bi jednom za ljubav naše djece, unuka i generacija koje dolaze završili sa zločinima komunizma, treba samo priznati, a to vama bar ne treba biti teško, jer kako kažete to je bio humani zločin.

Kao nacizam i fašizam trebate osuditi i komunizam, a žrtve jednako tretirati i knjiga će vrlo brzo biti zatvorena. Ovako povremene laži koje se ponavljaju u medijima ne mogu okupati nečiste savjesti ako ih te osobe i imaju, već samo iritiraju i potenciraju vraćanje u prošlost. Ovaj čin bi znatno olakšao i vaše breme koje nosite bilo osobno ili ono vaših roditelja.

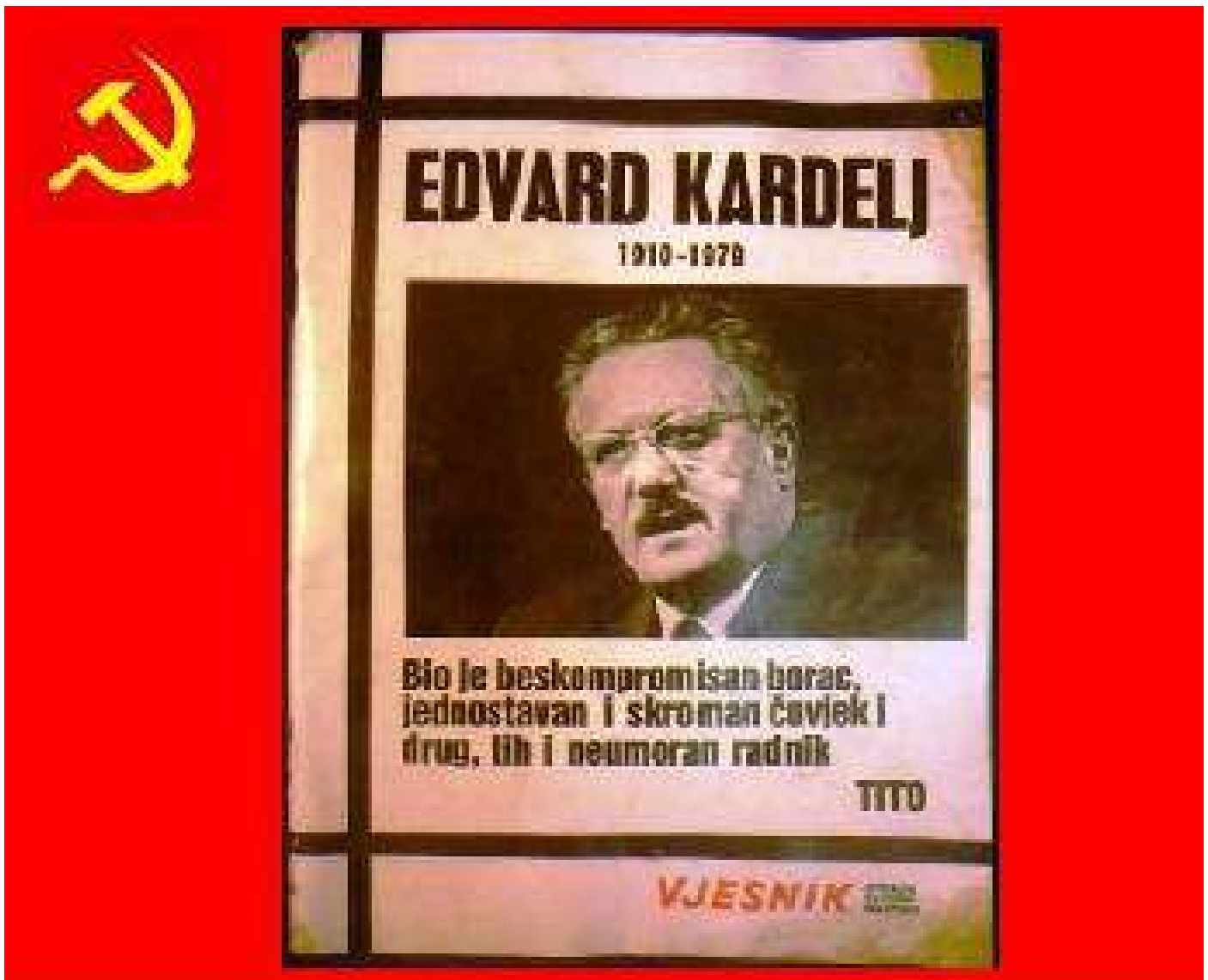
Samo istina vas može osloboditi,

a komunizam priznali ili ne, u povijest ne odlazi nekažnjeno, no to vas i ne interesira, jer vaše herojstvo je u tome da se provučete nekažnjeno.

S toga vam predlažem da napravite povijesni stup srama na kojem će uz nacizam i fašizam biti i vaš komunizam, jer ako ga mi budemo postavljali ispisat ćemo i imena tih heroja što do sada nismo činili radi vaše djece.

Da Mesić, Manolić, Boljkovac i drugi u novostvorenoj vladi Republike Hrvatske, čiji je zadatak bio uništenje arhiva, nisu sve uništili može poslužiti i ova istina o njihovoj antifašističkoj borbi.

Tko je oskrnavio ugled i časno

ime antifašističkih boraca i partizana kojima se poslužila vaša partija.

Jeli Tito znao za ovo?

Originalni pisani izvještaji koji govore o načinu borbe i djelovanja komunističke partije, kako se u ratu zvala, a možda bih i ja trebao falsificirati dokumente i nazivati antifašistička borba, no ja to ne mogu, jer poštujem prave borce za slobodu od revolucionarnih međunarodnih terorista.

1941. godine KPS ustanovila je VOS. Njena uloga su likvidacije kako je to važno Kardelj napisao Titu:

„Čitav aparat sastavljen je od članova partije i to naši ne daju iz ruka i ne dozvoljavaju kontrolu. Egzekucijski se aparat sastoji od pedeset ljudi naoružanih pištoljima i bombama koji su se dobro izvježbali. VOSa se svi boje kao hudiča (vraga). Upravo to daje Oslobođilnoj Fronti pravu vlast.“

Kidrič poručuje i u Moskvu:

„Moralno političkom pritisku svenarodne borbe se priključuje i VOS koji likvidira narodne izdajnike u jednome danu. Organizacija VOSa je od samoga začetka u rukama partije.“

1942. godine Kardelj u pismu naređuje voditeljici VOSa Zdenki Kidrič:

„Nauči žene strijeljati, klati, trovati i sve moguće. Po mom se sada započinje ta vrsta rata koja je već sada na pola građanski rat i u kojem zarobljenici ne postoje niti kao pojam niti kao stvarnost, to je kad se kolje sve što dođe pod nož.“

Sredinom 1942. godine Zdenka Kidrič prima nove naredbe:

„Likvidirati u rundama tj. niz akcija jedna za drugom, a onda napraviti malo trajniju stanku i pričekati najprikladniji politički moment.“

1942. godine piše Alešu Bebleru na Notranjsku:

„Treba sijati među njih paniku, strah, demoralizaciju. Tuci i sij strah i tako će početak građanskog rata ići u našu korist.“

Ovo su bili uzorci koje su naši vodeći komunisti iz SSSRa i NKV-Da prenijeli na naše tlo.

14. VII. 1942. godine Ivi Loli Ribaru piše kako su nekad dosta likvidirali tako je **druga grupa mjesečno samo na malom odsjeku likvidirala do 60 osoba.**

1942. godine Zdenki Kidrič piše:

„Okolo Mokronoga su partizani radili svinjarije“.

Dokumenti govore da su svinjarije o kojima govori Kardelj, ako su došle na visjeli, inače ne.

13. V. 1944. godine su uhapsili i saslušali jednu ženu iz okolice Domžala. Postupak je bio jako surov i nečovječan. To ne bi bilo ništa da je ostalo tajno. Tukli su je u nekoj kući, tako da su susjedi vidjeli.

Mnogo je tih primjera koji su pronađeni u arhivu i čije kopije originala posjedujem, a što trebaju novi povjesničari istražiti.

U nekoliko riječi želim samo skrenuti pažnju onima koji nas i dalje lažu i zasljepljuju svojim

lažima i krivim imenima da se trude uzalud. Ni u vrijeme njihove potpune vladavine nismo im vjerovali, ali smo šutjeli i pamtili, a šutjeli smo od straha i represije tih krvoločnih humanista. No hvala Bogu ima nas koji ni tada nismo šutjeli i ponosno smo robijali. Ne kao neki, radi vica ili šale, pa su poslije tobožnje kazne, po zaslugi, išli na funkcije.

Cijenim sve što je dobro i osuđujem loše, a zločin je zločin i žrtva je žrtva, pa ma čija bila i kao takav sam i sam za pomirbu, ali kakvu?

Je li pomirba to, da su zločinci nedodirljivi. Isti se aboliraju, a žrtve i dalje progone. Skrivaju nam i kradu grobove. Kako oprostiti i zaboraviti kad zločinci, pa i nečija djeca, i dalje napadaju i sipaju nam sol na još nezacijeljene rane.

Poštene borce pozivam da se distanciraju od ovih zločinaca koji još uvijek egzistiraju u Savezu boraca kao i u nekim strankama tražeći zaštitu i da tako vrate čast poštenim sudionicima NOB boraca za slobodu, a ne za komunizam. To su u Sloveniji već učinili.

Takvim činom najviše pomažete sebi i svojoj djeci za koju ste se borili. Zašto da vas se stide?

Otvaranjem rova Barbara izlazi istina na vidjelo, a što je i dovelo do istupanja mladeži HNS-a i prelaska u druge stranke, te boli Mesića, Antunovičke, Pusičke i njihovih istomišljenika. Nikako ove žrtve.

Ovo neka bude moj prilog istini i da birači ne kupuju mačka u vreći, što je bio dosad slučaj. Neka se objave životopisi, a za lažne trebaju sankcije.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
ZAGREB

Dodjeljuje

Orden

VELERED HUDE JAME
Trećeg stupnja

Gospodinu

ALENU BUDAJU

iz Zagreba

Za korištenje pojma Jasenovac u svrhu spriječavanja kaznenog progona
i kažnjavanja jugo-komunističkih krvnika za zločine nad Hrvatima
počinjene tijekom Križnoga puta.

Orden će se predati nositelju odličja putem listonoše i preko hrvatske javnosti

U Zagrebu, dne 7. ožujka 2009. godine

Broj: 10-2009-NGUH

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

VOĐINE BESANE NOĆI (1)

Anton Kolendić. POSLJEDNJI DANI KULTA LIČNOSTI, „Otokar Keršovani“, Rijeka, 1980.

U istražnim materijalima Berija se često vraća na „slučaj Voznesenskog“. Na jednom mjestu čak izričito spominje kako je zbog „pjesme o Voznesenskom“ Staljin danima bjesnio i pohapsio mnogo ljudi.

Zanimljivo je da je ta pjesma pod naslovom „Vođine besane noći“ pronađena.

Pjesma nepoznatog pjesnika u slobodnom prijevodu glasi:

VOĐINE BESANE NOĆI

(balada)
Uvod

Postoji pet stotina godina stara talijanska balada o aragonskom kralju Ferranteu. O njemu kronika piše:

„Osim lova, kojim se bezobzirno bavio, prepuštao se Kralj jedino

još svojoj najdražoj zabavi: držao je u svojoj blizini sve svoje protivnike, ili one za koje je mislio da mu mogu postati protivnici. Žive protivnike čuvao je u tvrdim tamnicama s teškim okovima. Mrtve

protivnike čuvao je balzamirane, odjevene u svečane odore činova i redova koje su nosili za života ... Sve svoje žrtve, to su svi znali i on se time baš ponosio da svi znaju, a da nitko ne smije ništa javno reći niti ga optužiti, sve svoje žrtve namamio je prijevarom, izdajom, smišljenom lažnom optužbom ...”

Balada pjeva o toj jezi-voj zbirci mrtvih, balzamiranih protivnika koji sjede poredani za velikim stolom i pred kojima u noći pije, sam, ostario i onemoćao kralj Ferrante Aragonski ...

Spjevano na vijest da je ove hladne zimske noći, ljeta gospodnjeg tisuću devetsto pedesete u podrumima „Lubjanke“ strijeljan korifej sovjetske nauke N. A. Voznesenski.

**NIKOLAJ
ALEKSEJEVIČ
VOZNESENSKI
(1903. -1950.)**

Sovjetski ekonomist i pisac mnogih znanstvenih djela. Predsjednik Gosplana i član Politbiroa. Uhićen u poznatoj „lenjingradskoj aferi“ 1948. s nizom drugih vodećih državno-partijskih funkcionara. Ubijen pri saslušanju u zatvoru NKVD.

Noćas ćeš, vođo, moći i njega

U zbirku staviti svoju.

Besanih noći kad brojati počneš

Zločine svoje,

Plašeć se svega,

Sjeti se tada i njega!

U slijedu dugih kolona krvavih aveti
Kojima ti se sada jedino pravda sveti,

Kad ih u snove ili pijane tvoje noći

Natjera da ti redom moraju doći,

Potraži tada i njega!

Prepoznat ćeš ga lako.

Ne po iščupanim noktima,

Izbijenim zubima,

Usirenoj krvi

Po polomljenim rukama

I po prosutom mozgu ...

Svi iz kolone,

Milijuni,

U tom su jednaki.

Prepoznat ćeš ga

Jer će smjelo

Stati pre tebe

I mirno i dostojanstveno,

Kao što priliči

Učenjaku, Borcu, Humanisti,

Reći će ti

I s t i n u!

Da te narod mrzi i proklinje

Da si zlo

Najveće zlo ovoga stoljeća.

Ti, tvoji žbiri, dostojanstvenici, poklonici

Svećenici, opričnici i pjesnici,

Koji ste nam zamračili nebo

I hoćete da ne svane

Sunčano

Sutra ...

DŽUKELA NA TRGU

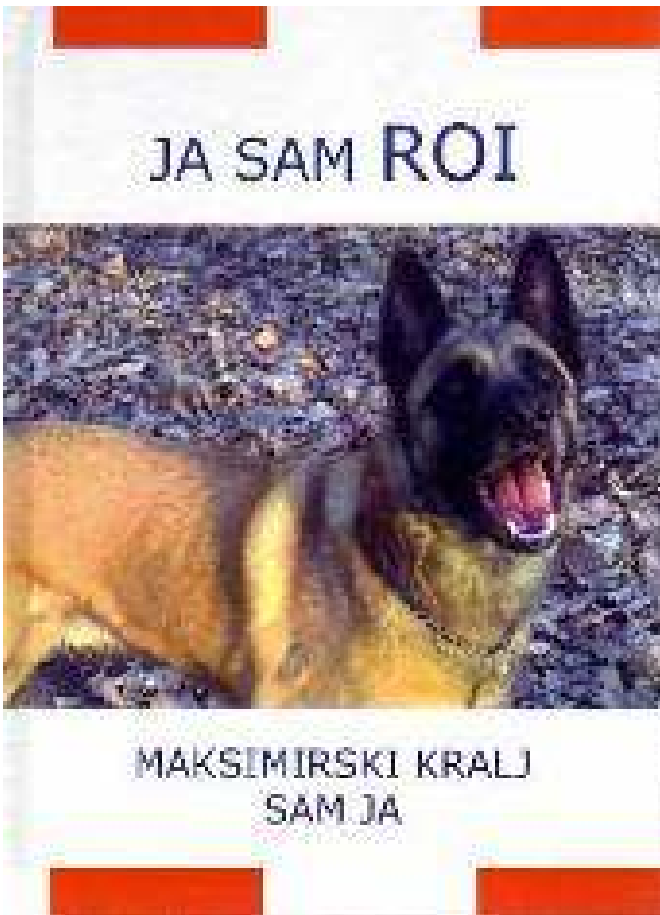

Vladimir Biondić: Marš džukelo s našeg Trga!

ROI VODI IGRU

Oštra akcija ROIa za promjenu imena Kazališnog trga

Sa svepsećeg književnog novogovora na hrvatski preveo **Vladimir Biondić**

Nakon što je ROI jučer navečer pažljivo saslušao moj izvještaj s nastupa gospodina Pavune u Europskom domu, odlučio je preuzeti stvar u svoje šape i oštrije krenuti u akciju za promjenu imena Kazališnog trga.

Za početak mi je dao nalog, da po hitnom postupku dam izraditi njegov plakat za trg na kojem plakatu on traži od Maršalove sablasti da odmah bez oklijevanja napusti NAŠ Kazališni trg.

Pošto je ROI čuo za novu udrugu za kontrolu izbora HONI, odmah se ponudio za anketu o promjeni

imena trga među životinjama. Nakon što je njegov prijedlog od strane Odbora HONI prihvaćen aklamacijom, brzo se prihvatio telefonske ankete kako bi se što prije čuo i glas životinja u svezi s promjenom imena Kazališnog trga i Trga žrtava.

Kako je poslu prišao odmah bez oklijevanja i to vrlo savjesno već danas navečer imali smo respektabilne rezultate. ROI je anketirao pse, mačke, konje i svinje i EVO rezultata.

Najrezolutniji su bili psi. Njih 98,6 % bilo je za promjenu imena Kazališnog trga, jedino se nisu mogli složiti o novom imenu. Ovdje je bilo svakakvih prijedloga, od imena Tuđmanovtrg, Trg hrvatskih heroja,

Trg žrtava Josipa Broza do Haulikov trg. No ipak se većina, njih 51,67 %, izjasnila za ime Kazališni trg. Ne moram naglasiti, da je jedan od onih neodlučnih (ipak nije glasao protiv, nego se samo suzdržao) bio gradonačelnikov retriever Rudi.

ROI-ev komentar kod toga je bio - Upoznao sam ja Rudiju, kod njega je srce očito govorilo jedno, ali partijska disciplina i krivi odgoj su ipak prevladali.

Svaka čast. Da bi reč rekel. "Obožavam" disciplinu pogotovo "pasju".

Što se pak Trga žrtava tiče, tu su psi bili jedinstveni – svi su glasali za promjenu imena i to za ime - Trg žrtava Maršala Tita. Ovime su svi naši psi ponovno pokazali svoju punu političku zrelost i odgovornost prema uspomeni na velikog vođu.

Posebno smo se bojali što će o ovom reći moji smrtni neprijatelji mačke koje su ulizice i vrlo prijetvorne životinje, rekao mi je ROI. No rezultati su nas ugodno iznenadili. Mačke su bile za prijedlog za promjenu imena u Kazališni trg uz vrlo dobrih 89,74 %, a za promjenu u Trg žrtava Maršala Tita čak 96,20 %. Nevjerojatna politička zrelost. Tko bi to od mačaka očekivao.

Nisu nas iznenadili glasovi svinja. One su sa 100 % glasova odglasale da imena trgova o s t a n u nepromijenjena.

Što ćete - veli ROI, svinja uvijek ostane svinja. Sva sreća da ih u Zagrebu nema puno, pa ne mogu poremetiti uspjeh u izjašnjavanju za promjene.

A konji, pitam ja ROI-a. Konji su za prvu promjenu glasali sa 64,57 %, a za drugu 83,96 %.

Znači, pristojno. Ali i sam znaš, veli meni ROI – da ljudi znaju često reći – Konju jedan. To valjda za one koji nisu glasali za promjene.

I što sad, pitam ja ROI-a. Ništa, veli on, treba hitno provesti pismeni referendum jer ovi "tukci" koji sjede u Skupštinskoj komisiji za promjene imena ne buju opet verovali širokim životinjskim masama.

Niš, IDEMO DALJE, velim ja, predstoji borba za svaki glas.

ОТВОРЕНО ПИСМО СИНОДУ СПЦ: ЧИСТИТЕ ЦРКВУ ОД КОМЕСАРА И УДБАШКИХ ПУКОВНИКА!

Црква мора бити очишћена од удбашких комесара у црним мантијама, од криминалаца, превараната и неморалног олоша.

Петар Милатовић,
књижевник и новинар,
Беч

Ваша
преосвештенства,

Православље и Светосавље није само љубље, нити је пространство образа испод три прста простор за вежбање бољшевичке искључивости која вређа елементарну логику, нити је вера средство за страшно варање народа, нити се иза крста смеју дешавати сатанске и секташке појаве, а све то имамо у највећем броју парохија СПЦ по Европи!

Давно сам објавио, наводећи прецизна имена, оно што су сви фаријески прећуткивали до сада, али неће више моћи, ма колико се неко трудио, јер криминал и неморал у цркви се мора зауставити!

На пример, давно сам објавио у штампи и мојим књигама како је један свештеник, уз помоћ једног аркановца, организовао крађу властитог аутомобила, узетог на кредит, са паркинга бензинске пумпе коју држи Србин и који је морао да плати комплетну одштету на правди Бога, јер је свештеник власнику пумпе оставио ауто да опере и дао му кључеве, рекавши му да ће доћи предвече и да он има друге кључеве, али после два сата дошао је аркановац са свештениковим резервним кључевима које му је овај дао, а наивни власник бензинске пумпе, видевши непознатог

човека, поверовао је да је свештеник послао некога од верника кога он не познаје, не сумњајући у задњу намеру и тај аутомобил се сутрадан нашао у поседу брата од стрица тог свештеника у Србији, где се и данас налази!

Затим сам објавио све детаље о томе како је један свештеник подметнуо пожар у свом осигураном стану и наплатио штету од осигуравајућег друштва, а тај пожар се десио баш у средини мог предавања и тада сам, не знајући криминалну позадину, лично предложио свим слушаоцима да дају прилог за свештениково дете чији стан је те вечери изгорео, како ми је управо тада саопштио организатор те трибине и тада сам први дао свој прилог а затим и сви остали.

Објавио сам детаље о браколомству и неморалу у породици српског свештеника чији је син провео неколико година у затвору због диловања дроге, да би после протеривања у Србији извршио убиство и осуђен на 15 година затвора у којем се и данас налази, а свештеникова жена која се саживела са црквеним појцем у истом храму после се преудала за муслимана из Африке, прешла у ислам и сада носи муслиманску одежду, а то је она иста која је у српској цркви у иностранству водила црквени хор.

Затим сам објавио многе случајеве, као и други аутори,

кад поједини свештеници обилазе старачке домове, налазе наше старце које убеђују да уочи смрти оставе имовину и капитал цркви и кад поштени верник треба да потпише свој тестамент установи се да се по тестаменту имовина и капитал часног човека препишује свештенику приватно, чак на приватни свештеников жиро рачун!

Јавно сам критиковао у штампи што неки архијерејски намесници пактирају са контроверзним десничарским организацијама, пуштајући њихове лидере да чак и певају у српској цркви, док истовремено ти исти свештеници харангирају против оних Срба који су одувек били на бранику Светосавља од 1945. године до данас!

Ваша преосвештенства, то нису

Зар не видите да су цркве пуне празних људи уместо истинских верника који су од рођења били са црквом и који данас неће да се мешају са онима који су веру у Тита заменили вером у Бога?

свештеници! То су разбојници!

Као дубоко религиозан човек који је српске светиње бранио од комунистичких зликоваца 1971. године и касније, кад највећи

део данашњих свештеника СПЦ огрезлих у криминал и неморал, уопште није знао како црква изгледа изнутра, дуго година сам се се стидео уместо оних који се ничега не стиде и који у име Бога чине разна криминална и неморална дела! И мом стиду, уместо оних који се ничега не стиде, дошао је крај!

Трагајући за разлозима оваквог моралног посрнућа неких српских свештеника морао сам да се упутим на прави узрок који лежи у чињеници да је највећи број данашњег свештенства у СПЦ комунистички производ, ОЗНЕ (комунистичког Одељења за заштиту народа) која се касније трансформисала у УДБУ, касније у СДБ и данас у БИА.

Шта је са лустрацијом у СПЦ? Лустрација мора да се изврши. Црква мора бити очишћена од удбашких комесара у црним мантијама, од криминалаца, превараната и неморалног олоша.

Жалосно је да у СПЦ постоји раскол по многим питањима и на разним нивоима.

Некад је црква бранила народ, а данас је честити народ принуђен да брани цркву од криминалаца и неморалних који се крију иза крста.

Црква се гради да се развија вера, љубав и нада међу људима и при том је олтар увек на источној страни. Неки нови црквени „градитељи“ по иностранству подижу цркве са наопако окренутим олтаром. Уместо на источној страни често су олтари на јужној, северној и западној страни. Да ли је ико свестан шта се све иза овога крије? Немојте ми само рећи да је Бог свуда кад није у онима који Бога користе као обично средство до прљавих циљева!

Шта је Свети Синод СПЦ урадио да се расветли убиство Јове Царичића, председника црквено-школске општине у Бечу, који је убијен у току познатог срамног догађаја на „бечком Косову“

1986. године? Да подсетим, Јова Царичић је био Дражин шофер по Црној Гори кад је Дража посетио Павла Ђуришића на Сињајевини.

Наметнути црквени раскол 1963. године, који је наметнула Брозова Удба преко верске комисије српској емиграцији, привидно је, али једнострано, изглађен деведесетих година. Али како? Само као начин да се присвоје објекти које је подигла емиграција од 1945. године до данас. Цело „измирење“ је само најобичнија фарса са ескалацијом криминалних дела приликом отимања имовине коју је мукотрпним радом од 1945. године стекла српска политичка емиграција!

Коначно, очистите цркву од црвених комесара у црним мантијама и удбашких пуковника! Не терајте ме да објавим књигу „КРИМИНАЛ И НЕМОРАЛ У СРПСКОЈ ЦРКВИ“!

ПЕТАР МИЛАТОВИЋ КЊИЖЕВНИК И НОВИНАР БИОГРАФИЈА

Петар Милатовић, рођен 2. новембра 1949. године у Велети, код Слапа на Зети, у Црној Гори. Школовао се у: Слапу, Фрутку, Даниловграду, Подгорици и Београду. Живи и ствара у Бечу од 29. новембра 1983. године на основу Конвенције УН о заштити људских права.

Члан је Удружења књижевника Црне Горе, аустријског књижевника и новинара у Бечу, председник је СНО у Аустрији, Српског националног препорода у иностранству (СНП). Објавио је 28 књига поезије, прозе, политичких есеја и студија и један је од најчитанијих српских писаца у српском исељеништву.

Одржао је преко 1300 јавних трибина у свим европским и прекоморским земљама и један је од најпоследњих

критичара "антинародног континуитета титоизма, слобизма, досизма и актуелног грабизма".

Пре одласка у иностранство био је изложен режимским репресијама због свог слободоумља, а последњи пут 1981. године „због тога што је у својим говорима тврдио да је југословенско друштво труло, да југословенско друштво воде неспособни и на страни људи и да је југословенски Устав из 1974. године школски пример правне обмане народа“ (пресуда 181/12/3/81. ЈРМ).

Због његовог „Предлога за нацрт српског националног програма“, објављеног 13. маја 1989. године у брошури „ЗА ОДБРАНУ НАРОДА“, окружно јавно тужилаштво у Подгорици покренуло је против

Милатовића судски процес 11. јуна 1989. године по члановима 133, ст. 1 и 134 ст. 1 и 2, а ондашњи РСУП Црне Горе, у сарадњи са савезним органима, расписао је за њим савезну полицијску потерницу која је после истека обнављана неколико пута и све је то било узалуд, јер ондашњем руководству није ишао у прилог судски процес зато што су Милатовићеве идеје стекле потпуни легитимитет код свих каснијих политичких странака на власти и у опозицији.

У исељеништву Петар Милатовић је уређивао српске листове СРПСКИ ВИДИЦИ и ГЛАС СРБА. Сада уређује српске интернетске новине ИСТИНА <http://www.istina.at>

ATEISTIČKA MISA U TOPUSKOM

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Nakon Titove smrti bilo je govora o 'kolektivnom Titu', odnosno o jugoslavenskom predsjedništvu koje će djelovati držeći se Titovih odrednica prema sadržaju 'Sabranih djela' J. B. Tita, u nekih sedamdeset pet toмова. N.B. Posljednji Predsjednik Predsjedništva SFRJ bio je umno retardirani mitisekunem Stjepan Mesić. Čak mjesec dana nakon izdaje Vukovara i cijelog Hrvatskog podunavlja stranoj državi i neprijateljskoj vojsci koja je, rušeći naše gradove od Vukovara do Dubrovnika, na čelu nosila - crvenu zvijezdu petokraku.

Hrvatsko Narodno vijeće je reagiralo na sve te proljeve gluposti i mitomanije i Kardeljev 'samoupravni pluralizam' nazvalo, u dvotjedniku 'Nova Hrvatska' - crvenim fašizmom - jer je Titov 'Ustav SFRJ' od 1974 nevjerojatno sličio Mussolinijevom 'Ustavu Socijalne Republike Italije', s konca 1943., aktoriranom u gradiću Salo na obali jezera Lago di Garda. A na vijest o 'kolektivnom predsjedniku' koje će se ravnati prema Titovim zagrobnim mislima nazvali smo - 'spiritistički zaziv zloduha za okruglim stolom na Topčideru'.

No, sve bi to bilo predano zaboravu u posve novim uvjetima u kojima se Europa oslobađa vampira prošlosti brinući se o ravnopravnosti svih živih ljudi i to bez obzira kako tko shvaćao opće dobro i svoj udio u tome, da se kod nas, osobito i najviše u Hrvatskoj, nisu pojavile: spiritističke seanse u alkoholiziranom stanju, Balovi vampira, Krvave mise i neka nova epidemije 'partizanske bolesti'. Najprije se je ta epidemija pojavila na Pantovčaku, poput meksičke svinjske gripe, a onda se razmijoljila po šumama i gorama, u poganskim svetištima i antiteističkim stjecištima oronulih romara koji se još uvijek i što su bliže grobu, bore sa samima sobom: naprasno pripisuju drugima ono što su oni sami počinili svojim žrtvama. Kad god se otkrije neka nova kosturnica njihovih žrtava, u

njima se pojavi neka vrsta 'delirijuma tremens' i to je vrlo dobra prigoda uza znanstvene istraživače a i za egzorciste, da svojim očima vide i svojim ušima čuju kako u tim 'zvijerima u ljudskoj spodobi' (kako to zapisa Pavao apostol), ima neki zao duh koji bljuje vatru s mirisom baruta i rakije koju je davno popio pa povratio Titov rakijaš Risto Bajalica.

Čudan dojam je obuzeo onoga koji je, dne 09.05.2009, oko 11 sati prije podne slušao Radio Zagreb koji je prenosio 'uživo' spiritističku seansu iz Topuskog - nevjerojatno nakardnu i poviesno nepodnošljivu.

Bilo je tu i narodnih heroja, kao Milutin Baltić, Rade Bulat, a i hazarderski Predsjednik Sabora Luka Bebić. Neki očito 'potpaljen' novinar je galamio kao da je u strahu gonio od sebe neku iracionalnu prijetnju, pa je pozivao sav svijet u pomoć - idu opet, evo ih, sad će doći, dajte, gdje ste, spasite nas od - naše prošlosti.

Jer, Ako je to komemoracija zasjedanja ZAVNOH-a u Topuskom i ako je tada bilo govora o Hrvatskoj po završetku rata, sasvim sigurno je na čelu tog zasjedanja bio - Andrija Hebrang. No, bili su tu, u 'inspekciji' i Kardelj i Đilas. Nakon tog zasjedanja, oni su 'otkucali' Hebranga Titu da Hebrang u ZAVNOH-u sprema samo drugi režim u Nezavisnoj hrvatskoj državi i usto u sprezi s Katoličkom crkvom! jer je tu dogovoreno da se i u državnim školama, nakon rata, uvede Katekizam kao obavezan predmet učenja. Na temelju te denuncijacije, Tito je dao smijeniti Andriju Hebranga i time je sav duh ZAVNOHa pao u vodu. No, kako se - prema brojnim Đilasovim člancima objavljenima u Beogradu osamdesetih godina prošlog stoljeća, Hebrang nije htio odreći cjelovitosti teritorija NDH i to 'sve do Zemuna' (v. 'Duga', Bgd, 29.09.1989., s.64.) pogotovo u povodu odluke 'Đilasove komisije' da se Srijem oduzme Hrvatskoj i daruje Srbiji, a Boka Kotorska da se istragne iz Hrvatske i da bude neka vrsta

'čardaka ni na nebu ni na zemlji', on je sa sveukupnim 'odlukama ZAVNOHa' dospio pod boljševički srp čekić koji ga je zdrobio i obezglavio. I dao, kako smo doznali od nekih beogradskih 'dobro obavještenih krugova' zakopati u neku septičku jamu na Adi Ciganliji.

I evo sad - Mesića i posljednjih muholovaca Baltića, Rade Bulata (čiji je otac živio u emigraciji kao četnički vojvoda), da nas uvjere kako je današnja Hrvatska, koja je slomila kralježnicu Titovoj Armiji, uništila Udbu, Kos i Partiju, da bi - obnovila hrvatsku državnu nezavisnost nekakav surogat zacrtan u Topuskom, i nadahnut mudrovanjem crvenih fašista. Sve što su oni (g)radili s Titom, to su sve sami oni porušili, naše djelo bilo je samo - garantirati svojim životom da će u Hrvatskoj ubuduće vladati samo - Bog i Hrvati! Vatrom, šiljkom i kundakom - kako to stoji u udžbenicima za predvojničku obuku. Oni su nas naučili kako ćemo ih poraziti. Sad im zuje mušice u glavi i pitaju se šta im bude pa dospješe među normalne ljude.

Točno je da je u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata bilo talijanskih fašista pod čijom kontrolom su djelovale okupaciona snage jugozapadnih dijelova Hrvatske. Točno je i to da Andrija Hebrang i prije i poslije zasjedanja ZAVNOH-a u Topuskom ni na kraj pameti nije imao razaranje hrvatske nezavisne države, nego li samo - oslobađanje naše zemlje od nazočnosti stranih trupa. Točno je da su Hebranga zbog toga ubili fašisti, ali ne oni crni, nego oni crveni. Još gori!

Neki od tih crvenih fašista koji nikad ni aluzijom nisu zažalili za umorstvom vođe pokreta u Hrvatskoj protiv crnog fašizma, sad, pred našim očima banuše kao vampiri da nam opet prosipaju svoje i Mesićeve manijačke budalaštine misleći da im nitko s argumentima u ruci ne će smjeti uzvratiti punom mjerom.

Dont acte!

CRVENA ARMIJA ŽARKA PUHOVSKOG (1)

Izvor: www.slobodnifilozofski.blogger.hr

Lasa Šukilo, Zagreb

Crveni fakultet, Filozofski fakultet u Zagrebu, još jednom pokazao je svoje pravice: nered, nerad, povlastice.

Prikriveni ustrojnici, konačno, izišli su na vidjelo. Umjesto brige za dovršetak nastave pred kraj školske godine, poduprli su blokadu, tobožnju studentsku. Kao u najboljim danima Jovana Raškovića, Milana Babića i Milana Martića.

Zapamtite, upišite njihova imena, sigurno će Vam trebati.

Čuvajte ih se.

* * *

PISMO PODRŠKE NASTAVNIKA I DJELATNIKA AKADEMSKIH INSTITUCIJA TE OSOBA IZ KULTURNE I INTELEKTUALNE JAVNOSTI

„U srijedu, 6. svibnja, objavili smo otvoreno pismo koje je sastavila stanovita profesorica Filozofskog fakulteta u Zagrebu i pozvala svoje kolege da ga potpišu u znak podrške studentima koji prosvjeduju. Objavljujemo ponovno to pismo, ovaj put uz popis dosad potpisanih nastavnika i djelatnika Filozofskog i drugih fakulteta i institucija te osoba iz kulturne i intelektualne javnosti.“

Nastavnici i djelatnici Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu nastavnici ostalih fakulteta i sveučilišta u Hrvatskoj i inozemstvu, članovi instituta, kulturna i intelektualna javnost:

1. Meri Tadinac
2. Ivana Hromatko

3. Anita Peti Stantić
4. Jasmina Vojvodić
5. Andrea Zlatař Violić
6. Dean Duda
7. Lada Čale Feldman
8. Neven Jovanović
9. Tomislav Pletenac
10. Katarina Brajdić
11. Zvonko Kovač
12. Morana Čale
13. Višnja Rogošić
14. Tatjana Peruško
15. Zvonko Maković
16. Marija Kraljević
17. Dušan Marinković

18. Davor Dukić
19. Andreja Ponikvar
20. David Šporer
21. Mate Kapović
22. Teo Radić
23. Nino Zubović
24. Ana Tomljenović
25. Borislav Mikulić
26. Marija Španjić
27. Zrinka Božić Blanuša
28. Ivana Peruško
29. Marinko Košćec
30. Hrvoje Jurić
31. Aleksandar Mijatović
32. Ivana Perica
33. Sven Cvek
34. Branislav Oblučar
35. Dimka Saavedra
36. Ivan Majić
37. Maša Kolanović
38. Tatijana Pišković
39. Andreja Milanko
40. Danijela Lugarić
41. Lino Veljak
42. Janica Tomić
43. Igor Mikecin
44. Ivica Baković
45. Pirkko Luoma
46. Snježana Husić
47. Carina Åslund
48. Rikke Alma Fjeldgaard
49. Ivana Latković
50. Mislav Ježić
51. Marina Protrka
52. Vlasta Erdeljac
53. Nenad Ivić
54. Tomislav Brlek
55. Ivana Olujić
56. Zvonimir Novoselec
57. Jasna Novak Milić
58. Ana Vasung
59. Tanja Bukovčan
60. Ivona Grgurić
61. Živa Benčić
62. Darija Maslić Seršić
63. Branko Đaković
64. Anita Lauri Korajlija
65. Lana Molvarec

66. Slaven Jurić
67. Andrea Vranić
68. Blaž Rebernjak
69. Mirjana Tonković
70. Elenmari Pletikos
71. Robert Faber
72. Milka Car
73. Vivijana Radman
74. Katica Ivanković
75. Veseljka Rebić
76. Petar Vuković
77. Clémentine Choubrac
78. Ozren Žunec
79. Marijana Belaj
80. Gordana Keresteš
81. Sanja Slukan Marković
82. Valerio Bacak
83. Vladimir Mateljan
84. Manda Svirac
85. Francesca Maria Gabrielli
86. Branka Galić
87. Đurđica Čilić Škeljo
88. Nela Gubić
89. Ivana Maslač
90. Kruno Kardov
91. Kristina Katalinić
92. Jasmina Sočo
93. Sanja Lončar
94. Petra Kelemen
95. Andrea Milanko
96. Majda Bojić
97. Milana Černelić
98. Vlado Pandžić
99. Dubravka Žima
100. Nevena Škrbić Alempijević
101. Željana Vučina
102. Dubravka Oraić Tolić
103. Anton Vukelić
104. Vedrana Spajić Vrkaš
105. Vira Karlić
106. Frano Dulibić
107. Suzana Cođa
108. Vladimir Pletenac (redovni profesor u miru)
109. Tihana Rubić
110. Mladen Tomorad
111. Vjeran Katunarić
112. Margareta Jelić
113. Ksenija Klasnić
114. Petar Korunić
115. Benjamin Čulig
116. Tatjana Veljačić
117. Martina Domines Veliki
118. Gordana Matić
119. Ivana Zagorac
120. Marta Andrić
121. Nataša Stefanec
122. Marijana Bjelić
123. Poljak Nastja
124. Sanjin Sorel
125. Barbara Kerovec
126. Matija Ivačić
127. Adrijana Vidić

128. Branko Vuletić
 129. Jura Bakran
 130. Alexander Hoyt
 131. Ante Jelušić
 132. Heli Hajdić
 133. Sanja Roić
-
1. Vlasta Zajec (Institut za povijest umjetnosti)
 2. Tomislav Zajec (Akademija dramskih umjetnost)
 3. Nenad Smokrović (FFRI)
 4. Karmen Lončarek (Medicinski fakultet u Rijeci)
 5. Nebojša Blanuša (FPZ)
 6. Gordana P. Crnković (University of Washington, Seattle)
 7. Renata Jambrešić Kirin (Institut za etnologiju i folkloristiku)
 8. Ines Prica (Institut za etnologiju i folkloristiku)
 9. Žarko Paić (TTF)
 10. Reana Senjković (Institut za etnologiju i folkloristiku)
 11. Mario Vrbanić (Sveučilište u Zadru, Akademija dramskih umjetnosti, Sveučilište u Melbourneu)
 12. Senka Vrbanić (Sveučilište u Zadru, Sveučilište u Melbourneu)
 13. Majda Trobok (FFRI)
 14. Goran Pavel Šantek (Sveučilište u Zadru)
 15. Sandra Križić Roban (Institut za povijest umjetnosti)
 16. Vladimir Biti (Institut za Slavistiku, Beč, Austrija)
 17. Janka Vukmir (Institut za suvremenu povijest)
 18. Daša Drndić (FFRI)
 19. Barbara Blasin (Arhitektonski fakultet, Studij dizajna)
 20. Saša Ilijić (FER, Sveučilište u Zagrebu)
 21. Ivan Lozica (Institut za etnologiju i folkloristiku)
 22. Irena Kraševac (Institut za povijest umjetnosti)
 23. Dejan Kršić (Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu)
 24. Ljiljana Kolečnik (Institut za povijest umjetnosti)
 25. Lana Peternel (Institut za antropologiju)
 26. Ana Malnar (Institut za antropologiju)
 27. Mato Ilijić (Akademija dramskih umjetnika)
 28. Alida Bremer (S. Fischer Stiftung)
 29. Darko Androić (PMF)
 30. Velimir Visković (Leksikografski zavod Miroslav Krleža)
 31. Zvezdana Markešina (NSK Zagreb)
 32. Bruno Gamulin (Akademija dramskih umjetnosti, Zagreb)
 33. Nataša Polgar (Institut za etnologiju i kulturnu antropologiju)
 34. Tomislav Lerotić (Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu)
 35. Stanko Andrić (Hrvatski institut za povijest)
 36. Zdeslav Hrepić (Fort Hays State University)
 37. Igor Štiks (University of Edinburgh)
 38. Damir Šoh (Hrvatski studiji)
 39. Nikola Vuletić (Sveučilište u Zadru)
 40. Marko Lukić (Sveučilište u Zadru)
 41. Leonida Kovač (ALU Zagreb)
 42. Igor Čaljkusić (Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu)
 43. Biljana Kašić (Sveučilište u Zadru)
 44. Barbara Vodanović (Sveučilište u Zadru)
 45. Dubravka Saulan (Sveučilište u Zadru)
 46. Sanja Lazarin (Institut za migracija i narodnosti)
 47. Vjeran Zuppa (ADU Zagreb)
 48. Iva Grgić (Sveučilište u Zadru)
 49. Matko Meštrović (Ekonomski institut)
 50. Agata Juniku (ADU Zagreb)
 51. Sofija Sorić (Sveučilište u Zadru)
 52. Nicole Hewitt (ALU Zagreb)
 53. Jelena Marković (Institut za etnologiju i folkloristiku)
 54. Robert Ravnić (NSK)
 55. Goran Petercol
 56. Ivana Sajko (ADU)
 57. Ljubica Matek (FF Osijek)
 58. Jasna Poljak Rehlicki (FF Osijek)
 59. Helena Popović (FPZ)
 60. Iza Kavedžija (Oxford)
 61. Diana Stolac (Filozofski fakultet u Rijeci)
 1. Tanja Vrvilo
 2. Damir Bartol Indoš
 3. Robert Perišić (pisac)
 4. Dubravko Torijanac (režiser)
 5. Iva Prosoli (MGZ)
 6. Vesna Kosec Torijanac (HNK Varaždin)
 7. Boris Perić (književnik)
 8. Branko Čegec (književnik)
 9. Augusta Fabijanić (urednica)
 10. Željko Špoljar (književnik)
 11. Đuro Tomljenović (novinar, HTV)
 12. Boris Greiner (umjetnik)
 13. Gordana Golenčar (novinarka Lidera)
 14. Tajana Pavić, (Zavod za gastroenterologiju i hepatologiju KB Sestre milosrdnice)
 15. Božidar Alajbegović (književnik)
 16. Krno Lokotar (književnik)
 17. Irena Bekić (Galerija "Prozori")
 18. Dražen Katunarić (pjesnik esejist i prevoditelj)
 19. Velimir Đuretić (novinar, HTV)
 20. Sibila Serdarević (Fraktura)
 21. Ludwig Bauer (književnik)
 22. Jagna Pogačnik (književna kritičarka)
 23. Radovan Marčić (redatelj i publicist)
 24. Željka Lozo (novinarka)
 25. Nives Franić (Gradska knjižnica, Umag)
 26. Josip Ivančić Pino (umjetnik)
 27. Eugen Borkovsky (umjetnik)
 28. Goran Ferčec (pisac)
 29. Zlatko Kopljar (umjetnik)
 30. Nataša Govedić (nezavisna znanstvenica i kritičarka)
 31. Jasmina Bovoljak (Galerija Kolovićevo dvori)
 32. Krešimir Pintarić (pisac)
 33. Mišković Slobodanka (Odjel gradske uprave za kulturu, Rijeka)
 34. Vanja Tataj (Odjel gradske uprave za kulturu, Rijeka)
 35. Šarlija Plamena (Odjel gradske uprave za kulturu, Rijeka)
 36. Saša Martinović Kunović (galerija "Modulor")
 37. David Kabalin (arhitekt)
 38. Miloš Đurđević (književnik)
 39. Božo Dujmović (urednik naklade Breza)
 40. Antonija Novaković (spisateljica)
 41. Sanja Bachrach-Krištofić (umjetnica)
 42. Mario Krištofić (umjetnik)
 43. Vanja Kaderžabek (Zagrebački holding, Podružnica AGM)
 44. Barbara Matejčić (novinarka)
 45. Sanja Sarnavka (BaBe)
 46. Lidija Pavletić (Centar za filozofiju medija)
 47. Branko Matan (Gordogan)
 48. Boris Postnikov (književni kritičar)
 49. Gordana Vnuk (Eurokaz)
 51. Zoran Pongrašić (književnik)
 52. Ana Đokić (književnica)
 53. Evelina Rudan Kapec (književnica)
 53. Srećko Horvat (filozof)
 54. Dean Trdak (prevoditelj)
 55. Marina Job (novinarka)
 56. Goran Ferčec (pisac)
 57. Grozdana Cvitan (književnica)
 58. Predrag Lucić (novinar)
 59. Ljiljana Škalec-Stanković (HNK Varaždin)
 60. Seid Serdarević (Fraktura)
 61. Ivana Bago (nezavisna kustosica)
 62. Antonija Majača (Galerija Miroslav Kraljević)
 63. Dubravko Mihanović (dramski pisac)
 64. Željka Tučinović (Hrvatski centar ITI)
 65. Srđan Dvornik (sociolog)
 66. Tanja Radović (književnica)
 67. Borivoj Čosić (književnik)
 68. Lidija Klasić Krnjaić (novinarka)
 69. Slavenka Drakulić (književnica)
 70. Vesna Kesić (novinarka)
 71. Dalibor Martinis (umjetnik)
 72. Đurđa Knežević (slobodna publicistkinja i književnica)
 73. Urša Raukar (glumica)
 74. Niko Gamulin (urbanist)
 75. Mislav Brečić (Hrvatski radio)
 76. Sanja Lovrenčić (književnica)

BI LI JERGOVIĆ DANAS BIO MANJE BEZOB- RAZAN DA SMO GA 1992. VRATILI U BIH?

Diana Majhen, Zagreb

„Pljačkaš i ubojica bit će osuđen samo ako nije sudjelovao u Domovinskom ratu, iz intelektualne je obitelji, nije kum s Gotovinom i još, recimo, ima srpsko ime i prezime. Inače, slobodan je čovjek. Za kumove i ratne heroje ne traže se dokazi o krivnji, nego ih se slijepo smatra vjerodostojnim svjedocima pred sudom.“

Ovo je samo dio jučerašnje kolumne Miljenka Jergovića, objavljene u Jutarnjem listu. Da nisam protivnik pozivanja na govor mržnje, ovo bih uzela kao eklatantan primjer toga, jer toliko mržnje koliko je stalo u ovih par rečenica oborilo bi sve rekorde u pitanju istog.

Jergović, pisac koji kao na pokretnoj traci izbacuje svakih nekoliko mjeseci neko svoje novo književno djelo, u Zagreb je stigao iz opkoljenog Sarajeva, u danima kada je to Sarajevo proživljavalo svoje najgore trenutke. Iako u dobi kada je hrpa njegovih vršnjaka nosila puške i ratovala protiv jugočetničkih hordi, Jergović je valjda zaključio kako je Zagreb dovoljno veliki podrum da se u njega može skloniti, a obzirom da je već bio u radnom odnosu, prvo u Nedjeljnoj Dalmaciji a kasnije i u Feral Tribune-u, nije imao ni nikakvih egzistencijalnih problema. Slika i prilika čovjeka koji je kompetentan da govori i piše o ratu, ili o našim ratnim herojima.

Iako je izjavljivao kako je u Zagrebu doživljavao političko-rasističko šikaniranje, to ga ni malo nije spriječilo u nakani da u tom istom Zagrebu oстане, te da o svom rodnom Sarajevu piše i dalje, ali sa sigurne udaljenosti. I dok su Jergovićevi bivši sugrađani prolazili kroz pakao rata, dok su na njih danonoćno padale granate koje su odnosile ljudske živote, Jergović je nesmetano dalje gradió svoju karijeru.

Sada, nakon što je u tom rasističko-političkom, ali od rata sigurnom Zagrebu proveo određeni broj godina, Jergović je našao za shodno obrušiti se na Domovinski rat i hrvatske heroje. Rat je odavno završio, opasnosti više nema i ne mora se bježati, pa se slobodno mogu pljuvati oni koji nisu bježali nego su branili svoju zemlju i svoje gradove, umjesto da su ih napuštali poput štakora koji bježe čim im se učini da brod može potonuti.

Doista, po čemu je Miljenko Jergović kompetentna osoba da donosi bilo kakav sud o našim braniteljima i našim herojima? Čini li „bježanija“ nekog KVALIFICIRANIM za osudu onih koji su postupali suprotno?

Pa, da malo raščlanimo Jergovićeve tvrdnje.

Kaže Jergović: „Pljačkaš i ubojica bit će osuđen samo ako nije sudjelovao u Domovinskom ratu, iz intelektualne je obitelji, nije kum s Gotovinom i još, recimo, ima srpsko ime i prezime. Inače, slobodan je čovjek. Za kumove i ratne heroje ne traže se dokazi o krivnji, nego ih se slijepo smatra vjerodostojnim svjedocima pred sudom.“

Znači, po Jergoviću, hrvatski se branitelji ne osuđuju za kaznena djela, oni koji imaju veze s generalom Gotovinom također se ne osuđuju, a osuđuju se oni koji u Domovinskom ratu nisu sudjelovali, nemaju nikakve veze sa generalom Gotovinom i imaju srpsko ime i prezime.

Živi li taj Jergović na Marsu, ili samo odrađuje svoj posao za nekoga?

General Gotovina nalazi se u haaškom zatvoru, nakon što su ga širom svijeta lovili kao pobješnjelu životinju. Kako bi bilo kakva veza s njim nekome mogla na bilo koji način pomoći? Jedino na način i on završi u nekom zatvoru. Hrvatskim se braniteljima sudi i zatvaraju se na sve strane, puneći danas hrvatske, kao prije haaške zatvore. To je za Jergo-

vića neki povlašteni položaj? Ako jeste, bilo bi mi izuzetno drago da i Jergović postane povlašten na takav način, već kad nije iskoristio privilegiju vojne obveze, nego se žrtvovao u nekom vlažnom podrumu. A što se tiče srpskih imena i prezimena, imamo mi njih puno čiji nosioci, zahvaljujući što aboliciji, a što hrvatskom pravosuđu koje ih je pustilo da se brane sa slobode, šetaju danas kao slobodni ljudi, a sudjelovali su u agresiji na Hrvatsku. Danas je u Hrvatskoj najsigurnije imati srpsko ime i prezime nevezano o nacionalnosti, jer se za sve što bi eventualno učinio, a eventualno bi trebao i snositi posljedice toga, možeš pozvati na sve žive nevladine udruge, plakati EU o svojoj ugroženosti i vikati na sav glas kako si ugrožen u Hrvatskoj.

U Hrvatskoj je danas najrizičnije biti hrvatski branitelj. Nikada ne znaš kada će neki osuđeni četnički zločinac, u zamjenu za smanjivanje kazne, ili neki masovni ubojica, u zamjenu za oprost od kazne, svjedočiti protiv tebe. I koliko god nevin bio, njihovo će svjedočenje učiniti da budeš kriv. Ne treba nam puno primjera, sjetimo se samo suđenja generalu Norcu i generalu Glavašu. Sjetimo se Mihajla Hrastova, kojem su sudili iznova svaki put nakon oslobođajuće presude, sve dotle dok nisu postigli da se osudi. Sjetimo se svih onih koji danas sjede u zatvorima, a nisu imali srpska imena i prezimena (iako ne vidim kakve to veze ima), sudionici su Domovinskog rata a neki od njih su i hrvatski heroji.

Pa tako, mišljenja sam da bi Jergoviću bolje bilo da naš rat i naše branitelje, kao i naše heroje, ostavi na miru. A posebno da ostavi na miru generala Antu Gotovinu.

Neka i dalje piše o svom Sarajevu. Da piše o njemu do kraja života, možda bi se iskupio za to što ga je napustio onda kada mu je bio najpotrebniji.

U VJEČNI SPOMEN (7)

na hrvatske vojnike, svećenike, franjevence i sve hrvatske mučenike pobijene u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretje i Oroslavlju

Fran Živičnjak, Zagreb-Đurmanec, 1997.

U "Nacionalu" broj 27 od 24. svibnja 1996. Fizir tvrdi da nije imao pojma o pogubljenju svećenika i franjevacu te da je o tome naknadno saznao od ljudi u Macelju. Vrlo je indikativno, međutim, da on kao bivši gradonačelnik Krapine nije niti jedanput prisustvovao sv. misi koja se od 1991. svake godine održava u Lepoj Bukvi u spomen na pogubljenje svećenika i franjevacu. S druge strane, kao gradonačelnik Krapine drži u krematoriju na Mirogoju 29. lipnja 1993. nekrolog sudrugu iz OZN-e Branku Löwu, u kojemu je između ostalog rekao "da mu je donio posljednji zbogom iz njegove rodne Krapine", ali nije spomenuo kakvim su se zločinima obojica u Krapini bavili u svibnju i lipnju 1945.

Između ostalih neistina koje Fizir iznosi u svojoj izjavi u spomenutom

nika i ustaškog logornika u Krapini dr. Edu Krušlina, ali ne spominje da je kao istražitelj Civilne OZN-e preslušavao njegova brata, koji je bio sa mnom u zatvoru u podrumu te OZN-e. Bio je jako pobožan čovjek i stalno je molio krunicu. Pričao mi je da ga je preslušavao Fizir, kojega je on dobro poznavao iz Krapine. Kasnije je odveden i pogubljen u Maceljskoj šumi.

Također ne spominje da je kao istražitelj preslušavao i mojega starijeg kolegu iz Zastavničke škole Oru-

Dalje ne spominje da je saslušavao Leopolda Miljana zvanog Poldek iz

Krapine, koji je također bio sa mnom u zatvoru bivšeg Kotarskog suda u Krapini, a kako je bio kinoooperater, trebali su ga za prikazivanje partizanskih i ruskih filmova, pa ga je Fizir pustio na slobodu i Miljan danas živi u Zagrebu.

U svibnju i lipnju 1945. istražitelji Civilne OZN-e u Krapini pored Ivice Fizira bili su još Valent Katalenić zvani Valek, rođen u Jesenju, zatim Ivan Đurkin, rođen u Sv. Križu-Začretju, koji je dolazio na ispomoć iz Vojne OZN-e u Krapini, gdje je stalni istražitelj i zloglasni komandant OZN-e bio Leopold Horvat, zvani Leo, rođen u Macelju kraj Đurmanca, koji je umro 15. veljače 1984. i pokopan je sa svim partijskim počastima na našem groblju Mirogoju. On je na tom istom groblju poslije 1950. godine redovito viđan za Sve svete na preoranom groblju pokojnih hrvatskih vojnika 1941.-1945.

god., što su ga 1947. godine preorali partizanski zlikovci da im se i mrtvima unište tragovi, gdje je popisivao i rastjerivao ljude koji su došli zapaliti svijeću na mjestu gdje su im ranije bili grobovi i nogama je uništavao goruće svijeće. Na Mirogoj je uvijek dolazio u civilu. Kao zaslužni i provjereni isljednik došao je iz OZN-e u Krapini s činom potporučnika u UDBA-u u Zagreb, Zrinjevac 7, gdje je isljedivao i pratio ljude, a 1950. godine bio je također povremeno isljednik na Rajonskoj UDB-i u Zagrebu, Preradovićev trg 3 na I. katu, na koju je preko Ilice 15 pozivao na saslušavanje i mene vezanog u pratnji majora UDBA-e Josipa Zebića. Za zasluge i predani rad dobio je čin kapetana UDBA-e s kojim je otišao u mirovinu.

Ostatci preoranog domobranskoga krila Mirogoja

"Nacionalu" je i ona "da sve optužbe u vezi pobijenih svećenika i franjevacu opovrgava", jer da je 1945. imao 17 godina i da nije mogao donositi nikakve odluke (bio je maloljetnik). Istina je, međutim, da je kao istražitelj Civilne OZN-e u Krapini u svibnju i lipnju 1945. imao navršanih 18 godina, dakle bio je punoljetan i mjerodavan donositi odluke o mučenicima koje je kao najpismeniji istražitelj saslušavao i koji su kasnije odvedeni u smrt. Da je 8. veljače 1945. imao navršanih 18 godina dokazujem preslikom izvješća Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 28. lipnja 1996. o datumu njegova rođenja u Krapini.

U istom "Nacionalu" Fizir dalje tvrdi da je 1945. godine sa svojim ocem spasio i rehabilitirao kotarskog liječ-

žanih snaga, poručnika Stjepana Barušića iz Bihaća ili okolice, što sam već ranije opisao.

Ne spominje da je saslušavao i gospodina Alfreda Freudenreicha, koji je bio šumar i suvlasnik dijela Maceljske šume. Tada je bio star preko 60 godina, a ležao je na podu pokraj mene u istom podrumu OZN-e i pričao mi da ga je preslušavao Fizir, kojega je on dobro poznavao od ranije iz Krapine. Gospodin Freudenreich je također kasnije pogubljen u jami koja se nalazi iznad jame IVd. u Lepoj Bukvi. Njega, mojega kolegu Stjepana Barušića, Krušlina i mnoge druge čijih se imena više ne sjećam, odveo je iz toga podruma oficir OZN-e u Krapini Branko Löw.

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (12)

Eugen of Savoia

LAŽNI PROROK - LAŽNA OBJAVA - LAŽNA RELIGIJA

12Tvrdnje islamskih teologa kako je Kuran postojana i nepromjenjiva Alahova riječ ne treba uzimati doslovno, jer njihovo pravo značenje (prema muslimanskom shvaćanju) je slijedeće; "oni retci u Kuranu koji nisu ukinuti, postojana su i nepromjenjiva Alahova riječ". Ovo neobično načelo je značajan i nezaobilazan dio studija islama. Moramo započeti s Kuranom, jer ta knjiga čini jedan od temelja islama. Islam se temelji na Kuranu i "Sunama", tj. Muhamedovom životu. Kod proučavanja Kurana, zapadnjaci će vjerojatno naginjati upotrebi tradicionalnih metoda logike i proučavanja Biblijskih spisa. Bit će u napasti uzeti kuranske stihove zdravo za gotovo, misleći da svi stihovi Kurana imaju jednaku težinu i da su svi danas jednako primjenjivi. Pročitavši tako na jednom mjestu u Kuranu kako "u vjeri nema prisiljavanja", vjerojatno će zaključiti: to znači da muslimani ne smiju silom širiti islam. Međutim, to je pogrešan pristup. Jedna od čudnih osobina islama je ta da jedni stihovi ukidaju druge stihove, ili, drugim riječima, oni ih otkazuju, tako ih čineći nevažecima i neprimjenjivima.

"Abrogacija" znači ukidanje ili zamjenu jednog kuranskog retka drugim kuranskim retkom. Kako su se mijenjale političke i vojne okolnosti tijekom 23-godišnjeg razdoblja tijekom kojeg je Muhamed diktirao Kuran, čini se da su se tako mijenjale i upute i preporuke sadržane u Kuranu, a ta promjena je ponekad bila vrlo dramatična. Tako Kuran aborgira ili ukida sam sebe u raznim svojim stihovima, tako sadržavajući očito

proturječne izjave. Muslimani na ovu vrst ukidanja ne gledaju kao na proturječje, nego prije kao na poboljšanja koja bolje pristaju promjenjivim prilikama ili potrebama, ili koja bolje pristaju Muhamedovim religijskim konceptima. Na primjer, mnogi islamski učenjaci smatraju kako je gore navedeni dio stiha 2:256 "u vjeri nema prisiljavanja", ukinut retkom 9:5 (više o ovome kasnije). Ovo je razumljivo, budući da je tolerantniji stih iz 2. poglavlja nastao 7-8 godina ranije od onog iz 9. poglavlja.

Tako se u "Rječniku Kuranskih pojmova i koncepata" ("Dictionary of Qur'anic Terms and Concepts"), na stranicama 5 i 6 [1] kaže: „Kuranski navodi mogu biti ukinuti, kao što se u nekoliko slučajeva i dogodilo. Primjer ovog ukidanja je 24:2, gdje se ukida kažnjavanje preljuba, naloženo u 4:15-16. Proučavanje Kurana pokazuje dvije stvari; prvo, da je ukinut samo ograničen broj kuranskih stihova, te drugo, da ukidanje zahvaća samo stvari pravne i praktične naravi, a ne stvari doktrine i vjere."

U knjizi "Islam: Muhamed i Njegova Religija" ("Islam: Muhammad and His Religion") [2], na stranici 66, veliki islamski učenjak Arthur Jeffery je napisao: "Kuran je u učenju o doktrini ukidanja jedinstven među svetim spisima, a prema toj doktrini kasnije Prorokove izjave ukidaju, tj. proglašavaju ništavnim i neprimjenjivim njegove prethodne izjave. Važnost znanja o tome koji stihovi ukidaju koje stihove dovela je do nastanka kuranske nauke, poznate pod nazivom "al-Nasikh wal-Mansukh", tj. "ono što ukida i ono što biva ukinuto"."

Enciklopedija islama (Encyclopedia of Islam) [3] o abrogaciji govori slijedeće: Umjesto da pokušaju

objasniti nekonzistentnosti u dijelovima koji govore o propisima za muslimansku zajednicu, Kuranski su učenjaci i pravnici priznali razlike, tvrdeći da zadnji stih na bilo koju temu ukida sve ranije stihove koji su tom stihu suprotstavljani. Klasičan primjer je Kuransko učenje o pijenju alkohola, gdje se 5:90, stih koji strogo zabranjuje tu praksu, tumači kao ukinuće, tako ukidajući stihove 2:219 i 4:43, za koje se čini da toleriraju pijenje alkohola.

Dakle, zbog promjenjivih okolnosti Muhamedova vremena, razni stihovi Kurana su ukinuti te je normalno i da se kroz vrijeme mijenjalo i islamsko učenje. Pravila koja su jednom ispravno primijenjena, u jednim okolnostima, nisu nužno primjenjiva na drugačije vrijeme i okolnosti. Po zapadnim vjerskim standardima ovaj koncept je neuobičajen, a čak i unutar islama postoje manja neslaganja glede toga koje učenje ili doktrina ukida koje drugo učenje ili doktrinu. Muslimani uglavnom priznaju novija pisanja kao najprimjenjivija te drže kako ukidaju ranije upute na istu temu. Dakle, kada se razgovara o islamu i džihadu, moraju se u obzir uzeti Muhamedova najprimjenjivija učenja i zapovijedi, posebno njegove posljednje želje i upute koje se odnose na džihad i nasilje. S gledišta nemuslimanskog svijeta, mi moramo biti upoznati sa za muslimansku zajednicu važecim stihovima Kurana, kao i sa onima koji više nisu važeci. Ranije izjave o miru možda jesu, a možda i nisu ukinute kasnijim naredbama koje se odnose na nasilje, a moguće je i obrnuto. Moramo pažljivo istražiti kontekst tekstova, kako bismo znali koje su džihadske upute danas za muslimane prihvatljive i na snazi.

MEMORANDUM OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA (1933) - (10)

Priredio **dr. sc. Ante Čuvalo**, Chicago

The All-Croatian Congress protests bitterly and vehemently against the oppression and the persecutions of the Croatian people in the homeland, and against the rule of terror and exploitation, the responsibility for which lies with king Alexander Karageorgevich and his henchmen.

This Congress appeals to the League of Nations, to the governments of all free nations, especially the government of the United States, and to all liberty loving and humane people throughout the world to do everything in their power to bring to an end the suffering of the Croatian nation by a general recognition of that nation's right of self-determination.

Appendix No. 2

MESSAGE OF THE CROATIAN PRIESTS TO THE CROATIAN PEOPLE IN THE UNITED STATES OF AMERICA

"We, the undersigned, Catholic priests of Croatian birth or ancestry, hereby proclaim to our beloved Croatian brethren this, our message and our vow:

In union with you, and with all true sons and daughters of Croatia, we shall always defend the vital interests of Croatia in national and religious affairs; and, with all the strength of our souls, we shall stand staunchly by our Croatian brethren, ever ready to make any necessary sacrifice, so that our brothers and sisters,

who live across in the beloved land of our ancestors, with our humble help may regain for the Croatian people that position in the family of nations, which is rightly theirs as ordained by God and justice."

Dated December 1st, 1931.

Rev. Mirko Kajić, D.D., pastor, Johnstown, Pa.; Rev. Oskar Šuster, pastor, Detroit, Mich.; Rev. Francis Podgoršek, pastor, E. Chicago, Ind.; Rev. Leo Jos. Medić, OFM., pastor, Steelton, Pa.; Rev. I. Petričak, OFM., Steelton, Pa.; Rev. Ivan Stipanović, pastor, Youngstown, Ohio; Rev. John Juricek, pastor, Omaha, Nebr.; Rev. Albert Žagar, pastor, Millvale, Pa.; Rev. Ilija Severović, pastor, Chicago, Ill.; Rev. Ambroz Mišetić, OFM., pastor, Milwaukee, Wis.; Rev. Špiro Andrijić, OFM., pastor, So. Chicago, Ill.; Rev. Zvonko Mandurić, OFM., pastor, West Allis, Wis.; Rev. Blaž Jerković, OFM., pastor, Chicago, Ill.; Rev. Bono Andačić, OFM., San Francisco, Calif.; Rev. Franjo Bahorić, pastor, Los Angeles, Calif.; Rev. V. Vukonić, pastor, Lorain, Ohio; Rev. B. Badura, pastor, Lackawanna, N.Y.; Rev. Chas. A. Štimac, pastor, Kansas City, Kansas; Rev. Dobroslav Sorić, pastor, Pittsburgh, Pa.; Rev. A. Hugolin Feisz, OFM., Chicago, Ill.; Rev. Josip Mišić, Youngstown, Ohio; Rev. Anselm Slišć, pastor, Farrell, Pa.;

Rev. Vladislav Luburić, OFM., Chicago, Ill.; Rev. Josip Matun, Cleveland, Ohio

Appendix No. 3

Resolution ADOPTED AT THE 3rd CONVENTION OF THE H. B. Z. (CROATIAN FRATERNAL UNION,) HELD ON THE 27th OF JUNE 1932, IN GARY, IND.

The third Convention of the H. B. Z., representing and speaking in behalf of the 90,000 organized Croats in the United States and Canada, and interpreting the thoughts and feelings of its members concerning the conditions to which the Croatian nation in the old country is subjected, adopts, unanimously, the following declaration:

1) The H. B. Z. condemns most emphatically all the tyrannies and persecutions, that have been, and still are, perpetrated by the Belgrade regime over Croatia and the Croatian nation. It condemns the annulment of the millennial Croatian State, the total disregard of Croatian interests in the spheres of international politics, in economics, and its cultural development. It condemns the unabated use of terror as a means, by which the insane imperialism of Belgrade militarists tries to keep the Croatian nation forcibly and perpetually enslaved. It condemns, explicitly, the imprisonment, flogging, torturing and murdering of Croatian leaders, eliminating, thereby, the best sons of the Croatian nation.

2) Having unbounded faith in the immortal American declaration of independence and of the inalienable

nable right of every nation to its freedom and to an independent and self-sustaining national life, which right has been attested to the Croatian nation by the well known declaration of the President of the United States during the world war, this Convention solemnly demands the return to the Croatian nation its liberties, its confiscated rights and its stolen wealth. It, furthermore, demands the acknowledgement of its sovereign right to decide for itself, and to establish its own State: a free and independent Croatia with full freedom, full equality and perfect social justice for all its citizens.

3) The Convention greets all those Croatian patriots who work and strive in the spirit of the above declaration, calling to them: Persist, and do not relax, until the defrauded and sorely tried Croatian nation has established its right to a free life in a free State of Croatia.

4) The Convention honors the countless victims who sacrificed their lives in the struggle against the imperialistic tyranny and for the freedom of their nation and the rights of Man.

Appendix No. 4

AFFIDAVIT OF OFFICERS OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA RELATIVE TO CIRCULATING PETITIONS APPEALING FOR THE NATIONAL INDEPENDENCE OF CROATIA

THE STATE OF OHIO COUNTY OF MAHONING

ss:

KUZMA KUHARICH and REV.
JOHN A. STIPANOVIC, both of

Youngstown, Ohio, being first duly sworn according to law, upon their oaths severally depose and say:

That they are the duly elected, qualified and acting president and secretary, respectively, of THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA; that as such, they were instructed and authorized to circulate, amongst the Americans of Croatian ancestry or Croatians residing in the United States of America and others, petitions which were styled "AN APPEAL FOR NATIONAL INDEPENDENCE OF CROATIA", and which contained the following language:

WHEREAS, the Croatians, who constitute one of the smaller civilized nations of Europe, have been wrongfully and unjustly denied their national independence and their right of self-determination after the World War; and

WHEREAS, militaristic Serbia now rules Croatia through force and deceit and chicanery; and

WHEREAS, the tyrannical, despotic and oppressive government of the Serbs is persistently subjugating and trodding over the Croatians, with a view of wiping them out of their motherland; and

WHEREAS, the Croatians in Croatia (including Slavonia, Dalmatia, Bosnia, Hercegovina and Vojvodina), by reason of the Serbian military occupation of the Croatian provinces, are being wrongfully denied the privilege to freely express their honest convictions as to their right of self-determination as a nation.

NOW THEREFORE, be it resolved, that we, the undersigned,

either Americans of Croatian descent, or Croatians residing in the United States of America, or friends and advocates of justice and liberty for all nations, hereby appeal to you for the liberation of Croatia from the tyrannical and despotic rule and domination of the Serbs, and we further appeal to you for the national independence of subjugated and down-trodden Croatia.

Pursuant to said authority and said instructions, such petitions were circulated and the genuine and bona fide signatures of 41,087 such persons were procured; and that in addition thereto, the genuine and bona fide signatures of 66 civic, church and fraternal organizations, by and through their respective officers, were procured.

AND FURTHER, deponents saith not.

Kuzma Kuharić (signature)

Ivan Stipanović (signature)

SWORN to before me, and subscribed in my presence this 20th day of September, 1933.

Julia M. Matus, m.p.

Notary Public.

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, DR. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (4)

Marko Francišковиć, HRVATSKA KNJIGA OPSTANKA, ulomci

Jedino je Tuđman bio onaj koji je imao tražene hrabrosti da se takvim konstrukcijama suprostavi, a navodno velike moralne veličine poput Krležje i njemu sličnih radije su se držale udobnosti sigurne pozicije "hrvatske šutnje".

Posebnu pažnju zaslužuje upravo ova Tuđmanova borba oko pobijanja laži iskonstruiranih oko broja žrtava u Jasenovcu jer je kroz usredotočenost na tu problematiku Tuđman usput dotaknuo ono što se odnosi na jednako tako nepouzdan brojke oko žrtava holokausta i posebno samoga Auschwitza kao jedne nametnute refleksije Jasenovca. Time se istovremeno razotkriva sva dvoličnost i tiranijska suština sekularne demokracije na Zapadu jer se otkrivaju potpune istovjetnosti represije po istovjesnim povijesnim pitanjima. Naime, Jasenovac i hrvatstvo izjednačeno s ustašoidnošću u kontekstu nekadašnjeg jugoslavenskog prostora predstavlja isto ono što je danas Auschwitz i holokaust za cijeli Zapad.

Kako je napuhana cifra iz Jasenovca služila u političke svrhe tako i napuhana brojka iz Auschwitza služi u isto tako očigledne političke svrhe. Jasenovački mit je bio (i ostao) upregnut u velikosrpske političke svrhe, a mit o Auschwitzu je stavljen u cionističke političke svrhe. Jednako kako se zbog samog pokušaja da se ospori nebulozno napuhavanje ubijenih u Jasenovcu u bivšoj SFRJ kazneno odgovaralo na montiranim političkim procesima, tako se danas u tom navodno slo-

bodnogovorećem Zapadu kazneno progoni za obično znanstveno propitivanje oko Auschwiza i njegovih mitoloških konstrukcija. Ista se stvar odnosi na sukladnost između represije prema istraživanju ukupnih žrtava rata i poraća jer je situacija u nekadašnjoj SFRJ također potpuno sukladna ovoj koja je trenutno prisutna na Zapadu po pitanjima broja žrtava holokausta.

Sve je ovo bitno po pitanju Tuđmana kao državnika zato jer je on time što je postao uspješan u ostvarenju hrvatske države istovremeno postao opasan u svjetskim razmjerima budući da se taj njegov pozitivni imidž državnika mogao povezati s njegovim više usputnim napomenama o upitnosti holokaustne mitomanije koja je u opticaju kao službena verzija sekularnog Zapada – jednako kao i u SFRJ.

Tuđman postaje planetarno opasan po novosvjetski poredak sa svojim prijašnjim pisanjem gdje on samo navodi druge izvore koji tvrde da je u Auschwizu ubijeno ne 4 milijuna nego stotine tisuća ljudi, kao i da brojka ubijenih Židova u holokaustu ne iznosi 6 milijuna nego do otprilike 1 milijun žrtava.

Pomalo je apsurdno to što je Tuđman svoje spoznaje o "krivom prebrojavanju" u slučaju holokausta navodio primarno sa svrhom

kako bi u budućem procesu u Jugoslaviji, za koji je znao da će ga dogoditi, mogao svoje pisanje prikazati više znanstveno, a manje politički motiviranim. Odnosno, tako se prebrojavanje Jasenovca može staviti u širi kontekst pogrešnog prebrojavanja i ostalih ratnih žrtava, a time se može donekle ublažiti očekivana optužba da se radi o primarno protusrpskom pisanju od strane Tuđmana. Istina je da Tuđman piše motiviran primarno protuvelikosrpskom nakanom, ali vremena su bila takva da se svaki takav istup kvalificirao kao atak na srpstvo s pozicija "hrvatskog nacionalizma". Jer također je istina i da Tuđman uistinu ima primarno političku motivaciju u svojem denunciranju velikosrpskih povijesnih falsifikata, ali kako je to falsificiranje bilo s političkim ciljem, tako i Tuđman nije imao druge mogućnosti nego raditi tako kako je radio.

Ono što mu je onda izgledalo kao korisnim u tim političkim borbama na znanstveno-povijesnom terenu u sklopu SFRJ, jednom kada je tu postigao politički trijumf stvaranjem hrvatske države s njime kao vladarom to mu je postalo teškim opterećenjem na međunarodnoj političkoj sceni koja se osjetila ugroženom njegovom od strane njihovih planova neželjenom pojavom. Planerima novodobnog svijeta Tuđman kao nacionalni lider izgledao je kao najgora avet došla na političku scenu ravno iz devetnaestog stoljeća kada državni suverenitet nije bio upitan, a koja je odjednom iskočila i sve ih skupa prestravila mogućnošću razbijanja njihove dugo građene konstrukcije svijeta potpuno lišenog jakih državičkih osobnosti.

CROATIA LIBERTAS, Nevladina organizacija, Bosna i Hercegovina, Mostar, Dr. Ante Starčevića 68 i HRVATSKI ULJUDBENI POKRET, Udruga za zaštitu prava građana, Hrvatska, Zagreb, Pete poljanice 7, na temelju Konvencije UN o nezastarijevanju ratnih zločina, te Ženevske i Haške konvencije, suglasnom valjom,

u Zagrebu i Mostaru, dne 29. travnja 2009. godine utemeljuju

**SVEOPĆU
REGIONALNU ISTRAŽITELJSKU ZAJEDNICU
(SRIZ)**

Članak 1.

Cilj SRIZa je istražiti i utvrditi činjenice i okolnosti u svezi s ratnim zločinima počinjenim na području Austrije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Hrvatske, Kosova, Makedonije, Slovenije i Srbije u razdoblju od 1. prosinca 1918. do 31. prosinca 2001. godine, znanstveno ih obraditi, te državnim i međunarodnim tijelima podnositi prijedloge i zahtjeve za kažnjavanjem ratnih zločinaca.

Članak 2.

SRIZ ima 19 redovnih (Austrija 1, Bosna i Hercegovina 4, Crna Gora 1, Hrvatska 7, Kosovo 1, Makedonija 1, Slovenija 2, Srbija 2) i neograničeni broj izvanrednih članova.

Članovi SRIZa mogu biti udruge i pojedinci.

Članak 3.

SRIZom upravlja Zajedničko ustrojno vijeće na čelu s predsjednikom i više dopredsjednika.

Članak 4.

SRIZ će do kraja 2009. godine donijeti Pravila o radu, te izabrati upravna i radna tijela.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

T. Dragun

CROATIA LIBERTAS
Leo Pločkin
predsjednik

Leo Pločkin

SVEOPĆA REGIONALNA ISTRAŽITELJSKA ZAJEDNICA (SRIZ)

putem svojih utemeljitelja, nevladinih udruga:

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7 - 10000 ZAGREB, Republika Hrvatska

i

CROATIA LIBERTAS

NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, 88000 MOSTAR, Republika BiH

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB, Gajeve 30.a

Prijeto: 14-05-2009

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Prijeto: 14-05-2009	
Klasifikacijski broj	10000
Unosilac broj	10000

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO RH

Gajeve 30.a

10000 ZAGREB

i

MINISTARSTVO PRAVOSUDA RH

Dežmanova 6-10

10000 ZAGREB

Moli Državno odvjetništvo RH i Ministarstvo pravosuđa RH da ovu kaznenu prijavu (na 62 stranice), koju podnosimo protiv Selme Cikotića, Dr. Harisa Silajdžića, Dževada Mlaće, Mustafe ef. Cerića, Nezima ef. Halilovića zv. Muderis i još 353 pripadnika Armije BiH za počinjene teške ratne zločine za vrijeme trajanja ratnih sukoba u razdoblju 1991.-1995. na području BiH, **uzme u razmatranje i obradu te ju proslijedi Međunarodnom kaznenom sudu za bivšu Jugoslaviju (ICTY) u Haagu na daljnji i završni postupak.**

Ova kaznena prijava, također, podnesena je i nadležnim tijelima Republike Bosne i Hercegovine, ali je njena obrada zaustavljena.

SVEOPĆA REGIONALNA ISTRAŽITELJSKA ZAJEDNICA (SRIZ)

putem svojih utemeljitelja, nevladinih udruga:

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB, Gajeva 30.A

Prijema: 14-05-2009

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7 - 10000 ZAGREB, Republika Hrvatska

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Prijema: 14-05-2009

CROATIA LIBERTAS

NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, 88000 MOSTAR, Republika BiH

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO RH

Gajeva 30.a
10000 ZAGREB

MINISTARSTVO PRAVOSUDA RH

Dežmanova 6-10
10000 ZAGREB

Moli Državno odvjetništvo RH i Ministarstvo pravosuđa RH da ovu kaznenu prijavu (na 29 stranica), koju podnosimo protiv Dr. Harisa Silajdžića, Rasima Delića, Sefera Halilovića, Dr. Safeta Čibe, Nezima ef. Halilovića zv. Muderis i još niza pripadnika Armije BiH, te drugih osoba za kršenja Zakona i običaja ratovanja za vrijeme trajanja ratnih sukoba u razdoblju 1991.-1995. na području BiH, **uzme u razmatranje i obradu te ju proslijedi Međunarodnom kaznenom sudu za bivšu Jugoslaviju (ICTY) u Haagu na daljnji i završni postupak.**

Ova kaznena prijava, također, podnesena je i nadležnim tijelima Republike Bosne i Hercegovine, ali je njena obrada zaustavljena.

PISMO MINISTRU prof. dr. sc. DRAGANU PRIMORCU

10. svibnja 2009.

Uz pozdrav!

Cijenjeni Gospodine,

fra Martin Planinić

Načelno se slažem s GROZD-om, ali bih bio radikalniji. Ne treba djeci spolni odgoj u školi. Dostatne su tri lekcije iz biologije, i dosta im. Neka biologija kaže o spolnosti kao što govori i o ostalim biološkim stvarnostima. Ostalo treba prepustiti kućnom odgoju. Neka roditelji, u skladu sa svojim svjetonazorom, odgajaju djecu, kao što su to činili ljudi prije nas. Poslat ću Vam neka svoja razmišljanja. Možete se sa mnom ne složiti, ali ja, želim li biti vjeran svom kršćanskom uvjerenju i opredjeljenju, moram ostati uz napisano, pa makar bio izru-gan i popljuvan.

P.S.:

Ovo što sam napisao Vama, možete, dajem Vam dopuštenje, poslati odgovornim ljudima za sadašnjost i budućnost našega naroda i u Crkvi i u Državi.

"Kad bih još nastojao svidjeti se ljudima, ne bih bio sluga Kristov!", reče sveti Pavao u čijoj se godini još nalazimo.

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE dr. sc. IVI SANADERU

10. svibnja 2009.

Gospodine Predsjedniče!

I Vama šaljem što sam poslao gospodinu Draganu Primorcu, s istom napomenom ispod potpisanog teksta.

Uz pozdrav!

fra Martin Planinić

PISMO UREDNIŠTVU GLASNIKA

12. svibnja 2009.

Cijenjeno uredništvo,

Držim da će Vam ovo biti zanimljivo. Zato Vam i šaljem. Slobodno Vam je sve ovo staviti ba na Portal, ba u Glasnik, ako će biti zanimljivo našoj javnosti.

Uz pozdrav!

fra Martin Planinić

TV EMISIJI: „ŠTO MI SE TO DOGAĐA?“

„Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne čini preljuba!' A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već – u svom srcu – s njom učinio preljub" (Mt 5,27-28).

„Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama? Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer svet je hram Božji, a taj ste vi" (1Kor 3,16-17).

„Ne dajte svetinje psima! Ne bacajte bisera pred svinje, da se, pošto ga pogaze, ne okrenu te vas rastr-

gaju!" (Mt 7,6).

„Sve mi je dopušteno...' – Ali sve nije korisno. 'Sve mi je dopušteno...' – Ali ja ne ću ničemu robovati. 'Jela su određena za trbuh, a trbuh za jela ...' – Ali će Bog uništiti trbuh i jela. A tijelo nije za bludnost, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo" (1Kor 6,12-13).

„Bježite od bludnost!. Svaki (drugi) grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a bludnik griješi protiv vlastitoga tijela. Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od

Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!" (1Kor 6,18-20).

„Ženidba neka bude u časti među svima, a bračna postelja neokaljana, jer će bludnicima i preljubicima suditi Bog" (Heb 13,4).

„Nastojim li sada steći naklonost ljudi ili Boga? Kad bih još nastojao svidjeti se ljudima ne bih bio sluga Kristov" (Gal 1,10).

„Zaklinjem te - pred Bogom i Kristom Isusom koji će suditi žive i mrtve – i njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom: propovijedaj riječ – pristupi (k vjernicima) – bilo da im je zgodno, bilo nezgodno – kori, prijeti, opominji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke. Jer doći će vrijeme kad ljudi ne će podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje da im šaklju uši, te će odvrćati uši od istine, a okrenut se bajkama. A ti budu trijezan u svemu, podnesi patnje, vrši djelo propovjednika Radosne vijesti, ispuni svoju dužnost do kraja" (2Tim 4,1-5).

Cijenjena gospodo!

U subotu 9. studenoga ove godine započeli ste javnu raspravu o spolnosti pod naslovom „Što mi se događa?". Pratio sam emisiju i slušao izlaganja Vaših gostiju. Ne mogu donositi studiozni sud jer nemam ni tonskoga zapisa ni pisanoga teksta, ali mogu izraziti svoje nezadovoljstvo.

Ne zna bravar o bravi koliko izumitelj brave. Ni znanstvenik o spolnosti koliko njezin izumitelj. Budući da je Bog izumitelj i tvorac spolnosti, ne bi se smjelo o njoj govoriti neovisno o njegovu planu i o njegovoj volji, izraženoj kroz savjest i objavu. Zato ne biste postupili ni stručno ni pošteno, kad biste svoju emisiju doveli do kraja neovisno o religiji i religijskoj baštini.

Budući da sam katolik i katolički svećenik, predložiti ću Vam dvije brošure Glasa koncila „Tko će mi odgovoriti?" i „Tko će mi reći istinu?". Nekoć sam ih dijelio dječacima i djevojčicama sedmoga i osmog razreda. Zahtijevao sam da ih pročitaju i oba roditelja kako bi mogli, oslonjeni na njihovu poduku, prenijeti na djecu svoja mladenačka i bračna iskustva, i što bolje ih odgojiti za mladenačku neporočnost, bračnu vjernost, odgovornu plodnost i roditeljsku požrtvornost. Za tu sam emisiju naručio na svoj trošak deset komada spomenutih brošura i zamolio sam redakciju Glasa koncila da Vam ih dostavi.

Zaprepastio sam se kad je jedan od Vaših gostiju (zaboravio sam ime i prezime) iznio kako je upitao sina, ima li u džepu prezervativ? Doista ne znam, bi li

isti taj gospodin predložio kćeri da ga uvijek ima u svojoj torbici da bi ga ponudila momku, ako ga on nema? Ni u džepu ni u novčaniku!? Ozbiljno sumnjam. Držim zasigurno da bi je i on, kao velika većina očeva, čuvao od spolnoga iskustva do početka njezina braka, dakle, čuvao bi je za brak, dok bi sinu predlagao prezervativ. Žalosno! Komično! Doista ne znam.

Isti taj Gospodin prozvao je vjeroučitelje kao tvorce zabrane. Vjeroučitelji, ponosno ističem, zabranjuju ono što on predlaže svome sinu, a uskraćuje kćeri, ako je ima. Tko bi se usudio zamjeriti vatrogascima što zabranjuju vatru izvan ognjišta? I spolnost je vatra, a brak joj je ognjište. Kao što je vatra opasna izvan ognjišta, tako je opasna i spolnost izvan braka. Ista vatra, koja u omeđenim granicama kuha i grije, izvan njih ubija i uništava. I spolnost koja svoje sudionike u braku grije, izvan braka ih ugrožava i uništava. I biološki i psihološki i pneumatološki. Prepuštam medicini, psihologiji i moralnoj teologiji da o tom stručno progovore i mladost nam upozore na loše posljedice takozvane slobode u spolnom ponašanju. „Za jedan časak radosti tisuću dana žalosti."

Ne znam koga ste pozvali u subotu, 23. studenoga. Vidjet ćemo. I ne znam hoće li Ti Vaši gosti naložiti vatru spolnosti na ognjištu braka. I to ćemo vidjeti. Ako je ne budu ograničavali, neka nam odgovore: Kako će stati pred unesrećene djevojke koje svatko izbjegava, ali ne zbog njihova ponašanja nego samo zbog trudnoće? Smijemo li odobravati djevojci njezino izvanbračno ponašanje, a prezirno je gledati zbog njezine trudnoće?!

Kad se to dogodi nitko od trudnih djevojaka ne će doći k zagovornicima takve slobode nego k nama, koji tu i takvu slobodu zabranjujemo, stavljajući vatru spolnosti u granice bračnoga ognjišta. Ne znam je li ijedna takva djevojka došla plačući k ocu, zabrinutu za prezervativ svoga sina?! To on zna. No, mnoge su došle k nama po riječ utjehe. Susreo sam se i ja s rasplakanim djevojkama koje su se predale, svaka svome momku, a momak je poginuo! U ratu!? U prometnoj nezgodi!? Nebitno, ali žalosno. Zato ne zaboravimo: sloboda je ograničena. Jer, sloboda izvan granica nije sloboda nego nešto drugo. A što drugo?, zavisi od područja na kojem su ljudi, u ime slobode, prekoračili nužnu granicu.

I na kraju pitam: „Zašto i trudne djevojke ne koračaju ponosno kao i udane žene?"

Uz pozdrav!

18. studenoga 2002.

fra Martin Planinić
Župni ured Ploče-Tepčići
88268 Biletić Polje

ZAKANTAJ VITRE MOJ

Tone Mustaceja, Buenos Aires

Vitre moj

Vitre moj lipi
da ti samo znaš koliko mi fališ
koliko mi veljaš,
vajka bis puha,
vajka bis svika,
kruz grane izavija,
kako harmonika
svirija,
lisce i lipe kante
około nosija,
krkunade dopira
meni rane na srcu zapira.

Sviri, sviri - vitre moj
ča jače i žešće moreš,
sviri vitre moj.

Još ako ti malo i daž pomore,
to će biti mužika,
to će biti mih i roženice,
to će biti plač i srića...

Kantaj, kantaj vitre moj
kantaj ča lipje moreš,
kantaj na tanko i na debelo,
kantaj po našu,
vitre moj.

NA TELEVIZIJI - REKLAME A LA CARTE

Adam Phillips, VOAnews.com - 08/05/2009

Mnogi kanali na kablovskoj televiziji i satelitskim radio postajama stvorili su unosan biznis iz jednog vrlo jednostavnog razloga: ne emitiraju reklamne programe, za koje mnogi gledatelji i slušatelji misle da su napadni, preglasni, te lišeni stila. Na radost gledateljstva, na tržištu su se pojavili proizvodi kao što je TiVo, digitalni video rekorder, koji snima televizijske programe, ali bez reklama.

No, za mnoge koji ne vole reklame možda je šokantan podatak da milijuni ljudi ne samo da toleriraju reklame nego čak uživaju u njima, smatraju ih informativnima, te se trude da ih vide i čuju. Ljudi koji, na

primjer, traže novi automobile, obraćaju posebnu pažnju na reklame za automobile. Uz to, neke su televizijske reklame smiješne i vizualno atraktivne, te kao takve ponekad postanu vrlo popularne među gledateljstvom. Milijuni ljudi koji uopće nisu ljubitelji sporta, primjerice, gledaju Super Bowl, kako bi vidjeli nove i često vrlo zanimljive reklame.

No, za one koji zaista uživaju u reklamnim programima, sada postoji nešto što se zove reklame na zahjev. Pretplatnici nekih kablovskih televizijskih programa mogu pronaći kanal na kome se prikazuje reklamni program sponzora. Često se radi o dužim, informativnijim programima, koji se emitiraju samo na tom određenom kanalu.

U Philadelphiji, u saveznoj državi Pennsylvania, primjerice, oni koji ne vole reklamne programe, mogu ići na poseban kanal i gledati svoje omiljene televizijske programe, ali bez reklama, koje su izbrisane uz pomoć posebnog daljinskog upravljača kojim doslovno ubrzamo program za vrijeme reklama. No, oni koji vole reklame, i žele saznati više o proizvodima koji se reklamiraju, mogu otići na posebni program i tamo naći duže verzije istih reklama.

Neke kompanije, kao što je Dove Chocolates, čak koriste i znatno duže reklamne programe, sa zanimljivim likovima i pričama koje se nadovezuju jedna na drugu. Naravno, u tim pričama, svi ti likovi jedu jako puno Dove slatkiša i sladoleda.

PETE SEEGER, TRUBADUR ZA DRUŠTVENU PRAVDU I LJUDSKA PRAVA, U AMERICI I DILJEM SVIJETA

Jagoda Bush, VOAnews.com - 07/05/2009

Photo - Dave Colombo

Pete Seeger za nedavnog boravka u Washingtonu

Kad se za rođendanski koncert, kakav je, trećeg svibnja, održan u njujorškom Madison Square Gardenu, okupe glazbenici poput Brucea Springsteena, Joan Baez, Krisa Kristoffersona, Emmylou Harris, Johna Mellencampa, Billyja Bragg, Arla Guthrieja, Ramblin' Jack Elliotta, Rogera McGuinna, Stevea Earla, Taj Mahala, Rufusa Wainwrighta, Ani DiFranco, Tonyja Trischke, Béle Flecka, pa Bernice Reagon, aktivisti-

ce za građanska prava i utemeljiteljice slavnog crnačkog a cappella ansambla "Sweet Honey in the Rock," te članova južnoafričke a cappella skupine Ladysmith Black Mambazo i njuorleanskog Preservation Hall Jazz Banda i pjevačkog zbora NYC Labor Chorus - koji pjesmama o borbi radnika za ekonomsku i društvenu pravdu promiče sindikalnu solidarnost diljem svijeta - i članova Native American Indian Cultural Alliance ... i to su imena samo nekih od više od 60 sudionika koncerta, predstavnika raznih žanrova, raznih generacija, raznih narodnosti i raznih rasa, onda to može biti u čast samo jednog američkog glazbenika: doajena njenog folk-pokreta, najutjecajnijeg folk-umjetnika proteklog stoljeća, bendžoista i gitarista, pjevača, skladatelja, folklorista, političkog i društvenog aktivista, velikog zagovornika mira i gorljivog zagovornika zaštite čovjekove sredine, čovjeka, također, koji je Ameriku učio pjevati

jer želja mu je i bila "da pjesma ne bude samo u njenim ušima nego i na njenim usnama" - Petea Seegera.

Zajedno s njim, njegov je 90. rođendan slavilo i 18.000 njegovih štovatelja. Pjevale su se pjesme sudionika koncerta, pjevale tradicionalne i protestne pjesme, dječje pjesme i - pjesme Petea Seegera kao i one koje je on popularizirao tijekom proteklih sedamdeset godina.

Brojni su i fascinantni aspekti duge, bogate i raznolike karijere Petea Seegera. Rođen u Pattersonu, u New Yorku, trećeg svibnja 1919. godine, roditeljima muzikologu i profesorici glazbe (oboje su bili članovi nastavnog osoblja Juilliard School, jedne od najprestižnijih u svijetu glazbenih škola), Pete nije imao puno interesa ili smisla za klasičnu glazbu; sa 16 godina zaljubio se u bendžo s pet žica. Pete je volio ritam, volio melodiju i iznad svega,

volio je riječi; cijelog će života i koristiti moć pjesme za postizanje društvenih promjena.

Pete Seeger pjeva na svečanosti kojoj je prisustvovala i tadašnja Prva dama Eleanor Roosevelt, u Washingtonu, 1944.

Upisao je studij sociologije, na Harvardu, ali došao samo do polovice studija, više ga je privlačio život putujućeg glazbenika. Rano u tom životu, susreo je, na jednom od svojih brojnih "krstarenja" Amerikom, dvojicu koji će na njega imati najviše utjecaja i postati njegovim suradnicima - Huddieja Ledbettera i Woodyja Guthrieja. Onog dana 1940. godine, kad je Seeger upoznao Guthrieja, na dobrotvornom koncertu pod nazivom "Grapes of Wrath," Plodovi gnjeva, koncertu u korist radnika migranata, počeo je Seegerov društveni aktivizam, a otpočelo je i razdoblje "suvremenog američkog folka."

S Guthrijem i drugima, Seeger je, 1941. godine, i osnovao svoj folk-kvartet - "The Almanac Singers" (g. 1950., rekonstituiran u "The Weavers"), a ta će dvojica, kao pjevači-aktivisti, putovati diljem Sjedinjenih Država i Meksika, dajući potporu radničkim pokretima. Od crkava Juga do logora radnika-migranata do marša od Selme do Montgomeryja, Seeger će pjevati na najraznorodnijim mjestima, ali zalaziti i u Kongresnu knjižnicu, istraživati njen bogati arhiv američkog folka.

Seeger je i bio jedan od nekolicine ključnih pojedinaca koji su Ameriku upoznali s raznolikošću njenog vlastitog glazbenog nasljeđa. Oko dvije stotine pjesama, međutim, povezu-

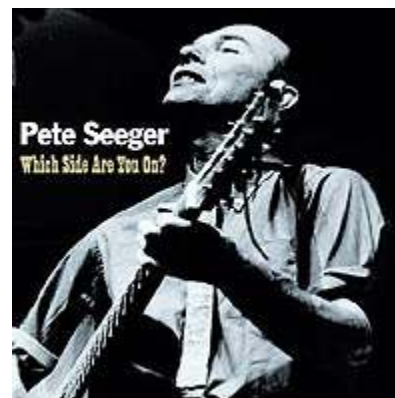
jemo izravno s Peteom Seegerom, bilo kao njihovim autorom bilo kao izvođačem koji ih je popularizirao i ostavio svoj pečat na njima. Poput one kubanske, Joseíta Fernández, koja je počela kao pjesma o jednoj djevojci iz Guantanamo, ali kad ju je Seeger zapjevao, početkom 60-ih godina, tijekom kubanske raketne ili nuklearne krize, na vrhuncu Hladnoga rata, davši joj neke od stihova iz Versos Sencillos, duge pjesme koju je, 1899., napisao José Martí, kubanski nacionalni heroj i jedna od važnih ličnosti u latinskoameričkoj književnosti, ona je postala i jedna od najpoznatijih protestnih pjesama. Počinje sa "Yo soy un hombre sincero," Pošten sam čovjek, završava u Guthrie/Seeger stilu, sa "Con los pobres de la tierra," sa siromašnima svijeta. Guantanamo! Unatoč blokadi, Seeger će na Kubu ići pet puta.

Pete Seeger će se sa svojim pjesmama, i zbog svojih pjesama, naći i na vrhu pop-lista i, tijekom pedesetih godina, za razdoblja makartizma, s reputacijom radikalnog ljevičara (bio je član komunističke partije od 1924. do pedesetih godina), na popisu Odbora Zastupničkog doma za antiameričke aktivnosti, kao i na "crnim listama" mnogih američkih organizacija. Punih 17 godina bilo mu je zabranjeno nastupati na američkoj komercijalnoj televiziji, zabranjen mu je bio i pristup koledžima, koncertnim dvoranama.

Kao svoje najveće ostvarenje, Seeger navodi ne jednu od svojih dobro poznatih pjesama, pjesama koje su postale trajni dio američke kolektivne svijesti, ili neku od onih koje je on proslavio diljem svijeta, koje se, zahvaljujući upravo njemu, pjevaju kao globalne himne u gradovima i selima raznih zemalja, na raznim jezicima - If I Had a Hammer, We Shall Overcome, Where Have All the Flowers Gone, Turn, Turn, Turn, Bring 'Em Home, Waist Deep in the Big Muddy, Which Side Are You On, Garbage, Little Boxes, Wimoweh, Goodnight Irene, This Land Is Your Land - nego iskorištavanje najveće, najbolje američke tradicije - slobode govora, reći što misli, kazati svoje!

de govora, reći što misli, kazati svoje!

Pete Seeger je snimio više od stotinu ploča, bio katalizator za obnovu folka šezdesetih godina, bio ključan u osnivanju Newport Folk festivala, a putujući više od 60 godina bio i pjevao u svakoj od pedeset saveznih država i u više od 35 zemalja svijeta, pjevao za radnička prava, za građanska prava, protiv rata, za međunarodno razoružanje i mir u svijetu, protiv južnoafričkog apartheida, za zaštitu okoliša, za ekološku odgovornost zajednica i pojedina i uvijek za slobodu i ljudska prava u cijelom svijetu. Svakome, u cijelom svijetu, kako naslov jedne njegove i govori - To Everyone in All the World - Pete Seeger i kaže: "...pružam ruku, rukujem se sa svakim u svijetu... možda ne znam tvoj jezik, ali gdje god živio, možemo jedan drugome stisnuti ruku...." "Glazba," kaže Seeger, "na neki čudan i tajanstveni način ljude zbližava, unatoč našim problemima."

S vremenom, i politički i kulturni establishment Amerike uvidjeli su da je Pete Seeger pravo nacionalno blago. G. 1994., predsjednik Clinton je tom "nezgodnom umjetniku" ("nezgodnom," kako je predsjednik rekao, "jer se usudio pjevati o onome što vidi oko sebe") uručio National Medal of Arts, najviše odličje koje američka vlada dodjeljuje umjetnicima i pokroviteljima umjetnosti.

Seeger je i dobitnik nagrade Centra Kennedy, a zbog svog utjecaja na toliki broj rock-glazbenika primljen je i u Rock-and-Roll Hall of Fame,

1996. godine. Njegov prvi Grammy bio je za životno djelo, 1993. godine. Druga dva doći će kasnije - godine 1997., za kompilacijski album "Pete," i 2008., za album "At 89." Seeger je i dobitnik najvišeg kubanskog odličja - nagrade Felix Varela, za "humanistički i umjetnički rad u

obrani okoliša i borbi protiv rasizma." G. 2000., Kongresna mu je knjižnica dodijelila naslov "Living Legend," Živa legenda.

Na održavanje koncerta u čast i slavlje njegova devedesetog rođendana Pete Seeger je pristao samo

zato što će prikupljena novčana sredstva ići u neprofitnu organizaciju Hudson River Sloop Clearwater, projekt koji je Seeger i začeo, 1969. godine, s ciljem čišćenja zagađene rijeke Hudson. "Sailing down my golden river, Sun and water all my own, Yet I was never alone..."

KONTROVERZA OKO STARIJIH VOZAČA NE JENJAVA

VOANews.com - 07/05/2009

Prošlo je skoro šest godina otkada je 86-godišnji vozač iz Californije ubio desetero ljudi kada je izgubio kontrolu nad svojim automobilom na jednom parkiralištu. No, bez obzira što je prošlo dugo vremena, kontroverza oko pitanja starijih vozača ne prestaje.

Florida, američka savezna država s najvećim postotkom vozača starijih od 65 godina, bila je prva koja je uvela sigurnosne centre koji testiraju isključivo starije vozače i sposobnost donošenja odluka dok su za volanom.

Grad Orlando, u saveznoj državi Floridi, postao je prvi američki grad koji je ovakvom jednom centru dodijelio mogućnost oduzimanja vozačke dozvole svima onima za koje zaključuje da predstavljaju rizik na cestama.

No, mnoge savezne države i dalje automatski obnavljaju vozačke dozvole svakome tko nije imao nikakvih prethodnih problema za volanom. Oko ovog se pitanja vode oštre debate u tisku i na internetu.

Mnogi stariji vozači i njihove pristaše tvrde kako oni poštuju pravila vožnje, voze pažljivije i sigurnije nego mlađi vozači, i ne upuštaju se u duge vožnje na autoputovima, gdje nesreće mogu biti smrtonosne. Vrlo često, dodaju oni, alternative javnog prijevoza ne postoje u mjestima gdje oni žive, te si oni jednostavno ne mogu priuštiti česte vožnje taksijem.

Drugi, pak, tvrde da sporiji, stariji vozači stvaraju zastoje na cestama, te tako potiču mnoge druge vozače da pod stresom voze puno nesigurnije. Ističu da mnogi stariji ljudi, čak i

oni koji počinju biti senilni, i dalje insistiraju na vožnji automobila, kao svojem zadnjem, ponosnom primjeru sposobnosti neovisnog života.

Stoga je jedna od najtežih stvari za mnoge odrasle ljudi, uvjeriti svoje ostarjele roditelje da je vrijeme da se ostave vožnje automobila iz sigurnosnih razloga, kako zbog njih samih, tako i zbog drugih vozača na cestama.

Vrlo često, jedino obrazloženje koje postiže rezultate jest ono financijsko. Prometna nesreća koju uzrokuje starija osoba s oslabljenim vidom, ili slabijim kapacitetom donošenja odluka za volanom, može lako dovesti do sudske tužbe, koja bi rezultirala gubitkom ušteđevine koju je čitava obitelj skupljala tijekom svog radnog vijeka.

AMERIKANCI „ZABORAVILI“ AIDS

VOANews.com - 04/05/2009

Amerikance HIV i AIDS-a sve manje brinu, ali na tu se zarazu i dalje smatra društvenom stigmom. Zato Bijela kuća poručuje – mora se više učiniti na osvježavanju javnosti.

Milijun i 100 tisuća Amerikanaca zaraženo je virusom HIV-a. Svakih devet i pol minuta jedna se nova osoba zarazi AIDS-om. Prošlog kolovoza Američki centar za kontrolu i prevenciju zaraznih bolesti ustanovio je da je svake godine u SAD bilo 40 posto više slučajeva zaraze nego što se to prethodno procjenjivano. Prema novoj anketi svega šest posto ispitanika smatra HIV/AIDS najvećim zdravstvenim problemom nacije. 1995. godine taj je stav imalo 44 posto ispitanika.

Drew Altman direktor je Zaklade obitelji Kaiser, neprofitne organizacije koja je provela anketu o javnoj percepciji AIDS-a. On kaže da njezini rezultati ukazuju na porast ravnodušnosti kada je u pitanju AIDS. "Mišljenje da je HIV važan nacionalni problem sve je rjeđe. Toj se epidemiji pridaje sve manja važnost. Sve ukazuje da se krećemo u krivom pravcu – i to je problem" - izjavio je nedavno Drew Altman.

Anketa Kaiser Family Foundation je pokazala da značajan broj ispitanika ima krive predodžbe o HIV/AIDS-u. Jedna četvrtina vjeruje, na primjer, da je košarkaš Magic Johnson 'izliječen od AIDS-a', ili u to nije sigurna. Lijek za AIDS, da podsjetimo, još nije pro-

nađen. Anketa također pokazuje da je i stigmatizacija ljudi koji žive s tom bolešću još uvijek problem.

Jeff Crowley glavni je savjetnik za HIV/AIDS u vladi predsjednika Obame, koja je nedavno pokrenula kampanju poboljšanja informiranosti javnosti. On kaže da vlada radi s lokalnim udrugama građana na boljoj informiranosti o toj bolesti: "Jedan od načina na koji možemo pomoći u skidanju stigme s te bolesti je da osiguramo zaštitu građanskih prava oboljelih, tako da se ne moraju bojati nasilja i diskriminacije."

Autori navode da je pozitivno otkriće ove ankete to da Amerikanci, i pored ekonomske krize, podržavaju povećanje državne potrošnje za borbu protiv ove bolesti.

U BIH POKOPANE 33 ŽRTVE RATA

SETimes.com, 13/05/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Posmrtni ostaci 33 muslimanskih civila, žrtava sukoba 1992-1995, pokopani su u utorak (12. svibnja) u Bratuncu, u istočnom

dijelu zemlje. Oko 3.000 ljudi nazočilo je ceremoniji, uključujući muslimanske svećenike, dužnosnike i rođake žrtava. Oko 603 Muslimana iz regije Bratunca i dalje se vodi kao nestalo od sukoba devedesetih godina.

MEĐUNARODNA KRIZNA SKUPINA ISTAKNULA PROBLEME KOSOVSKIH SRBA

SETimes.com, 13/05/2009

PRIŠTINA, Kosovo -- Integriranje srpske manjine ostaje glavni izazov na Kosovu više od godinu dana nakon što je Priština proglasila neovisnost, navodi se u izvješću Međunarodne krizne skupine (MKS) od utorka (12. svibnja). Prema dokumentu, Beograd je prosljedio znatna sredstva

srpskim općinama, ali s limitiranim rezultatima. Paralelne strukture, navodi se u izvješću, nisu u stanju zadovoljiti potrebe stanovnika. U izvješću se ukazuje na napore kosovske vlade i međunarodne zajednice na uključivanju Srba u kosovske institucije i uvjeravanju da imaju budućnost na neovisnom Kosovu.

ALBANSKE OPORBENE STRANKE POTPISALE SPORAZUM

SETimes.com, 13/05/2009

TIRANA, Albanija -- Ljevičarske oporbene stranke potpisale su u utorak (12. svibnja) koalicijski sporazum uoči par-

lamentarnih izbora 28. lipnja. Vodeća oporbena stranka, Socijalistička stranka, predvodi koaliciju koja također uključuje Socijaldemokratsku stranku i stranku G99.

BUGARSKI SUD BLOKIRAO VEĆI IZBORNI PRAG ZA KOALICIJE

SETimes.com, 13/05/2009

SOFIJA, Bugarska -- Ustavni sud obustavio je nastojanja za podizanje praga koji koalicije moraju ostvariti kako bi dobile mandate u parlamentu, priopćili su u utorak (12. svibnja) zastupnici Ognyan Gerdzhikov i Georgi Bliznashki. Nedavnim amandmanima na izborne zakone taj prag udvostručen je sa 4 na 8 posto. Odluka Ustavnog suda znači kako će prag biti vraćen na 4 posto za sve stranke i koalicije.

U međuvremenu u utorak, Europska komisija službeno je oslobodila 115 milijuna eura blokiranih financijskih sredstava iz programa Predprijamni instrument za strukturnu politiku (ISPA). Takva odluka predstavljala je reakciju na pokazivanje većeg stupnja nadzora i boljeg pridržavanja propisa EU od strane bugarskih vlasti.

Također u utorak, bugarski svjetski prvak u plesu na ledu Maxim Staviski osuđen je na petogodišnju uvjetnu kaznu zbog vožnje u pijanom stanju i izazivanja prometne nesreće 2007. godine u kojoj je jedna osoba izgubila život, a nekoliko osoba ozlijeđeno. Tom presudom Vrhovnog suda ukinuta je ranija dvogodišnja zatvorska kazna.

SUDSKA ODLUKA VAZANA ZA ŠKOLOVANJE U MAKEDONIJI OSTAT ĆE NA SNAZI

Marija Stojanovska, SETimes.com, 12/05/2009

Unatoč prosvjedima javnosti, makedonska vlada kaže kako će poštivati odluku suda kojom se javnim školama ne dozvoljava nuditi nastavu vjeronauka. U pitanju je Članak 26 Zakona o osnovnom školstvu, koji je dozvoljavao nastavu vjeronauka u javnim školama. Ustavni sud zemlje ukinuo je taj članak na temelju toga da se njima narušava Ustav, koji jamči odvojenost crkve i države.

"[Odluka suda] konačna je... i postupit ćemo u skladu s njom", izjavio je ministar prosvjete Pero Stojanovski

Kao rezultat odluke sudaca, Ured ministarstva prosvjete za razvitak obrazovanja vrši korekciju školskog nastavnog programa diljem zemlje kako bi popunio iznenada nastalu prazninu u rasporedu nastave učenika. Nastavnici i psiholozi vodit će razgovore s učenicima o rješavanju sukoba, unaprjeđenju komunikacije i ekologiji, izjavila je Vesna Horvatović, ravnateljica ureda.

Ustav dozvoljava vjersko školovanje, ali ne u javnim školama, pojasnio je glasnogovornik suda Jugoslav Milenković.

PROF. BOŽO DUGEČ, ČOVJEK MORALNIH I NACIONALNIH NAČELA (2)

mr. sc. Šime Letina

Jasnije rečeno: Hrvati su zbog bogatstva domaje, viteške desnice, ali i svoje djetinje čudi, vrlo često bili sredstvo za politička potkusurivanja u rukama ne jačih, već vještijih, ne pametnijih i sposobnijih, već podlijih i licemjernih." (Božo Dugeč: Nismo spremni robovati; Zagreb, 2002; str . 49-50).

NAPUŠTANJE DOMOVINE

Hrvat ne samo po rođenju već i po čvrstom uvjerenju, istinski intelektualac, Božo Dugeč nije se htio, ni mogao odreći Hrvatske, hrvatskog jezika i vlastitih uvjerenja, i zato je javno, kroz krik i vapaj, molio i druge da to ne čine. Poziva članove Matice hrvatske na savjestan rad, uvjeren da "jedino takav rad može rodoljuba lišiti užasnog straha, da mu unuci nad grobom ne upute posljednje riječi na tuđem jeziku koji njihova duša ne razumije i vjernike bojazni, da se na dan uskrsnuća od mrtvih nitko neće odazvati na hrvatsko ime." (Isto)

Taj njegov prirodni "prkos i hrvatska tvrdoglavost" bili su za tadašnje jugoslavenske vlastodršce dostatan razlog da mu pripreme omču oko vrata. U procesu svoga bezumnog komunističko-jugoslavenskog čišćenja Hrvatske od hrvatskih nacionalista, jugokomunisti su osudili Dugeča na tri godine zatvora. Bila je to tek jednostavna opomena i početak svega onoga što su mu komunisti pripremali. Dugeč je ozbiljno shva-

tio opasnost njihove opomene. Bez obzira na emigrantsku nesigurnost i nevolje, odlučio je bježati. Napuštanjem domovine, na Staru godinu 1972. u očima jugoskrbnika i čuvara Brozova "bratstva i jedinstva", prof. Dugeč je postao i službeno jedan više državni neprijatelj na dugačkoj listi hrvatske političke emigracije, koju je dr. Vladimir Bakarić nazvao najgorom političkom emigracijom. Bila je to emigracija koja je svojim javnim zalaganjem zahtijevala suverenu i slobodnu državu Hrvatsku. Dolaskom u Njemačku Božo Dugeč je službeno postao dio te emigracije. Ubrzo mu se pridružila i njegova životna družica, profesorica hrvatskog jezika i poznata pjesnikinja, Malkica Dugeč. Poput mnogih političkih izbjeglica, bez novca i bez radnog mjesta, Božo i Malkica Dugeč započeli su svoj tihi život u krutoj izbjegličkoj samoći u gradu Stuttgartu, čudeći se i pitajući jedno drugo, u čemu je ta njihova snaga pred kojom, do zuba naoružana Jugoslavija strepi? Uz bezgraničnu ljubav i odanost prema domovini, jedino oružje koje su ovo dvoje skromnih i materijalno siromašnih prognanika posjedovali,

bilo je njihovo pero. Kroz svoje pisane tekstove ubrzo su počeli raskrinkavati Jugoslaviju koja ih je željela lišiti osobnoga dostojanstva, hrvatstva i hrvatskog jezika. Po svom pisanju u različitim emigrantskim novinama i časopisima postali su najpoznatiji politički bračni par u hrvatskoj emigraciji. Nastupali su na javnim političkim tribinama i skupovima. Držali su javne govore i predavanja. Uključili su se u Hrvatsko narodno vijeće, a kasnije su obadvoje bili izabrani u Sabor HNV-a. Dužnosnici i predstavnici hrvatskih političkih organizacija priželjkivali su njihov pristup u svoje organizacije, no Božo i Malkica razborito i oprezno prate rad svih hrvatskih organizacija. Čitaju njihov tisak i proučavaju njihove političke programe. Nakon dugog i razboritog razmišljanja uključili su se u redove Hrvatske republikanske stranke, koja danas u domovini djeluje pod imenom Hrvatska republikanska zajednica. U svojim javnim govorima i predavanjima, te svojim pisanjem u časopisu Republika Hrvatska i u mjesečniku Hrvatska budućnost, postali su promicatelji Integralne slobode, koju je u stranački program HRS-e ugradio osnivač stranke, prof. Ivan Oršanić. U duhu republikanskoga programa i ideje Integralne slobode, isticali su potrebu i važnost države, ali uz naglasak, da hrvatski narod ne želi državu samo zato da bi mogao reći da ima državu, nego da on hoće i želi državu radi narodne i individualne slobode, koju je moguće ostvariti jedino u slobodnoj i nezavisnoj državi Hrvatskoj.

Malkica Dugeč

PROSVJED I PRESS KONFERENCIJA

Leo Pločkinić,
predsjednik,
14. svibnja
2009. godine

CROATIA LIBERTAS
NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, E-1, 88000 MOSTAR,
00387/(0)63/459-191, Bosna i Hercegovina

NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

Nevladina organizacija Croatia Libertas u suradnji sa svim ostalim nevladinim organizacijama i udruženjima iz BiH organizira paljenje svijeća na javnim mjestima 19. svibnja 2009. u 12.00 sati. Pozivamo sve građane da se priključe ovom tihom i simboličnom prosvjedu kojima želimo javno pokazati svijetu kako Federacija BiH i država BiH predstavljaju dva neraspuštena koncentracijska logora za nebošnjake: kršćane i židove.

Paljenje svijeća u čitavoj BiH bit će organizirano 19. svibnja 2009. u 12.00 sati u znak sjećanja na

sve kršćanske žrtve islamskog terora, za sve nevino osuđene kršćane u zatvorima i sve obespravljene građane u Bosni i Hercegovini od strane bošnjačkog političkog kruga koji provodi hegemoniju nas ostalim građanima i krši temeljna ljudska prava svih drugih građana i ostalih nacionalnih manjina.

Istog dana, 19. svibnja 2009. u 12.00 sati u Hotelu Holiday Inn u Sarajevu će biti organizirana press konferencija 4 nevladine organizacije i predstavnika židovske zajednice u BiH u kojima će se iznijeti problemi vezani uz etnocid, kulturocid i etničko čišćenje nad Hrvatima, Židovima i Srbima u BiH jer službena bošnjačka politika glasi: „Ovo je Bosna i Hercegovina, a onaj kome se ne sviđa – neka odmah ide“ što predstavlja otvoreno etničko čišćenje drugih naroda.

Moram reći: MEDIJI (NE)PROMIŠLJENO SUPSUMIRAJU POJMOVE

Rudi Tomić, Kanada

Nije iznimna pojava, a nije ni nenamjerno, što se u nekim tiskovnim izdanjima u Hrvatskoj sustavno stavljaju, po nekom svojstvu, uži pojmovi pod šire, pojedinačni pod opće, posebice ako je riječ o Hrvatima iz Bosne i Hercegovine. Naime, ako je jedan Hrvat iz BiH osumnjičen za neko krivično djelo, u tisku će se pojaviti članci kako su Hrvati iz Hercegovine (NE iz BiH!) – kriminalci, što plašljivo djeluje na ljude u Hrvatskoj i stvara određenu predodžbu o karakteru ljudi iz hercegovačkih krajeva.

Nije moguće stalno ukazivati na (ne)promišljene članke (iako to često činim), koji se objavljuju u tisku, a ponekad ne mogu vjerovati svojim očima da se takvo nešto zlonamjerno može uopće objaviti u Hrvatskoj. Za objavu članka odgovoran je, u prvom redu, autor za istinitost iznesenih tvrdnja i izvore; nakon objavljenog članka odgovornost je na uredništvu glasila za

vjerodostojnost sadržaja.

To nije bio slučaj sa Slobodnom Dalmacijom, koja u Spektru (18. travnja 2009.) donosi opširan osvrt Davorke Blažević s nad naslovnicom: Što je nama naša Herceg-Bosna dala? - i naslovom: „**Herceg-Bosna: Tuđmanov perec od trideset milijardi kuna**“ Ispod naslova nalazi se fotografija na kojoj su: predsjednik Franjo Tuđman i Ante Jelavić u društvu srpskih čelnika Miloševića, Karadžića i Krajišnika.

Na lijevoj strani od fotografije stoji tekst: „**Hrvati u BiH stimulirani su novcem hrvatskih poreznih obveznika od početka rata u Bosni. Motivi milijunskih višegodišnjih transfera bio je i pridobivanje biračkog tijela u 'dijaspori' za dnevno političke svrhe u Hrvatskoj.**“ Za ovakvu insinuaciju trebalo bi autoricu strpati, ne u zatvor – nego direktno u pakao.

Nakon pročitnog ovog priopćenja morali bismo, Hrvati u Bosni i Her-

cegovini i u iseljeništvu, podići optužnicu protiv Davorke Blažević i Slobodne Dalmacije zbog nanesenih uvreda, i tražiti odštetu u tolikoj milijardskoj nadoknadi koliko je procijenjena vrijednost „Tuđmanovog pereca“.

Povod osvrtu, kako se iz sadržaja može razabrati, bila je otmica Ante Jelavića, nekadašnjeg visokog dužnosnika u HVO i Hrvatskoj Zajednici Herceg-Bosna, ali nije to baš

tako novinarka niti osmislila niti prezentirala. Dakle, novinarka se stavila u ulogu „povjesničarke, istražne tužiteljice, svjedokinje, odvjetnice i međunarodne sutkinje.“

ukazati, jer to ne bi bilo u skladu s nakama zbog kojih je napisan ovakav sulud tekst.

vašem, koji je nakon što mu je izrečena sudska presuda o dugogodišnjem zatvoru, došao u oazu - svoju drugu domovinu BiH?

Bosanskohercegovački Hrvati ne žele stvaranje nikakve „paradržave“ niti „spajanje niti pripajanje Hercegovine matičnoj Hrvatskoj“, nego traže svoja prava u svojoj domovini, u svojoj Bosni i Hercegovini. Dužnost je Vlade u Hrvatskoj da pomogne svojoj subraći u BiH, ne samo novčano nego i moralno, a to je veliko opterećenje za Mesića i njegove jugokomunističke i udbaške drugove.

Također smeta ih, Mesića i druge, i dvojno državljanstvo jer u tome vide otežavajuće okolnosti za ustoličenje socijalističke vlade, jer znaju da će „dijaspora“ uvijek dati svoj glas državotvornoj stranci u Hrvatskoj. „Dijaspora“, odnosno Hrvati u BiH i iseljeništvu su državotvorni Hrvati, a to su nebrojeno puta i dokazali inom i činom.

Izvan Hrvatske živi više od 3,500.000 Hrvata koji su neizmjereno, s dolarima i srcem, pomogli u ratu protiv srpske agresije na Hrvatsku i BiH. Nakon rata opet je ta „dijaspora“ unosna za Hrvatsku. Mogu li se procijeniti milijardske (\$) vrijednosti koje smo darovali poreznim obveznicima u Hrvatskoj?

Ali, usput rečeno, „treba znati da Hrvatska daleko najviše prodaje robe u BiH i da nema nas Hrvata u BiH, ne bi bilo ni blizu toliko hrvatske robe u Bosni. Lanjske godine Hrvatska je ovdje prodala 1,3 milijarde maraka. To ne može ni u jednoj drugoj zemlji. Treba, dakle, gledati obostrano. Uglavnom, mnogo manje dobivamo nego što ovdje bude prodano robe iz Hrvatske. S druge strane, Hrvatska je od 1991. iz BiH dobila 180.000 Hrvata, koji su se tamo odselili. Pa, da su po 10.000 eura, to je 1,8 milijardi eura vrijednosti u ljudima. A da ne govorimo o nogometašima u reprezentaciji Hrvatske koji su iz BiH“, konstatira Prof. dr. Franjo Topić, (Dnevni avaz, 3. travnja 2009.) I

Herceg-Bosna – „bastardna paradržavica“

Samo uspoređivanje Herceg-Bosne sa „Srpskom Krajinom“ je konsternacija i provokacija širokih razmjera, ali u kontekstu redoslijeda novinarka je našla opravdanje u iskazima predsjednika Mesića. „Ako je točno, a po logici pozicije na kojoj je do tada bio, isporučivalo se, kako je nakon razlaza s HDZ-om izjavio Stjepan Mesić, dnevno oko tri milijuna njemačkih maraka za potrebe funkcioniranja bastardne paradržavice Hrvatske Republike Herceg-Bosne. Utemeljena je 18. studenog 1991. g., osnivač joj je bio HDZ, a bila je svojevrсна inačica paradržavne tvorevine u RH, tzv. Krajine.“

Zbog jednog osumnjičenog kriminalca novinarka dovodi u pitanje Hrvatsku zajednicu u BiH i naslovljava Herceg-Bosnu „inačicom tzv. Krajinom“, srpskom tvorevinom u Hrvatskoj! Hrvatska Zajednica Herceg-Bosna bila je jedini jamac opstanka Hrvata u BiH. Prema riječima njezinog današnjeg predsjednika Vladimira Šoljića, „tamo gdje je bila Herceg-Bosna Hrvati su ostali i opstali.“

Srbima u Republici Srpskoj, koja je stvarno inačica tzv. Krajine, svesrdno pomaže Srbija, Rusija i svjetsko pravoslavlje; Bošnjacima, odnosno muslimanima pomažu sve države islamskog svijeta, a Hrvatima, na žalost, ne samo što ne dolazi pomoć niotkuda, nego dolaze uzastopne odnemoći iz Hrvatske, preko tiska u Hrvatskoj.

Kakav tek medijski linč iz Hrvatske čeka hercegovačke Hrvate zbog afere s generalom Branimirom Gla-

U čemu vidimo njezin promašaj? Očito je bila vođena mržnjom naspram bosanskohercegovačkim Hrvatima, pa se tek poslužila Jelavićem da očita „moralnu“ lekciju Hrvatima u BiH, odnosno bogatim Hercegovcima kako parazitski žive na račun „poreznih obveznika“ u Hrvatskoj.

Mi se ovdje ne želimo stavljati u obranu Ante Jelovića, jer za to nismo pozvani, ali želimo ukazati kakva je pravna država BiH u kojoj Hrvati imaju manje prava nego nacionalne manjine. Brojni sudski procesi, bez obzira na vrst optužbe, i izrečene kazne Hrvatima u BiH ukazuju kakvo „pravosuđe“ vlada u tom bezakonju.

S druge strane za optužnicu na osnovu koje je osuđen Ante Jelavić zbog „krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlasti“ optužen je i premijer Federacije BiH Nedžad Branković, a Izetbegović, sin Alije, kaže da bi se moglo podignuti 100.000 takvih optužnica u BiH.

Bljesak.info (20. travnja 2009.) prenosi vijest iz banjolučke Nezavisne novine koja je objavila imena 24 osobe koje su pobjegle dok su čekale na izvršenje kazne, među kojima je i Ante Jelavić. Također, trojica Bošnjaka, bivši pripadnici Armije BiH, koji su osuđeni po 13 godina zatvora za zločine u Grabovici, još su na slobodi! Ima oko 1.200 osuđenih koji čekaju na odlazak u zatvor. Predsjednica Suda Medžida Kreso ocijenila je kako Država ne pokazuje interes za jačanje suda u BiH.

Ovo su pravosudne činjenice u „multietničkoj i multikulturalnoj“ BiH o kojima novinarka Blažević nema pojma, ili na koje nije htjela

nije to sve - što je Herceg-Bosna Hrvatskoj dala.

Evo posla Davorki Blažević neka sada napravi novu bilancu vrijednosti, unositosti i izdašnosti, hrvatskih poreznih obveznika za „Tuđmanove perece“ u BiH. Neka podsjeti predsjednika RH Stjepan Mesiće, koji se je oglašio o preuzimanju odgovornosti za Hrvate u BiH, na određene Daytonске obveze. Hrvatska je garant Daytonskog i Washingtonskog sporazuma o uspostavi muslimansko-hrvatske Federacije. Mesić otvoreno podržava politiku bošnjačkih šovinista iz Sarajeva i Zenice, stoga su ga čak počastili i s doktorskom titulom.

Međutim, dok se na nogometnim stadionima u Sarajevu pale hrvatske („ustaške“) zastave predsjednik Mesić ugošćava ef. Cerića, koji otvoreno zastupa stvaranje „nacionalne države Bošnjaka“.

Stoga ne treba se čuditi što je ef. Cerić izjavio da je predsjednik Mesić „za BiH više od prijatelja, on tumači tu zemlju, kao državu koja ima svoje granice i posebna je što je najmultinacionalnija i najmultikulturalnija zemlja nakon raspada bivše Jugoslavije.“ (Hina, 17. travnja 2009.)

Makar i ironično, Mesićevo tumačenje je točno: kakva su prava imali Hrvati u bivšoj Jugoslaviji ista takva, a mogli bismo reći i manja prava imaju danas Hrvati u BiH. Nemo enim potest personam diu ferre.

Zaključna misao

Nedavno sam u jednome osvrtu napisao da je dosta cmizdrenja o teškom položaju Hrvata u BiH i njihovom iseljavanju, nego treba najprije pogledati kakvi su međusobni odnosi petnaest političkih stranaka sa hrvatskim predznakom, koje se ne mogu dogovoriti čak ni o izboru hrvatskog gradonačelnika u Mosta-

ru. Pustimo na stranu činjenicu da su Bošnjaci izabrali i hrvatskog predstavnika (Komšića) u Predsjedništvo BiH.

Hrvatski političari ne govore o strategiji BiH za provedbu Aneksa VII. Naime, prema pisanju Večernjeg lista (10. travnja 2009.) „U ovom trenutku više od 22.000 Hrvata želi se vratiti svojim domovima u BiH. U Republiku Srpsku povratak želi 12.255 Hrvata, a u Distrikt Brčko želi se vratiti 1.003 Hrvata.“

Nije lako biti Hrvat u BiH, a nije ni ugodno biti bosanskohercegovački Hrvat u Hrvatskoj: za one u BiH mogli bismo reći da su - 'ko na vrućoj tavi', a za one u Hrvatskoj da su - 'kao u vreloj vodi'. Dakle, nema velike razlike u „ugodaju“, ali ipak je čovjeku ugodnije biti na svom ognjištu nego biti nepoželjan gost, pa makar i u matičnoj Hrvatskoj. Patriae solum omnibus carum est.

POČINJE ZAVRŠNI ČIN BOSANSKE TRAGEDIJE

Dr. Muhamed Borogovac

FENA:

„Zamjenik predsjedavajućeg Milorad Živković predložio je danas Predstavničkom domu da usvoji zaključak koji će obavezati Agenciju za statistiku BiH da u periodu juni-juli provede anketu na teritoriji BiH, a među tri konstitutivna naroda.

Anketa bi, po predloženom zaključku, obuhvatila tri grupe pitanja: iskazivanje volje, želje i spremnosti ova tri naroda da žive zajedno, o teritorijalnom ustrojstvu države te njen model i naziv.

Prijedlog zaključka uslijedio je

nakon otvaranja rasprave o Prijedlogu odluke o pristupanju izmjenama Ustava BiH predlažuća Kluba SDABiH.

Ovaj prijedlog zaključka izazvao je burnu reakciju poslanika Šefika Džaferovića koji je istakao da 'nikakvih anketa neće biti i da se

Živković ne smije igrati sa suverenitetom i cjelovitošću BiH'.

'Nemojte maskirati referendum nekakvim anketiranjem', upozorio je Džaferović.

Istakao je da u prijedlogu odluke nema ni slovo manje ni više od onog što su potpisali lideri SDABiH, SNSD-a i HDZ-a.

'Danas je prilika da vidimo ko je od njih bio iskren kada je ovo potpisivao', kazao je.

Živković je upozorio da je 'prošlo vrijeme kada se narod nije ništa pitao'.

'Ako se ne mogu građani pitati šta žele, onda ovo nije država

nego tamnica naroda', istakao je.

Za riječ se javio i Niko Lozančić koji je postavio, po njemu suštin-sko pitanje.

'Želi li ovaj parlament pristupiti izmjeni Ustava BiH? Iz ove ras-prave vidim da ne želimo. Narod od nas izgleda ima neutemeljena očekivanja', kazao je."

Evo šta se sada dešava u šibicar-skom igrokazu u Sarajevu.

SDA nikada nije pokušala osporiti legalitet RS, mada je to bio jedini put da se sačuva cjelovita BiH. Jer, ako RS nije legalna, onda je na pregovaračkom stolu i legalni Ustav Republike BiH i RS nema pravo veta. Na žalost, SDA, SBiH i SDP su prvo učinili sve da lega-lizuju RS. U tom cilju su usvojili i brčanski amandman i time su

utvrdili daytonska pravila igre kod promjene ustava, tj. da se ništa ne može donijeti ako RS ne dade saglasnost.

Pod tim uslovima, promjenom ustava se može doći samo do još goreg monstruma od "države", tj. može se doći jedino do osa-mostaljenja RS i do palestinizaci-je teritorije "Federacije".

E sada, četnici daju neodmjerene izjave da bi omogućili svojim ja-tacima iz SDA da odglume patri-otizam pred narodom. Tako dok Džaferović žestoko na riječima "brani" cjelovitu BiH, u isto vrije-me on tj. SDA pokreće ustavne promjene koje po sadašnjim pra-vilima igre, tj. sa pravom veta RS, mogu jedino završiti sa onim što četnici žele, raspadom BiH i vječitom tragedijom ostatka BiH.

DINO NEMANJA MUSTAFIĆ

Sven Rustempašić, dipl. ing.
– dr. Muhamed Borogovac

Nedavno je pripadnik „sarajevske kulturne elite“ profe-sor i režiser Dino Mustafić (jedan od lidera „Naše stranke“), direk-tor sarajevskog MESS-a, u inter-vjuu za beogradski NIN (23. april 2009.) po pitanju rata u BiH, iz-javio:

"Svi smo krivi, svi smo – na ovaj ili onaj način – u gadarijama kroz koje smo prošli imali udjela. Me-đutim, najgore je to što, nakon svega, ovdje i danas postoji bo-lesno takmičenje – ko je kome nanio više zla. Kao da je važno da li je u nekom ratu bilo 100 ili 200 hiljada ubijenih..."

U zgražanju nad ovim srbofilnim gadostima Dine Mustafića, jedan je autor napisao: „Trebaju li se Bosanci općenito, a Bošnjaci konkretno pokupiti i pravo na Dedinje, izviniti se Srbiji što su

preživjeli i doživjeli najveći zločin kreiran, konstruiran i upravljan upravo s tog mjesta?" - kraj ci-tata.

Uvijek je Beogradska čarsija os-luškiivala i onda pomagala onim "Muslimanima" na koje su se mogli osloniti u velikosrpskom projektu, prvo dajući im publici-tet - intervjuirajući ih u prestiž-nom NIN-u. Sjetimo se, Meša Selimović je dobio intervju u NIN -u u ključnom trenutku borbe za priznanje etničke posebnosti bh "Muslimana", da bi u tom inter-vjuu kazao, na svoj način, da Muslimani ne ispunjavaju uslove da budu poseban narod, te da je on ponosan što je srpski pisac kao i Crnjanski, Njegoš, Andrić. Sjetimo se, "veliki musliman" Alija Izetbegović" je jedino u "crvenom" Beogradu u izdavač-koj kući "Srpska reč" uspio obja-viti "Islamsku Deklaraciju", a anonimnom Džemi Latiću su pr-

ve pjesme objavljene u Beogra-du, jer se družio sa Alijom itd.

Uvijek je Beograd bio Meka za muslimanske Srbe. Na žalost i poslije raspada njihove "Juge", srce ih vuče u Beograd te se ta praksa nastavlja. Zar nije Muha-med Filipović išao Miloševiću da pokrene rundu pregovora koji su doveli do Daytonu, zar nedavno Tihić nije otišao u Beograd na "konsultacije" sa Tadićem prije pokretanja Prudskih pregovora koji su doveli do brčanskog amandmana, tj. do još jednog koraka ka legalizaciji RS.

I danas za napredovanje u Sara-jevu treba dobiti zeleno svjetlo u Beogradu ili barem u Srpskoj Dr-žavnoj Agenciji, kako narod zove SDA, kod Bakira Izetbegovića ili kod Sulejmana Tihića u Saraje-vu.

Robujte robovi ropski.

U VJEČNU SPOMEN

Kardinal Juraj Haulik 20.4.1788. - 11.5.1869.

Vladimir Biondić, Zagreb

Ugasi se život sveti - kao Božja svijeća
Bilo je to vrlo davno - pretprošlog stoljeća
Samo spomen na Te osta - i tek slika koja
A davno je na papiru - izbljedjela boja

Svećenik i čovjek - poslan nam od Boga
Ponos Ti si bio - Slovačkog i našeg roda
Pun ljubavi i vjere - za maloga čovjeka
Pamtiti Te takvog treba - sada i dovijeka

Politički Hrvat pravi - od onijeh strana
K'o svećenik i k'o čovjek - bez imalo mana
I u crkvu unio si - naš jezik i govor zna se
Plemenitost i čestitost - u slovaru Tebe krase

Maksimirski park Ti spomen-uspomena sveta
Nek' pomisli svako na Te - kad se tuda šeta
Ptica leti prema nebu - i pronosi svim na znanje
Dugujemo mi svi Tebi - ljubav, vjeru, poštovanje

U temelje ugradio si - Hrvatske nam domovine
Ljubav, vjeru, Božju riječ - Ti premili Božji
ine
Mirno spavaj kardinale - narod pamti Tvoja jela
Spominje Te, štuje, voli - sada naša zemlja cijela

Rajske djeve pjev se čuje - u čast Tvoju pjesma
ječi
Sa oltara gromko zvuče - poznate nam Božje ri-
ječi
Kao da si sada s nama - čujemo Tvoj zvonki glas
Kardinale, vrati nam se - samo blagoslovit nas

HAULIK U SVOM I NAŠEM VREMENU

Luki2.blog.hr

Danas (14.4.2009.) je u Palači Matice Hrvatske, na Strossmayerovom trgu 4, uz 140. godišnjicu smrti kardinala Juraja Haulika (20.04.1788. Trnava, Slovačka - 11.05.1869. Zagreb), s početkom u 18 sati, održano predavanje prof. dr. sc. Ivana Biondića o značaju kardinala Haulika i što Haulik poručuje svojim djelom u današnje vrijeme...

Prof. Biondić govori o recepciji kardinala Haulika u ne tako davnj prošlosti pa sve do današnjih dana... Tako spominje 1958. godinu, i Enciklopediju Leksikografskog zavoda, koja o Hauliku govori kao o promicatelju i predstavniku klerikalizma, te neprijatelja svega naprednog.

Zapravo - Haulik je bio prvi **anti-komunist!**

Naravno, nakon demokratskih

izbora i ustoličenja Hrvatske kao samostalne države, perspektiva gledanja se mijenja, pa tako i razmišljanja o kardinalu (1856. Haulik je postao kardinal!) Hauliku i ocjena njegovog rada i djela. O njemu iz nove perspektive piše cijenjena povjesničarka, dr. sc. Agneza Szabo.

Što je meni bilo najzanimljivije, bio je prikaz kako smo od nekoliko opcija za Hrvatsku - izabrali opciju federalizma i Jugoslavije; iako je upravo Haulik predlagao realan put za dalje, koji se osla-

njavao na drugačije opcije i koalicije, a nije bio radikalan u zahtjevima, kao opcija koja je tražila **već tada - samostalnu Hrvatsku...**

Haulik je, kaže prof. Biondić, razlikovao:

* narod, kojeg je povezivao s jezikom i običajima - iz toga proizlazi osjećaj rodoljublja te naciju, koju povezuje s emocijama i domoljubljem.

Ja sam se pronašla u kategoriji broj jedan, tj. narodu i rodoljublju. Nikako u naglašenom, prenaglašenom domoljublju... Sam osjećaj, bez racija i kritičnosti prema vlastitom narodu. Ne - kritizerstvu, nego utemeljenoj kritičnosti, upravo zbog - ljubavi. Kad nešto ili nekoga voliš, nikako Ti nije irelevantno kako se ponaša, zar ne?! Želiš se ponositi s tim bićem, ili državom - upravo

zbog ljubavi.... Kod mene je tako... Ili?!

Najgore je kada postaneš - ravnodušan. To samo znači da Ti nije stalo!

No, vraćam se na temu! (Baš sam zabrazdila, ali - nema veze...)

Daklem, Haulik. Haulik je predstavnik katoličkog liberalizma; austro-ugarskog federalizma, a nikako ne nekakav zadržati tip, koji nije vjerovao u napredak...

Po Haulikovim je zamislama kreiran i Maksimir (1839-1843). Osnivač 1848. prvog Zagrebačkog

katoličkog lista, prvih katoličkih novina. Zbog svih njegovih "grijeha", Haulik je, na žalost, **izbrisan i iz crkvenih i iz svjetovnih povjesnica**. Kada ćemo naučiti?!

NEKA RODITELJI BIRAJU

Nikola Skenderović, Zagreb

Ukoliko ne želite da homoseksualni i feministički lobi, u suradnji s plašljivim političarima koji nemaju jasno moralno opredjeljenje, kroji školski program za djecu u hrvatskim školama, pridružite se građanskoj inicijativi „Roditelji biraju“. Akcija je jednostavna i zahtijeva 2 minute Vašeg vremena.

1. Kliknite na www.udrugagrozd.hr/roditeljibiraju.

2. Napišite svoje ime i prezime, e-mail i kliknite 'pošalji'. Vaše će

pismo istodobno dobiti: ministar znanosti, obrazovanja i športa Dragan Primorac, predsjednik Vlade RH Ivo Sanader.

Ako imate još minutu vremena...

Nakon što je program zdravstvenog odgoja udruge Glas roditelja za djecu GROZD proglašen najboljim na natječaju Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te nakon eksperimentalne provedbe u kojoj je 88,72% polaznika odabralo taj program, a tek 11,28% program Foruma za slobodu odgoja člana koalicije homoseksualnih i feminističkih udruga), spomenuti je lobi pojačao pritisak na MZOŠ da odustane od daljnjeg provođenja bilo kojeg programa zdravstvenog odgoja. Taj lobi, naime, ne može podnijeti mogućnost da roditelji biraju iz

među više programa kao što je to bilo u zdravstvenom odgoju (jer tada gubi), već želi svoj djeci i roditeljima nametnuti jedan program, i to svoj.

Unatoč velikom zadovoljstvu djece, roditelja i nastavnika uključenih u eksperimentalnu provedbu i unatoč velikoj potrebi za zdravstvenim odgojem, ministar Primorac je podlegao tim pritiscima i izbacio zdravstveni odgoj iz škola.

Kako je zdravstvena preventiva u školama potrebna, sada su otvorena vrata spomenutom radikalnom lobiju da nametne svoje sadržaje djeci na neki drugi način, i to bez mogućnosti izbora.

Tako je u Španjolskoj, primjerice, školski predmet pod nazivom "građanski odgoj" (koji se, prema novom kurikulumu, planira uvesti i u hrvatske škole!) popunjen homoseksualnom propagandom, blačenjem braka i obitelji te promocijom "slobodnog" seksualnog ponašanja. Tamo je taj predmet obvezan za svu djecu, unatoč

protivljenju velikog dijela roditelja. Od strane španjolskog Vrhovnog suda odbijeno je više od 50.000 tzv. prigovora savjesti te je na sudovima više od 1.700 uloženi sudskih tužbi roditelja.

Ne moramo čekati ovakav scenarij! Trebamo dići svoj glas i jasno reći svoje mišljenje! Oličari trebaju uvidjeti da ne mogu bezuvjetno računati na naše glasove. Bilo kakvo naše kalkuliranje ili šutnja o ovako važnim pitanjima za našu djecu dovest će do toga da će oni sve više ignorirati mišljenje "tihe većine" i prava djece i roditelja.

OČITO JE DA "EKIPA" NIJE USPJELA UĆI NA VELIKA VRATA

(naime, naum manjine je onemogućila većina građana Republike Hrvatske, baš čudno, no eto i to se događa), PA STOGA RODITELJI ZAKLJUČAJTE MALA VRATA I ZATVORITE PROZORE DA SE NE UVUKU UNUTRA. CILJ OSTAJE ISTI, SAMO ĆE SAD PROMIJENITI STRATEGIJU I VRLO SKORO ĆE SE POKAZATI ŠTO SMIŠLJAJU.

Kod nas je očito na snazi jedan poseban demokratski sustav - mi "odabiremo slobodno", pa se onda izmisli neki "novootkriveni razlog" koji eto "nažalost" onemogućuje provedbu volje većine, sve dok ne odaberemo ono što oni žele i tada će se naravno isto "uspjeti demokratski provesti".

KANONIK

Akademik Mirko Vidović, Pariz

Glasoviti rimski pravnik, pisac i govornik Ciceron prvi je u latinski jezik unio grčku riječ "kanon" u smislu - zakon, pravilo pa i mjerilo. U latinskom jeziku postojala je i riječ "canna" čiji je prvotni smisao bio - trstika, cijev, tuba. Ta riječ, uzeta u augmentativu u talijanskom jeziku je dala "cannone", u francuskom pak "canon", cijev za ispaljivanje vatrenih nabojâ, odnosno - top. No jezikoslovci još nisu obradili najnoviju patvorinu "honorarni kanonik", titula koju je papa Pavao VI dao J. B. Titu u proljeće 1971, prilikom njegova posjeta Svetoj Stolici s velikom zvijezdom petokrakom na lijevom reveri svog za tu priliku sašivenog crnog redingota. S u crno odjevenom tugujućom i smiješnom Jovankom.

Mi smo, 1947 u 'Bukvaru' za đake prvake naučili slovo 'T' označeno

masnim utiskom ispod slike Tita koji stoji iza topa. Ispod tako naučenog slova 'T' pisalo je - Tito i top. Taj bukvar tiskan je prije 'Rezolucije Informbiroa' i nakon suđenja zagrebačkom nadbiskupu Stepincu koji je, iz svog zatvora bacio neku vrstu anateme na 'nesretne CMD-aše',

odnosno one svećenike koji bi napravili sporazum s Titom o osnivanju neke 'nacionalne crkve' na načelima internacionale i okrenuli leđa - Svetoj Stolici Crkve Sveopće. U to vrijeme prezime Stepinca bilo je na ustima i partijskih aktivista i njihovih doušnika - ozloglašeno to prezime služilo je kao čekić kojim su tukli po glavi savjesnih ljudi. "Stepinac, Papa i Vatikan" bile su teške riječi kojima su, poput psovki, pijani udarnici ispirali mozak normalnim ljudima.

Vrijedilo bi se zadržati na tom nelogičnom neologizmu po kojemu je 'topnik' postao 'mjerilom' prave vjere rimske, katoličke i apostolske. Jer, koliko god je u one vrijeme nama običnim vjernicima bilo teško podnositi blasfemiranje tih najsvetijih za nas pojmova vjere koja nas je držala pri zdravoj pameti, toliko i samo spominjanje da je Tito bio 'honorarni kanonik' Katoličke crkve u usima našeg katoličkog puka i njegovih pastira zvuci - blasfemično. No, vrijeme je da mi tu sramežljivost nazovemo pravim imenom i da se iz naše svijesti zauvijek egzorcira demon sa svetačkom aureolom, položen, bez zuba i lijeve noge u 'Kuću cvijeća' u Beogradu - tamo na ušću Save, koja nije potekla naopako kad je hrvatska nacija izabrala a kasnije i oružjem obranila svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku.

I hrvatski pogani mu hodočaste u Kumrovec i tamo se klanjaju njegovom kipu koji ima obadvije noge, a koji je neko vrijeme bio bez glave. Uostalom, i po nacionalnosti i ipak bio - internacionalist: od majke Slovenke i oca Hrvata, njegova, dakle nacionalnost bila je SLO(venac)MI(ješano)(Hr)VAT, tj skraćeno u staljinističkom žargonu - SLOMIVRAT.

I evo, nakon dvadesetak godina navikavanja na poštivanje volje našeg naroda po kojoj je Hrvatska obnovila svoju nezavisnu državu - Hrvatsku, slomila kralježnicu Titovoj Armiji, razbila Udbu, Kos i Partiju, nastade, prema najnovijem zaokre-

tu u raspamećenom vrtlogu Stjepana koji vise ne zna koga treba hvaliti a koga kudit: Juru i Bobana ili Veselicu i Đodana. Smutio se (pra)čovjek pod stare dane, kao Vrhovni komandant JNA, napio se je krvi i najeo ljudskog mesa ne samo na Ovčari, a i dalje je i gladan i žedan. Kamiči, kumi i zaklinje: daj, leba ti, još koju banku. U njegovoj glavi se vrti neka vrsta vjetrokaza. On misli da se pomoću vjetrokaza mogu odrediti strane svijeta i koliko godina je prošlo od Ledenog Doba kao društveno-političke stvarnosti Dedeka Kajbumščaka.

'Večernji list' donese vijest o tome da je na dan Tiletove krepancije pred ateističkim svetištem u Kumrovcu bilo - dvije stotine Titovih vjernika. Pa Večernjak samoga sebe tješi proričući kako će za Tiletov rođendan tu biti i 'preko deset tisuća hodočasnika'. Trebat će paliti tamjan da ih se riješimo.

Nakon niza kolona vlakova, autobusa, osobnih kola i drugih prometala koja će obići na stotine kosturnica između Bleiburga i Vršca, u kojim jamama leže klani, maljevima i kundacima lomljeni i leđa i potiljak strijeljani nesretni ljudi koji su bježali od vruga a sotona ih je vratila đavlu da im presudi - po kanonu čeličnih cijevi svakojakog kalibra: bombama, bombicama, pištoljima strojnica, kako su to pjevali skojevci izživljavajući se u bezakonju nad nesretnim ljudima koji su im bili prepušteni na nemilost.

'Međunarodni ugovor o političkim i građanskim pravima čovjeka' izričito zabranjuje širenje mržnje u javnom životu neke zemlje i na međunarodnom planu: premda isti Pakt zabranjuje glorificiranje zla i zločinaca, u Hrvatskoj i dalje vlada Mafija zločinaca koji ne poznaju ikoji drugi zakon osim svoje volje da drže u pokornosti svoj narod. Komunisti su se u svojoj zemlji inače ponašali kao u nekoj koloniji u kojoj treba prisiliti domorodce da im budu pokorne

sluge, ili ih ubijati za svaki neposluh. Premda je Hrvatski Sabor donio 'Odluku o proglašenju zakona o pravu na pristup informacijama', i dalje je nemoguće doći do podataka koji bi unijeli više svjetla u stradanja hrvatskog naroda u toku onih pedesetak godina komunističkog divljanja.

U toku ove izborne godine (u dva izborna vala) pijane glavonje narodu pričaju priče kako će baš oni uvesti Hrvatsku u EU, i to obnavljajući sve strukture bakarićevske vlasti u Hrvatskoj, premda je 'Europski parlament' donio 'Rezoluciju br. 1096, kojom se zahtijeva 'poduzimanje mjera za uklanjanje bivših urušenih komunističkih režima'. U Hrvatskoj je u toku glorifikacija titizma i ponižavanje žrtava komunističkog zločinačkog divljanja po našim krajevima, premda je EP donio i 'Rezoluciju br. 1481', kojom se zahtijeva izvođenje pred sud zlikovaca koji su počinili zločine prema čovjeku i prema civilnom pučanstvu.

Ova godina, pogotovu nakon pristupa Hrvatske Vojske NATO Savezu, zadnja je godina u toku koje su crveni fašisti, zalijepljeni za svoje sjedalice, dobili priliku da izgube maske. Proslavljanje te zadnje godine ludovanja po državnim institucijama, održavaju se Balovi vampira i Crvene mise sablasti mraka na ulazu u tunel povijesnog zaborava.

Pjeni se Stipa Mesar, na to ga na-

govaraju sablasti iz epopeje Jazovke, Dravograda, Hude jame i lude kuće pune krvi. I naše potleušice ostaše pune gorućih molitava za mrtve i žive, koje također nikad ne ćemo zaboraviti: nikad se u našem narodu nije toliko molilo u svakoj prigodi i na svakom mjestu, a posebno po grobljima u proljeće i u jesen, kao u vrijeme masovnih likvidacija u vrijeme 'borbe i revolucije'. Tu očitovanu žarku vjeru naših majki nitko nije mogao umanjiti dok su titovi kanoni rigali vatru smrti, pa ne bi ni da ga sad čitavog kanoniziraju. Mi jednostavno nismo pogani niti možemo pasti u neopoganstvo.

Junački je narod - hrvatski narod: nikakav teror ni sijanje smrti ga nisu prisilile da se odrekne samoga sebe! Nikakvo zaludivanje 'naučnih radnika' i ostalih 'drugova iz organa'

nisu zavele hrvatski narod u ideološku ludnicu. Ni profaniranje uzvišene uspomene blagopokojnog kardinala Stepinca, a još manje davanje najvećem krvoloku u našoj povijesti titule 'počasnog kanonika' nisu u nama ni za jedno slovo umanjile nasu goruću vjeru u Trojednoga, jer bez te vjere danas bismo bili sve drugo do li ljudska bića koje u svemu vodi nama svima Bogom dana ljudska savjest, Božji pečat u našoj duši. Proizišao iz svog naroda, Alojzije Stepinac je opstao u vjeri svog hrvatskog naroda i po toj vjeri se je i posvetio.

Zar to nije divan narod!? Nakon junačke odluke da obnovi svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku, nikome se nije osvetio za toliko stotina tisuća poubijanih nevinih žrtava. A mogao je to učiniti u toku Domovinskog rata. Premda se organizatori masovnih likvidacija ne stide svojih nedjela, oni u zadnje vrijeme svim svojim bolesnim živcima od nikad preboljele 'partizanske bolesti', jednostavno izazivaju ponovni građanski sukob. Sve čine da u nama probude mržnju pa da se zavrigne neka vrsta civilne nesnošljivosti koja bi njima poslužila da uz latentnu uvedu i otvorenu diktaturu pljačkaša proletarijata, ljudi ih u čudu promatraju kako luduju. S prezirom i nipoštaštvom: biš ća, toware, ti i tvoja tri roga!

Divan je narod koji ne zna mrziti. Zdrav.

U HRVATSKOJ OTKRIVENA NOVA-STARA PANDEMIJA GRIPE!

Dojavila: **Diana Majhen**, Zagreb

Iz WHO je jutros stigla potvrda da je u Hrvatskoj otkriven novi oblik gripe kojeg su stručnjaci nazvali "Kokošja gripa" službenog naziva H3Fu5BR- "Hrvatske 3 Faze u 5 brzini rikverc".

Stručnjaci su utvrdili da je novim

genskim preslagivanjem između virusa kravljeg ludila, virusa ptičje gripe i virusa svinjske gripe došlo do oblika kokošje gripe, kokošje ne zato što ga prenose kokoši već zato što ljudi čim se zaraze počinju nalikovati na kokoš.

Stručnjaci iz WHO su itekako zabrinuti jer ova nova pandemija se širi na do sada još ne zabilježen način, a to je putem vida i sluha pa čak i

etera, dovoljno je dakle da vidite zaraženu osobu i već postoji velika opasnost da se i vi zarazite, no ako je čujete ta opasnost se rapidno povećava.

Sumnja se da je ovaj novi oblik gripe već dugo prisutan ali se do sada nije aktivirao ili nije bio toliko zarazan, stručnjaci su se osvrnuli na neka zbivanja na prostorima bivše jugoslavije od prije tridesetak

pa i više godina i smatraju da tu i u tom vremenu leži odgovor a i krivac za pojavu ove gripe.

WHO je isto tako opisao kako izgledaju i zvuče zaražene osobe, te zamolio da se svi sumnjivi slučajevi hitno prijave ustanovama zaduženim za sprječavanje i prevenciju širenja moguće zaraze.

Kao što vidite iz priloženog jasno je zašto je ova nova pandemija nazvana Kokošja gripa.

**PANDEMIJA NEZAUSTAVLJIVA!
NAKON PTIČJE I SVINJSKE,
ŠIRI SE KOKOŠJA GRIPA**

Valja napomenuti da ta gripa nije smrtonosna, bar ne za zaražene,

ali je utvrđeno da ekstremnom brzinom uništava moždane stanice (kravlje ludilo) te se zaraženi vrlo brzo počnu ponašati i izgledati kao kokoši.

Umoljavaju se građani da začepu uši i stave zatamnjene naočale, te ako je ikako moguće da izbjegavaju uključivanje televizije i radija za vrijeme trajanja informativnih vijesti i raznih političkih emisija.

Čepiće za uši i zatamnjene naočale će te moći dobiti već u sutrašnjem broju Večernjeg i Jutarnjeg lista.

NARODE BIRAJ PRAVE LJUDE!

Branko Stojković, Bjelovar

Hrvatski Sabor, Vlada RH i druga predstavnička tijela trebala bi biti kralježnica naroda. Ovih je dana donesen Zakon o zabrani pušenja u javnim lokalima. Ovo je živući dokaz kako vlast krade narodu slobodu. Jučer, kada sam prolazio bjelovarskim ulicama, bilo mi je to smiješno gledati - kako građani stoje vani ispred gostionica i puše. Preko puta moje zgrade, gdje ja živim, kafić je u podrumu. Neki su gosti išli čak i desetak puta za svog boravka van pušiti. Pitam: Kakva je to dresura i čija je to strategija da se ljude učini poslušnicima. Iz podruma, oni su toliko puta trebali preći stepenice - da bi samo popušili svoju cigaretu. Koliko je taj banalni i glupi Zakon građanima donijeo i učinio praznog hoda. Ja nisam pušač i tko hoće neka puši i neka se truje - meni to ne smeta.

Moram primijetiti - da je takav Zakon koji zadire u ljudsku slobodu donesen upravo pred lokalne izbore. Takav Zakon samo potvrđuje bahatost i smutnju vlasti koja nema drugog posla i odgovornosti. Isti ljudi opet žele zauzeti ista

mjesta u vlasti. A podijelili su namjerno pučanstvo na pušače i nepušače. To je još jedna od njihovih podvala. Čim ovi isti dobiju glasove od pučanstva, oni nastavljaju dalje igru s narodom. To znači da su predstavnička mjesta postala instrument lišavanja naroda slobode i manipulacija nad njom. Očito je, da narod predstavljaju i predstavljat će lažni likovi. Zavodit će ga istim frazama i obećanjima kao i do sada. Građani su i dalje žrtve stranačkog iskorištavanja. Dok narod šutke stoji ispred kafića i drugih lokala da bi popušio svoju cigaretu, političari im se kese i tako im se ismijavaju. Te oni čekaju svoj glas.

Tako je sve očigledno da predstavnička obmana i dalje traje. Ne ka svatko odluči sam o sebi i svojoj sudbini. Mislim da je donošenje takvog Zakona zadiranje u privatni čovjekov život i njegovu intimu, tj. slobodu. Tko to tobože želi ljude učiniti zdravima? Psihologija čovjeka je takva: kad vi nekome nešto branite - onda on to baš čini i želi. Mislim da je vlast s donošenjem takvog Zakona učinila veliku uslugu duhanskoj industriji. Jer takvu reklamu tvornici duhana do sada nitko nije učinio. Svi znamo da

država živi od takvog punjenja proračuna od alkohola i cigareta. Kada bi se barem tako poštovao Zakon o vrednovanju ljudskog rada, naše društvo ne bi više živjelo u bijedi i sirotinji, nego bi živjelo u blagostanju i sreći. Ne bi više bilo takvih problema. Narodu ne preostaje ništa drugo osim toga da sad bude poslušnik. Vlast da kaže građanima: Idite i popnite se gore na stablo i tamo pušite - oni bi to učinili.

U tom slučaju na takav način se ne može stvarati bilo kakav oblik demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Društvo živi u laži i strahu. Budući da se sustav zasniva na propagandi i dobivanju glasova, odnosno zasniva se na režimu kupovanja i prodaje ljudskih duša. Građani će i dalje biti kao životinjsko stado, ili bolje rečeno kao krdo koje drijemajući ide u provaliju. Ovo je najsurovija diktatura vlasti, čiji je cilj samo vladanje narodom, a ne napredni programi koji koriste građanima. Stranke se bore samo za vlast i one vode k razbijanju Hrvatskog naroda i one kvare sve što je dobro i korisno.

IZBORNOST (RAZBORA) I AUTOMATIZAM VLASTI

Đivo Bašić, Dubrovnik

Evo novih izbora, pa sam smislio novu krilaticu: "Ne znam tko će pobijediti na izborima, ali znam da recesija neće izgubiti". Neka-ko su mi u pamet došle riječi jedinog i istinskog Oca domovine i vođe HSP-a Ante Starčevića (iznad kojeg je Svevišnji): "...a narod, dok god može reći: kasno je, dotle nije zakasnio". Tako osobno npr. mogu kazati: "Dok god mogu glasovati za HSP (bez koalicije), nisam zakasnio". Jako mi je žao što Tonči Tadić nije predsjednik HSP-a, a to je veliki gubitak za hrvatski narod (kako će pokazati budućnost, znatno veći od nemalih iznosa milijuna kuna za sportske dvorane i sl.). Volio bih da živim gdje je Tonči Tadić predsjednik RH, Branimir Lokin predsjednik vlade, te Rohatinski ministar financija. To bi bila prava država u kojoj njima treba dati potpuno odriješene ruke da urede ovu državu kako Bog zapovijeda. To je dream team vrha hrvatske vlasti.

Izborni pragovi nisu drugo nego odskočne daske za stranke koje upravo ti pragovi čine jakim [tzv. "zadovoljenje form(alnost) i"]. Ljudska povijest je preplet trenutaka koji dolaze i odlaze, kao otkucaji srca. Jednako je s ljudskim bićima koja čine (otprilike polovično) glasačko tijelo, a ono glasuje za ovu ili onu stranku. To nazivamo demokracijom - "vladavinom naroda" - iako ona istinska leži u nama samima. Ponekad pojedinci naglas (pro)govore o njoj, a kada ju narod izgovori uglas, onda to obično nazivamo "revolucijom". Kratko traje, kao i vrijeme ushićenja njome, slično kao i

"tiranijom gluposti" nametnuta potreba nove u budućnosti... U budućnosti se Hrvatskoj može dogoditi da u većini gradova i županija na vlasti bude ("ruska") mafija, ona očita - glavom i bradom, fizički uosobljena nekoliko godina zbog dobijanja državljanstva, te doslovnog kupovanja glasova i mozgova RH mitom i raznim pozamašnim financijskim uslugama razvidno i "pošteno" pokradenim novcima u raznim zemljama svijeta. Pogledajte samo ove hrvatske "uglednike", ovih "200 bogatih obitelji" (koje u tom broju nikad neće postojati u RH), kako potkradaju Hrvatsku. Njihov je cilj siromaštvo učiniti još siromašnijim (i tako lijepo dočarati globalizaciju), što se nužno ne mora uklapati u sliku da oni budu bogatiji. Oni su hrvatski domoljubi kao što sam ja "duka od Mletaka" (mletački dužd)!

Možda će budućí povjesničari zabilježiti da je Domovinski rat bio posljednji obrambeni rat za hrvatski nacionalni teritorij koji je bio u rukama hrvatskih građana. Budućí ratovi bi mogli nositi nazive "ratova za vodu", "raspada EU", "ratova multinacional-kompanija" i sl. Tko zapravo čini huškačke "multinacionalne kop-manije" i EU? Čine ih uljuđeni,

nipošto uosobljeni ljudi bez vlastite pameti i mozga - drugim riječima, dijelovi zajedničkog razmišljanja i umišljaja interesnih sfera "za boljitkom" papirnatih nacija koje obično nazivamo "bogatašima" (tu spadaju i oni na-brzinu-obogaćeni i istinski dijelovi žive čičate mafije), a oni, jezikom svoje nacije, zapravo okreću leđa toj i svim nacijama svijeta.

Sjećam se vica koji je kružio kada su u prošlom sustavu uhvatili jednog komunistu da se prekrizio na ulici, pa se opravdao riječima: "Ni lijevo, ni desno, nego kud' te partija vodi". Sada više nema opravda(va)nja. Dajte, recite mi, što je "desno", a što "lijevo" (mentalitetski) izniknuto iz "crvenog"? Onaj tko vjeruje ili ne vjeruje u Boga, ili će svojim životom pokazati da vjeruje, ili će dostojanstveno živjeti u svojoj mogućnosti izbora, ili će pak svojim činima omalovažavati ljudskost, (ne)posredno i Njegovu i bilo kojeg čovjeka. Tu umanjenu (ili nikakvu) ljudskost i moralnost možemo ponekad nazivati "uglednim građanstvom" i prvoškabelarstvom, ali to određenje nije nužno kao što je to naša potreba za buđenjem. Uviđena gr(j)eška prečesto ne treba lektorski ispravak, već onaj istinski u nama. Kada bi se u nacionalnim proračunima automatski ispravljale sve gr(j)eške, onda bi proračuni definitivno patili od viška sredstava, pod uvjetom da takav automatizam seže u same početke ljudske civilizacije. Ali onda bi "automatizam" bio besmislen jer bi automatski ispravljao - sam sebe! To je prokletstvo ljudske povijesti. Na ovaj ili onaj način, svemu dođe kraj, pa i političkom karnevalu.

LICEMJERJE ČELNIKA BRANITELJSKIH UDRUGA U ZADRU

Ivo Bogović, predsjednik Hrvatskog obrednog društva bojovnika Drugog svjetskog rata i **Ivo Matanović**, zamjenik Zdruga udruga hrvatskih političkih uznika RH i inozemstva, Zadar

Iščitavamo iz današnjeg (12.05.2009.) Voxa-Glasa Zadra, a povodom izrečene prvostupanjske nepravomoćne presude generalu Branimiru Glavašu, kako su se, njih trojica, od 13 čelnika braniteljskih udruga: Ante Martinac, Božo Belić i Klaudio Vidajić u Zadru, ogradili od toga, da daju direktnu podršku junaku rata, već nepravomoćno politički osuđenom Branimiru Glavašu. Oglasili su se upravo tako, kako se to od njih i očekivalo. Nisu se usudili dati direktnu podršku svome ratnom kolegi, suborcu i istaknutom junaku Domovinskog rata. I ovoga puta, kao i za slične prigode za vrijeme uhidbe generala, Ante Gotovine i presuda generalu Mirku Norcu, ponijeli su se vrlo kukavički i po nalogu svojih nadređenih, okrenuli leđa svome suborcu.

Rekli bismo: ništa novoga, sve je do sada viđeno.

Skoro pa na identičan način ponovili su i u današnjem svom javljanju, svoje ranije izjave, a koja glasi: „Spremni smo prosvjedovati za Glavaša, ali ne želimo da nas se koristi u dnevno političke svrhe“ ili, „odazvat ćemo se rado, ali ne želimo da se to događa uoči izbora“ i još nekoliko sličnih banalija, koje nije vrijedno opetovati.

U svakom slučaju radi se o usamljenim stajalištima ove trojice, kojima to nije prvi puta da nastupaju prema javnosti sa svojim osobnim mišljenjima, a ne i usaglašenim mišljenjima svoga član-

stva. Tako kad razgovarate s običnim članovima braniteljima, bilo koje udruge iz plejade branitelja, dobijete utisak da su oni jedinstveni i uvijek s nacionalnim nabojem, a kad idete po isto mišljenje kod njihovih čelnika, onda će vam, „u četiri oka“, reći isto što i njihovo članstvo.

Međutim, kad nastupaju javno preko medija, tada imate obrat. Čujete samo ono, što svakodnevno čujete i od njihovih nadređenih – vladine vrhuške ili ti također, kao i u Zadru, trojice vođa, Đure Dečaka, Tomislava Merčepa i Josipa Đakića, središnjih braniteljskih udruga. I sve to, opet, usuglašeno s „vojvodkinjom“ drugaricom Jadrankom Kosor.

Konkretno, tko bi to koga koristio u dnevne političke svrhe? Zar nije to zabijanje auto gola?

Gospodo, ne blefirajte narod i svekoliko vaše članstvo, kojeg godinama niti ne vidite, a kamo li da s njima kontaktirate. Poslije „Splitske rive“, gotovo da i nemamo većeg protestnog skupa u ne tako maloj populaciji hrvatskih branitelja. Legalnih i istinskih 350 tisuća i ostalih lažnjaka oko 150 tisuća. Sve u svemu zavidna brojka koja je, ako se ih ukroti, sigurna garancija da se pomoću njihovih glasova u beskraj vlada svekolikim pukom, ma kakvi program im nudili.

Samo slijepac, i ako to osjeća, ne može vidjeti s kakvom metodologijom i paradigmom zlikovca i diktatora svrgnutog komunističkog jugo režima Josipa Broza se može uspješno vladati i u tzv. demokratskoj Republici Hrvatskoj.

Pitamo se dokle?

Mi iz udruga: Hrvatskog obred-

nog društva bojovnika Drugog svjetskog rata i bojovnika Domovinskog rata te Zdruga udruga hrvatskih političkih uznika Republike Hrvatske i inozemstva, najoštrije se suprostavljamo pojedincima i grupicama vladinih podložnika koji slijepo, a za dobre šolde, služe jednostranačju i oligarhijskoj diktaturi Ive Sanadera, udruženoj u veliku koaliciju sa SDP i njegovim trabantima. Pa zato pozivamo sve obespravljene hrvatske branitelje da ne slijede svoje samozvane i nametnute im vođe u njihovim udrugama. Neka se organiziraju u samostalne županijske udruge i umreže u samostalni Zdrug hrvatskih branitelja. Time će se definitivno odlijepiti od državne političke oligarhije. Tek tada ćete moći postati samostalni subjekt i sa svojom političkom opcijom ili ti strankom definitivno ovladati samim sobom. Dakako i kreirati hrvatsko društvo na principima hrvatske nacionalne osviještenosti i temeljima vlastite krvi koju ste prolili za svoju nezavisnost.

Hrvatskom trebaju Hrvati vladati, a ne tzv. „građani“, koji ovaj pojam „građanina“ uzeše sebi kao nacionalni identitet. Hrvatski Ustav treba se temeljiti na stoljetnoj svojoj borbi za samostalnošću i nezavisnošću, a ne na postulatima tzv. antifašizma i, Bog te pitaj još kojekakvim artikuliranim frazeološkim socijalističkim atribucijama.

S toga vam se, dragi naši branitelji, i preko ovog slučaja, obraćamo s molbom da se organizirate upravo onako kako smo vam gore već spomenuli. Slijedite naš primjer, ne ćete zažaliti!

KOME SLUŽI HRVATSKA RADIO TELEVIZIJA? (5)

Moto: Televizija zbog televizije

Jure Prpić, Zagreb

**VATROSLAV LISINSKI -
Ignac Fuchs**

(Rođen u Zagrebu 1819. –
umro u Zagrebu 1854.)

Jedna je od najznačajnijih osoba Ilirskog pokreta koji su u to vrijeme bivali u Hrvatskoj. Glazbu je učio J. K. Wisnera Morgensterna. Prve poticaje za skladanje daje mu amaterski pjevač Alberto Ognjan Štriga, pristaša Ilirskog pokreta koji je osnovao ilirsko pjevačko društvo, te Vatroslava Lisinskog pridobio za dirigenta pjevačkog zbora. U veoma teško doba za Lisinskog uz pristaše Ilirskog pokreta Pavla Štoosa i Dimitrija Demetra i ostalih Iliraca uglazbio je mnoga djela i to: Oj talasi mili ajte; Prosjak; Miruj miruj, srce moje; Tuga djevojke; Moja lađa; Tam gdje stoji; Cum invocarem. Operna djela su: Lju-

bav i zloba i Porin. Osim toga napisao je 70-tak solo pjesama. Koliko mi je poznato tako značajna djela u hrvatskoj povijesti do sada nisu se izvodila. Stoga se pitam: Zašto đaci moraju učiti o prvom skladatelju hrvatske opere, a nikad nisu čuli ta glazbena djela?

FRANZ VON SUPPE

(rođen u Splitu 1819. -
umro u Beču 1895.)

Podrijetlom Austrijanac a rođen u Splitu, jedan je od vodećih skladatelja bečke operete. Osnovo školovanje dobio je u Zadru. Napisao je "Misa Dalmatica" potom i prvu operetu "Il pomo". Zadarskom filharmonijskom društvu posvetio je nekoliko skladbi. Godine 1860. godine napisan je oratorij "Ex-tremum Juditium" za

solo, zbor i orgulje. Od značajnih djela je opera: "Das Matrosen Heimkehr", te uvertira na temeljima folklorne teme u f molu.

JOSIP RUNJANIN

(Rođen u Vinkovcima 1821. -
umro u Novom Sadu 1878.)

Kao vojni časnik austro-ugarske vojske te kapelnik vojne limene glazbe, družio se s poznatim osobama Ilirskog pokreta tog vremena. U Petrinji je Runjanin prvi puta čuo Mihanovićevu pjesmu "Hrvatska domovina", koju je uglazbio, a koja je kasnije prihvaćena kao hrvatska himna pod nazivom: „Lijepa naša domovina". Značajno je i to da je tvorac koračnice: "Rado Srbin ide u vojnika".

KRIZA (6)

prof. Emil Misao, Zagreb

ZAKLJUČAK:

Država, ako bi htjela, mogla bi uštedjeti, a da nikome ne otme ama baš ništa, najmanje 20 milijardi kuna. A hoće li? To ne želi ni HDZ, a ni SDP, jer oni računaju, ako bi nešto pokušali da bi mogli izgubiti dio glasova na izborima, što je točno. Ali oni ne vide dalje od nosa, jer kad bi ovo proveli - tko bi proveo - bio bi sigurno apsolutni pobjednik izbora. Zato je njima najjednostavnije prvo smanjiti plaće, pa ih onda zamrznuti. Ako to oni neće, učinit će MMF, jer njih nije briga koliko tko ima plaću i što je njihova briga za menadžere i druge krvopije. I onda se ljudi čude što u Grčkoj mjesecima traju nemiri, što je

razumljivo, jer je Grčka kolijevka demokracije, a oni su prvi i uvidjeli koji je još način preostao u borbi za demokraciju.

Kažu neki da smo u banani, što nije točno - mi smo u govnama i to do grla, mi smo davno upali u duboku septičku jamu iz koje se ne vidi izlaz. I kad ovakvo stanje kod nas usporedimo sa stanjem u Americi i Eu, onda nikoga ne treba čuditi najava smaka svijeta (ako on ima početak, onda mora postojati i kraj, a tako piše i u Bibliji), koji je Nostradamus stavio u naše doba ili što je veliki fizičar i matematičar I. Newton odredio i godinu te katastrofe, 2040. godina. A s tim predviđanjima podudaraju se i predviđanja bugarske vidovnjakinje Vange.

LIBERTAS

Mile Prpa, Zagreb

Libertas, libertatis, libertati!
Barjak nad gradom ponosno vijori.
Živote damo sloboda da se plati
- kao kremen žarac njoj srce gori.

More se ljulja, ziblje svoje vale,
Minčeta kâмна vjekove zbija.
Sveti Vlaho osluškuje hvale
molitve što mu puti gosparija.

Agava kraj puta, oleandri cvatu,
galebi u letu - usidreni brodi.
Dubravom se pjeva, ne o rat
- već miru i toj premiljoj slobodi.

Sve draža, sve ljepša i sve slađa,
u srcima našim još više se zlati.
Ragusium pod njom, svaka mu lađa
libertas, libertatis, libertati!

RADNA POMOĆ HRVATSKIH SVEUČILIŠTARKI (3)

U mir i tišinu naših uredovnica one su uniele vedrinu i život, prožete mladalačkim poletom i voljom za radom

„*Nova Hrvatska*“, 1. kolovoza 1943.

**TAMO, ODAKLE ĆETE
ČUTI NAJVEĆI ŽAMOR,
TAMO SU ONE!**

Poslušali smo i prosljedili. I njima smo objasnili svrhu našega dolazka, pa nam one razjašnjavaju što rade. Tu se nalazi i nekoliko uredskih stalnih izvjestitelja, koji nam prilaze, pa i njih pitamo, kako su zadovoljni s njihovom pomoći.

„Ne ćemo ih hvaliti pred njima! Ali, vjerujte, da su nam mnogo toga učinile, osobito na uređivanju i sredjivanju spisa iz starijih godišta. Ti spisi ležali su po ormarima, a mi ih nismo dospjeli zbog pomanjkanja radne snage srediti po rednim brojevima i godištim. Ove mlade djevojke ubrzo su se uputile u te poslove, te su pravom ženskom urednošću i marljivošću pristupile tome poslu, pa je sve sad uglavnom gotovo ...“ – iztječe jedan izvjestitelj. Naravno, sveučilištarke su ponosne na to, pa obećavaju da će i iduće godine nastojati svojim djelatnim radom pripomoći svakom poslu.

Vraćamo se kroz više soba natrag, jer u ovom uredu nema

više sveučilištarki. Zaustavlja nas ona gospodja, koja nas je malo prije uputila, gdje se one nalaze.

„Nu, jeste li ih našli?“

„Jesmo!“

„Rekla sam vam, da ćete ih najbolje pronaći po velikom žamoru i buci ...“

„Varate se! Nije se čula ni jedna rieč iz njihove sobe!“

„Ne bih rekla, mlade djevojke, kad dodju u ured uvijek su glasne i preglasne ...“

„Kažem vam, da se varate ... Sveučilištarke su, naime, upravo doručkovale, kad smo ulazili ...“

nim bojama razlilo po ugrijanim pločnicima i živahnom zelenilu zagrebačkih šetališta i nasada. Zvone tramvaji, trube samovozi, teče život kroz ulice našega glavnog grada.

Uzpinjemo se u Gornji grad. Strossmayerovo šetalište sa svojim divnim vidicima na čitavi Zagreb.

**PRED NAMA SE LJESKAJU
NA JUTARNJEM
SRPANJSKOM SUNCU
GOTSKI TORNJJEVI
ZAGREBAČKE KATEDRALE**

... Nemojte misliti, da su se one ovdje namjestile samo zbog toga, da ih slikaju!
Ne, one su zaista i radile na žetvi i vrštili u Kerestincu

Nismo čuli, što nam je odgovorila ova gospodja.

Žurili smo dalje.

Htjeli smo obići još nekoliko ureda, u kojima rade naše sveučilištarke.

... Već je prošlo 10 sati. Sunce je uspjelo probiti oblake, te se je u širokim mlazevima svojim zlat-

Pružna se Zagreb sa svojim palačama i šetalištima, a daleko na jugu vijuga Sava kroz zelenilo, koje je prošarano valovima visoko razraslog kukuruza.

Prolazimo Katarinskim trgom i ulazimo u Opatičku ulicu.

Opatička broj 10.

Palača Ministarstva narodne prosvjete. Liepa starinska željezna ograda na vrati-

ma podsjeća nas na prošla vremena, u kojima je izgradjena većina divnih gornjogradskih palača, kojih sivi i žuti zidovi, te izrezbarena ulazna vrata, upravo filingranski liepo urešene štukature, te razpored prostorija, cvieće oko njih i vrtovi, puni ruža i mirisnih voćaka, uvijek ostavljaju na svakoga od nas posebne, snažne i liepe dojmove.

SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent,
2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD,
e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

HITLEROV KRIŽ / HITLER'S CROSS (2)

Upozoravajuće ali i spasonosno Božje zrcalo istine

Nebiblijska (ljudska) i biblijska (Božja) perspektiva razumijevanja i gledanja

BOG I HITLER

Hitler, koji je možda jedan od najpoznatijih diktatora svih vremena često puta je ponavljao svoju ulogu kao "odgovornost" koju je dobio putem "više sile". Njegova pisanja puna su izvještaja o "Božjoj providnosti", ili kako je on to zvao, vjera! Tako je bilo gotovo u svim njegovim govorima. Ne smije nas onda začuditi što je Hitler u svojoj knjizi "Mein Kampf" napisao da je činio Božju volju!

Svrha moga sljedećeg pisanja je Hitlerovo razumijevanje Božje providnosti kroz biblijsku perspektivu, koja kaže da Bog vlada ljudskim aferama. Sada je to pitanje na koje moramo odgovoriti na malo drugačiji način. Upitajmo se što je Bog radio tijekom "Third Reicha?" Ili, je li postajao razlog za to? Možda je razlog nama potpuno nejasan, ili barem objašnjenje što se je dogodilo?

Bog je činio mnoge stvari u nacističkoj Njemačkoj, ali po mome uvjerenju, od svega toga najvažnije je bilo čišćenje Božje crkve. Kao što je Bog postavio na vlast faraone kako bi pokazao svoju svemoguću moć, tako je postavio i Hitlera na vlast kako bi nanovo pokazao svoju svemoguću moć! Činjenica je da je Bog, naš Spasitelj, Sin Božji, Gospodin Isus Krist vladao i u nacističkoj Njemačkoj!

Biblijska nauka o Božjoj providnosti daje nama kršćanima sigurnost da patnja Njemačke crkve nije bila uzaludna. Ako mi, Božji ljudi, pravilno razumijemo Božju providnost, naša patnja nije nikada uzaludna ili besmislena! Oni koji su mogli vidjeti pravednu Božju ruku u nacizmu, posjedovali su i hrabrost u njihovom prognojanju, jer su vjerovali da ih Bog nikada neće iznevjeriti, bez obzira koliko visoku kaznu morali platiti za svoju vjeru. Što znači kada sam kazao da je Bog vladao u Njemačkoj i u vrijeme nacizma kada je bilo očito da je Hitler vladao Njemačkom? I kojim svojstvima možemo pripisati ova izvanredna djela Božje providnosti u kome je bilo dozvoljeno Hitleru da terorizira cijeli svijet?

Hitler je imao puno pravo da misli o sebi kao o izvan-

redno značajnom i posebnom čovjeku. Hitler je trebao biti ubijen mnogo puta ili ne biti priznat kao "Führer" njemačkog naroda. Hitler je duboko vjerovao u Božju providnost koja ga je vodila kroz cijeli život do njegove smrti. Činjenica je, što je ogromno iznenađenje za nas, da je Božjom voljom i odlukom bilo suđeno Hitleru da ima specijalnu ulogu u svijetu. Božja providnost bila je na strani Hitlerove izvanredne karijere!

GDJE JE BILA CRKVA?

Gledajući kroz ljudsku, nebiblijsku perspektivu Hitler je vladao Njemačkom sam. A gdje je bila crkva? Crkva je jednostavno prestala biti crkva. Postojali su razlozi zašto je crkva bila paralizirana i nije imala snage da djeluje. Problem nije bio između crkve i Hitlera, već iznutra same crkve!

Pastor Julius Leutherser je izjavio: "Krist nam je došao u osobi Hitlera... kroz njegovu iskrenost, vjeru i idealizam... Otkupitelj nas je našao... Spasitelj je danas došao... naša jedina zadaća je sada da budemo Nijemci, ne kršćani!"

Svastika s križem u sredini bila je na zastavama u većini crkava u Njemačkoj. Slomljeni politički križ i duhovni križ Spasitelja trebali su nanovo ujediniti Njemačku i dati joj respekt i slavu po cijeloj Europi. U crkvama nije bilo mjesta za oboje, križ i svastiku. Kada su se crkveni ljudi u Njemačkoj probudili, bilo je prekasno. Bili su već prevareni. Samo nekoliko njih vidjelo je što se događa, ali njihovi glasovi nisu se mogli čuti od velikog slavlja onih koji su slavili pobjedu. Nijemci su bili spremni činiti sve što im je "Führer" naredio. Obveza prema Bogu za Nijemce bila je duhovna stvar, a obveza prema državi bila je za njih politička stvar!

Nama je lagano sada govoriti ili suditi prošlost, ali da smo živjeli u vrijeme kada se to događalo, mi bi vjerojatno također bili ošamućeni s nacionalizmom toga vremena. Da smo gladni i nalazimo se u ekonomskoj krizi, a naša država politički je podijeljena, i mi bismo također povjerovali onome tko bi nam kazao da ima plan da nas izvuče iz te krize. Hitler je imao plan i to je bilo dosta. Mnogi mudriji članovi crkve nisu bili prevareni, ali velika većina nije postavljala mnogo pitanja. Što je bilo dobro za Njemačku, bilo je dobro i za crkvu. Otprilike jedna trećina u Njemačkoj bili su katolici, a dvije trećine protestanti. Bitno je spomenuti ovdje da se je Katolička crkva suprostavila Hitleru s više solidarnosti nego li Protestanska crkva. Hitler je znao da Katolička crkva ima dobro organiziranu mrežu u mnogim državama, i zato je želio održavati dobre odnose s Vatikanom što moguće dulje. Čak je i potpisan sporazum

s Vatikanom koji im je garantirao religijsku slobodu u zamjenu za političku pomoć. Nažalost, kada je Hitler počeo kršiti obećanja, crkveni poglavari bili su u nedoumici što činiti. Odlučili su vjerovati Hitleru i to je bila velika pogriješka. Na kraju je Katolička crkva doživjela istu sudbinu kao i Protestanska crkva. Hitler je govorio o protestantima i katolicima s prezirom, uvjeren da će svi kršćani iznevjeriti njihova Boga kad će biti prisiljeni birati između svastike i križa. Oni će iznevjeriti i izdati svakoga za bilo kakav posao ili plaću. Oni će iznevjeriti i svoga Boga, govorio je Hitler.

Nema dvojbe da je Hitler prevario crkvu. Ali, moramo se prisjetiti da su crkve u Njemačkoj bile naklonjene popularnim temama mnogo prije nego li je Hitler došao na vlast! Drugim riječima, Nijemci su bili pripremljeni za prijevaru. Isto tako, ne smijemo zaboraviti činjenicu da je crkva u Njemačkoj kroz svoju dugogodišnju povijest bila naklonjena nacionalizmu.

ZAKLJUČAK I POUKA IZ BIBLIJSKE PERSPEKTIVE RAZUMIJEVANJA I GLEDANJA

Ljudi u beznađu obično se ujedinjuju pod ljudskom zastavom, a ne pod Božjom zastavom. Bez obzira radi li se o nacističkoj Njemačkoj ili u današnje vrijeme kad je križ zamijenjen bilo kojom drugom zastavom. Ambicija za dominiranjem svijeta ne umire tako lagano u duši čovjeka. Svaki diktator, u prošlosti, današnjosti ili u budućnosti opsjednut je željom da drži ljude pod kontrolom. Hitler je držao Nijemce pod kontrolom s prijetnjom i okrutnošću.

To je činio i Josip Broz Tito u komunističkoj Jugoslaviji. Crkva u Njemačkoj bila je prezauzeta problemima nacije da bi mogla vidjeti što se događalo ispred njihove

vih očiju. U biti, Njemačka crkva nije mogla vidjeti činjenicu da je rat protiv nacizma ustvari duhovni, a ne politički rat! Njemačka crkva zamijenila je privremenu korist svastike za duhovnu korist Isusova križa! U želji za vjerovanjem da je Hitler rješenje, Nijemci su zaboravili što je u stvari bitno pitanje. Njemačka crkva uspostavila je mir s neprijateljem s kojim je u stvari trebala ratovati.

"Neka se svatko pokorava višim vlastima, jer nema vlasti osim od Boga!" (Rimljanima 13,1) kazao je Apostol Pavao crkvi u Rimu u svome pismu za vrijeme vladavine Nerona. Bog nije napustio svoju ulogu u svjetskim događajima u doba bezboštva u Rimu ili u doba bezboštva u Njemačkoj.

Hitler nije mogao vladati u Njemačkoj bez Božje dozvole. On bi bio potpuno bespomoćan da mu nije bilo dozvoljeno od Boga! Bog je stvorio svijet. On je stvorio Lucifera koji se ogriješio i postao Sotonom. Ništa se ne događa bez Božje dozvole. Bog pripremi uvjete da se određeni događaji ostvare.

Bog je vladao svijetom i u vrijeme kada je Hitler bio pod kontrolom Sotone. Bog određuje, a Sotona mora slušati. Sotona i čovjek mogu učiniti samo onoliko koliko im Bog dozvoli. Ni jednog centimetra više. Gledajući kroz biblijsku perspektivu Hitler nije mogao vladati bez Božje suglasnosti i kontrole. "U njemu smo i mi primili svoju baštinu. Pošto smo predodređeni nakanom onoga koji sve radi prema odluci svoje volje!" (Poslanica Efežanima 1:11)

Neki to zovu Njegovom "dopustivom voljom", ali ipak to je Njegova volja. Bog vodi sve stvari prema određenom cilju! Na kraju, Božji ciljevi će se ostvariti i Njegovo ime vječno slaviti!

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (21)

Mieczysław Malinski

GOSPODINE, EVO, ONAJ KOGA LJUBIŠ, BOLESTAN JE

Iz dana u dan, od jutra do večeri, nisu mu bili važni vlastiti poslovi, vlastite životne potrebe, osobni ugled, osobna korist. Sav je živio za ljude koji su ga trebali: On – Isus Krist, naš Učitelj.

5. nedjelja korizme A, Iv 11,1-45

AKO PŠENIČNO ZRNO, PAVŠI NA ZEMLJU, NE UMRE

Tajna Kristove smrti. Tajna smrti svih onih koji su dali život za dobru stvar. Tajna strijeljanog, obješenog, kamenovanog, raspetog.

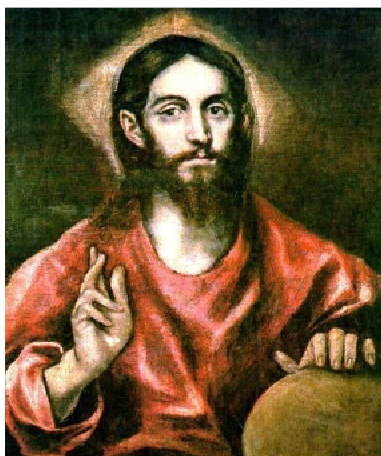
Premda smo slabi, ćudljivi, nestalni, premda smo griješni, proračunani, sebični, tromi, ipak se u duši svakog od nas krije iskra veličine. I nema ništa boljega no što je svjedočenje drugog čovjeka, pa da ovu iskru raspiri u plamen. Među ovim svjedočenjima ponajveće je – smrt za dobru stvar.

5. nedjelja korizme B, Iv 12, 20-33

JEDAN ZA DRUGIM

Kad ti jednom budeš stajao s kamenjem u rukama, možda ćete zateći milost: preda te će stati Isus i pisati po tlu. Bit će ti dovoljno pročitati što ondje piše. I tada, zastiđen, vjerojatno ne ćeš ni zamijetiti, kako se tvoji prsti otvaraju i kamenje pada na zemlju.

5. nedjelja korizme C, Iv 8, 1-11

NEDJLJA CVJETNICA GODINA B

Marko 11,1-10

**Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i
Betaniji, do Maslinske gore,**

Isus pošalje dva učenika i kaže im:

**Ako vam tko reče: 'Što to radite,' recite
'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak
ovamo pustiti.'**

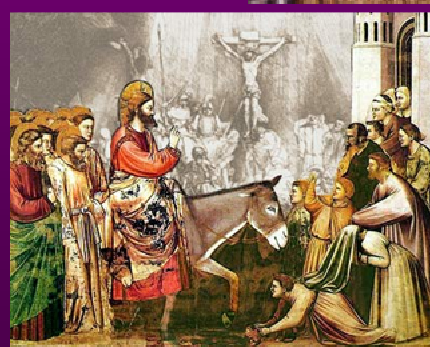
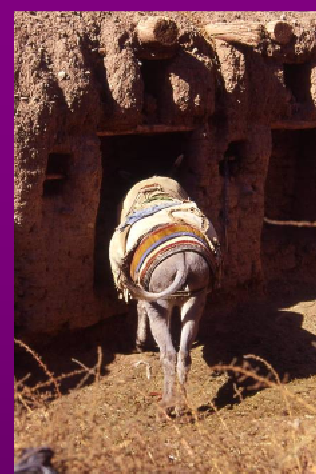

**A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što
driješite magare?" Oni im odvrata kako im
reče Isus. I pustiše ih.**

**"Hajdete u selo
pred vama. Čim
u nj uđete, naći
ćete privezano
magare koje još
nitko nije
zajahao.
Odriješite ga i
vodite.**

**Otiđoše i
nađoše magare
privezano uz
vrata na cesti i
odriješe ga.**

**I dovedu magare k Isusu, prebace
preko njega svoje haljine i on zajaha
na nj.**

Mnogi prostriješe svoje haljine po putu,

a drugi
narezaše
zelenih
grana po
poljima.

I oni pred njim i
oni za njim
klicahu:

"Hosana!
Blagoslovlje
n Onaj koji
dolazi u ime
Gospodnje!"

Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega
Davida koji dolazi!

Hosana u visinama!"

Prezentaciju je izradio
FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića
Ivekovićeve 8 51000 RIJEKA
Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/ 648-697
E-mail adresa: frs-sv.nikola@ri.htnet.hr

HIMNI DUHU SVETOM (6)

fra Petar Filić, Zagreb

LITANIJE DUHU SVETOM

- Duše Sveti, Ti beskrajna Dobroto, podari mi us-trajnost u dobru!
- Duše Sveti, Ti ljubazni Učitelju, nauči me dobro

odnosu s ljudima!

- Duše Sveti, Ti dragi Prijatelju duša, nauči me da nikoga ne osuđujem ili nepravdu izrečem!
- Duše Sveti, Ti usrećuješ svijetlo duša, nauči me da uočim potrebe drugih i ne propustim nijedno dobro djelo!

0800-MEEEEEE (1)

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Ne zamjerite. Malo kasnim.

B: Ne smeta. Upravo smo ja i g. ministar malo prezagajili.

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Pregladnio sam. Ništa od jučer nisam u kljun ubacio.

A: Ja sam Gen Kameni. Novinar Glasnika.

me ubiti."

- "Zaštooo?"

- "Pojeo sam mu cipelu"

Pita drugog psa: "A što ćeš ti ovdje?"

Ovaj odgovara: "Doveo me gazda. Hoće me ubiti."

- "Zaštooo?"

- "Popišio sam mu cijeli stan."

Sad njih dvojica istodobno njega upitaju:

- "I tebe žele ubiti?"

On im odgovara:

"Ah... neeee... mene su doveli na

B: Pretjerujete.

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Ni govora. Ne bi HDZ tražio savjeta od Nove Ustaške Stranke kad se ne bi radilo o ozbiljnoj stvari. Krajnje ozbiljnoj.

B: Onda, karte na stol! O čemu se radi? Nije Ibro mislio ništa loše. Često se tako šalimo. Osobito kad nam Stipe dođe u posjet. Ima i on psa s kandžama.

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Moramo provesti anketu. I to kradom. Treba saznati kakva su stajališta pučanstva glede spolnog općenja sa životinjama?

B: Čemu to?

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Usavršavamo seksualni odgoj u našim školama. Neki građani, naprednijih pogleda, „i nakon Tita Tito“, zahtijevaju i ovo u školama. U obliku praktičnih vježbi.

A: Morao bih Vas na kratko napustiti.

B: Ništa, ništa! Pozdravite urednika. Neka navrati. Na čaj. Romanijski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Prekrasan tjednik. Čitam ga tijekom sjednica Vlade. Pomaže mi izdržati Sanaderovu gnjavažu.

manikuru... da ne grebem gazdaticu dok je milujem!"

Ha! Ha! Ha!

B: Ljudi možemo li na posao. Svi smo sad tu. Ibro ti, kao i inače, imaš uvodnu riječ. Govori. Slušamo te.

Ibrahim: Je l' onu veselu?

B: Ha! Ha! Ha! Uvijek se raspadam od smijeha kad čujem ovu šalu.

B: Nego. Raspali.

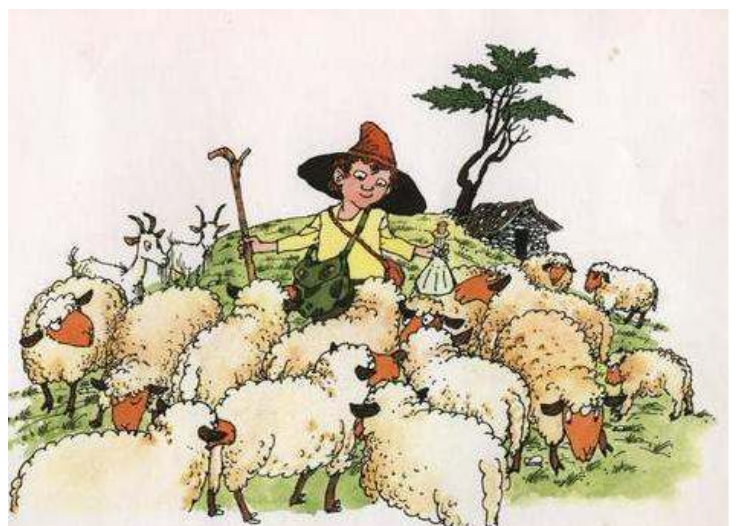
Ibrahim:

Dolazi pas kod veterinara... Čeka ona puna.

Prof. dr. sc. Dragan Primorac: Gospodo uozbiljite se. Nijemi do šale. U pitanju je opstanak države!

Pita psa do sebe: "Što ćeš ti ovdje?"

- "Ah... doveo me gazda. Hoće

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

RUSKA PITA

Sastojine za tijesto:

21 dag glatkog brašna,
14 dag maslaca,
7 dag šećera,
1 žumanjak,
1 žlica ruma i
1/2 praška za pecivo.

Sastojine za nadjev:

6 jaja,
14 dag šećera,
14 dag mljevenih oraha,
10 dag čokolade,
1 žlica krušnih mrvica i
1 žlica ruma.

Sastojine za glazuru:

7 dag šećera, 3 žlice vode,
7 dag čokolade i 10 dag maslaca.

Snimio: Matej Kristan Mirković

Izrada kolača:

Izrada tijesta: Izmiješati 14 dag maslaca sa 7 dag šećera, 1 žumanjkom, žlicom ruma i 1/2 praška za pecivo. Dodati 21 dag glatkog brašna i zamijesiti tijesto. Podijeliti na dva dijela. Tepsiju pomastiti i pobrašniti. Razvaljati tijesto i jedno staviti na dno tepsije. Na tijesto istresti nadjev, te odozgora staviti drugi dio tijesta.

Izrada nadjeva: Od 6 bjelanjaka istući čvrsti snijeg. Mikserom izraditi 14 dag šećera, žlicu ruma i 6 žumanjaka. Umiješati 10 dag otopljenе čokolade, te dodati 14 dag mljevenih oraha i žlicu krušnih mrvica. U tako dobivenu smjesu žlicom umiješati snijeg od bjelanjaka. Nadjev istresti na tijesto u tepsiji.

Peči u zagrijanoj pećnici na 200°C oko 35 minuta.

Preko ohlađenog kolača preliti glazuru.

Izrada glazure: Na laganoj vatri otopiti 3 žlice vode, 7 dag šećera i 7 dag čokolade. Kad se čokolada otopi, pojačati grijač, te dalje kuhati uz stalno miješanje. Kad se počne zgusnavati dodati 10 dag maslaca, te miješati na vatri dok se maslac ne rastopi.

Dobar tek!

Napomena: Može se i sve tijesto staviti na dno tepsije, a gore nadjev te tako peći.

NE RAZUMIJEM GLAVAŠA

Poštovano Uredništvo,

Glavaš me je sasvim razočarao izjavom da je on falsificirao više stotina glasačkih listića u prilog izbora sadašnjega predsjednika HDZ-a. Ako je rekao istinu, dokazao je da je u stanju biti nečastan čovjek. Ako nije rekao istinu, dokazao je da je spreman lagati i tim obmanjivati javnost. Da je nakon razlaza u HDZ-u prešao u stranku prava, razumio bih, ali da veliki Hrvat poput njega osniva regionalnu stranku poput naše Dalmatinske akcije, ne mogu razumjeti.

Nisam član ni jedne stranke, niti ću ikada biti, ali želim ostati častan Hrvat. Svim strankama i svim političarima imam ozbiljnih zamjerki. Glas dajem onima koje smatram manje lošim.

Ako su Glavaš i njegova stranka Vaš ideal, onda nakon ovoga broja ne želim više primati Vaš Glasnik.

prof. dr. Slavko Kovačić
skovacic@kbf-st.hr

ZATRPAN SAM SVOJIM RADOVIMA

Poštovana urednice,

Zahvaljujem na Vašoj ponudi, ali molim da mi Glasnik ne šalje na ovaj način, jer sam zatrpan mojim radovima i za sada nisam u stanju pratiti Glasnik, pa molim da ovo uvažite. Još jednom zahvaljujem, želim vam puno uspjeha u vašem radu!

Srdačan pozdrav,

Nikola Grabić
nikola.grabic@st.t-com.hr

DR. DAVIDOVITS: "UZORAK IZ BOSANSKE DOLINE PIRAMIDA JE CEMENTNI BETON!"

Osnivač francuskog Instituta za polimere, prof. dr. Joseph Davidovits, poslao je rezultate elektronske mikroskopske analize Fondaciji "Arheološki park: Bosanska piramida Sunca". U svom pismu dr. Davidovits ističe: "Nakon provedene analize uzorka utvrdio sam hemijski sastav ovog drevnog betona. Osnova je kalcijum/potasijum geopolimerni cement".

Profesor Davidovits je ekspert u nauci za materijale i autor preko 50 patenata iz ove oblasti. Objavio je

Profesor Davidovits sa Semirom Osmanagićem

desetak knjiga o gradnji piramida u Egiptu i nosilac je francuskog ordena Zasluga za narod. Osnivač Fondacije Semir Osmanagić se susreo s Davidovitsom na me-

đunarodnoj konferenciji u Edinburghu u oktobru 2008. kada mu je predao uzorak materijala iz Bosanske doline piramida.

Posebno je interesantna lokacija uzorka koju je profesor Davidovits analizirao. Naime, na zahtjev Fondacije tokom 2008. tuzlanska firma „Geoprojekt“ je vršila geološka sondažna bušenja na kamenom tumulusu u Vratnici (općina Visoko). Na ovoj lokaciji su ranije otkriveni kameni blokovi s teksturom na površini identični pločama na Bosanskoj piramidi Mjeseca. Prilikom sondažnog bušenja utvrđeno je da se na dubini od 54 metra nalazi blok debljine dva metra ispod kojeg je šupljina, odnosno moguća prostorija visine 4 metra. Uzorak ovog bloka je geolog na projektu prof. dr. Izet Kubat u svom izvještaju nazvao „sitnozrnim betonom“, a profesor Davidovics „geopolimernim cementnim betonom“.

info@piramidasunca.ba
www.piramidasunca.ba

KAKO NEKI HRVATI GLEDAJU NA GLASNIK

NE!

Snježana Radovanlija-Mileusnić
sradov@mdc.hr

Muzejski dokumentacijski centar
Museum Documentation Centre
Ilica 44, 10000 Zagreb
Hrvatska / Croatia
+385 1 4847 897; +385 1
4847 914
<http://www.mdc.hr>

OBAVIJEST

Udruga Žene u Domovinskom ratu

Zagreb, Dalmatinska 8

Tel. 01-48.48.872, 091-11.14.848

marijasli@net.hr

Poštovani,

pozivamo Vas na Okrugli stol.

U povodu Dana majki udruga Žene u Domovinskom ratu organizira Okrugli stol s temom:

Zašto je izostalo priznanje ženama za doprinos u obrani i stvaranju RH?

**OKRUGLI STOL ĆE SE ODRŽAT U SRIJEDU
13. SVIBNJA 2009. G. 12H-14H**

Novinarski dom - Perkovića 2 - Zagreb

Na Okruglom stolu govorit će žene koje su sudjelovale i dale značajan doprinos u obrani i stvaranju RH:

Slavica Hruškar - Sanitet, Nezavisni dragovoljci

Valerija Gojević - Obrana, Nezavisni dragovoljci

Ljerka Pavić - Bedem ljubavi 1991, djelovanje udruga žena

Zdenka Farkaš - Prvi autentični spomenik u Domovinskom ratu - „Zid boli“

Jadranka Cigelj - Silovanje - ratni zločin

Neda Balog - Oduzeto pravo na obitelj

Dr. Slobodan Lang - Međunarodna iskustva

Moderator: Marija Slišković

Pozvani su i svi kandidati za gradonačelnika Grada Zagreba na predstojećim izborima.

Mogu li žene očekivati od budućeg gradonačelnika priznanje koje su svojim djelovanjem zaslužile?

Zagreb 11. svibnja 2009.

Marija Slišković

predsjednica

Hrvatski uljudbeni pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb

Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756

fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com

www.hrvatskauljudba.hr

www.svakovamdobro.hr

www.pravednostiljubav.hr

www.borovnicaunas.hr

www.redangus.hr

www.blackdragun.hr

www.laudonovgaj.hr

www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Nakladnik:

Poslovna savjetovanja

Dragun d.o.o.

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun

glavni urednik

091/33-88-431

Hrvoje Mirković

grafički urednik

091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.

oec. za izdavača

091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7

hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:

© Hrvoje Mirković